ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ • ВЕРЕСЕНЬ 2014

Ліягона

Робота зі спасіння в наш час і в Книзі Мормона, с. 22

Як протистояти порнографії, с. 14

***Susume:* Вперед з вірою, с. 58**

"Боротьба задля того, щоб вирватися з кокону, розвиває в метелика здатність літати. Не маючи випробувань, метелик ніколи б не мав сили досягти свого призначення Він ніколи б не зміг стати чимось надзвичайним".

Старійшина Джозеф Б. Вірtлін (1917–2008), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Знаходячи безпечну гавань", *Ліягона,* липень 2000, 72.

Ліягона, вересень 2014

ПОСЛАННЯ

4 **Послання Першого Президентства: Чи ми готові?**
Президент Томас С. Монсон

7 **Послання візитного вчителювання: Божественна місія Ісуса Христа: Утішитель**

СТАТТІ

14 **Зцілення прихованих ран**
Дженіфер Грейс Феллон
Більшість підлітків стикаються з порнографією раніше, ніж їм виповниться 18 років. Дізнайтеся, як ефективно озброїти ваших дітей.

20 **Зміцнювати молодь за допомогою надихаючих заходів**
Майк Медсен
Відвідайте новий веб-сайт із заходами для молоді! Подивіться, як ми можемо допомогти своїй молоді жити за євангелією і готуватися до майбутніх ролей.

22 **Робота зі спасіння: Тоді й тепер**
Старійшина Л. Уітні Клейтон
Приклади з Книги Мормона можуть допомагати нам проводити роботу зі спасіння в наш час.

26 **Піонери в кожній країні: Церква в Кореї—євангельське світло перемагає труднощі**
Гі-Чул Сео
Сьогодні Церква в Кореї процвітає завдяки тому, що перші корейські члени Церкви вистояли у важкі часи.

32 **Чоловіки, жінки і сила священства**
Старійшина М. Рассел Баллард
Є певні істини, які як чоловікам, так і жінкам слід зрозуміти про важливу роль жінок.

НА ОБКЛАДИНЦІ
Перша сторінка обкладинки: *Нефій навчає у храмі,* ілюстрація Дена Берра. Друга сторінка обкладинки: фотоілюстрація Бдедлі Слейда. Третя сторінка обкладинки: фотоілюстрація Девіда Стокера.

РУБРИКИ

8 **Блокнот конференції, квітень 2014 р.**

10 **У що ми віримо: Любіть ближнього свого, як самого себе**

12 **Старозавітні пророки: Ісая**

13 **Вивчення євангелії: Церковні матеріали—в друкованому або в електронному вигляді?**

38 **Голоси святих останніх днів**

80 **До нових зустрічей: Незвичайні хлопці**
Старійшина Ле-Гранд Річардс

ДОРОСЛІЙ МОЛОДІ

42 Сестри у завіті
Еммелайн Р. Уілсон
П'ять способів, у які наше сестринство допомагає дотримуватися завіту хрищення.

46 Профілі дорослої молоді: Поєднання культур у Торонто
Кетрін Нельсон
Якою є вірна молодь в Онтаріо, Канада?

МОЛОДІ

48 Підготуватися до можливостей, що випадуть у житті
Вам потрібне заохочення, щоб закінчити домашнє завдання? Ось що каже Перше Президентство.

50 Як навчатися по-справжньому
Девід А. Едвардс
Коли йдеться про навчання, не лише ваші оцінки є важливими.

53 Плакат: Умій захоплюватися

54 Коли ваші друзі хочуть дізнатися "Чому?"
Річард М. Ромні
Коли ви ділитеся євангелією, вчіться відповідати людині, а не на запитання.

56 Я знав, що маю робити
Джозеф Сенгооба
Я розповів про свої норми однокласникам. Я не знав, що це засмутить усю школу.

57 По суті

58 *Susume!*
Старійшина Казухіко Ямашита
Легендарний самурай може багато чому навчити нас про непохитну віру.

61 Я молився за свого друга так, як молився Алма
Даніел Маурісіо дос Сантос
Друг сказав мені, що більше не буде ходити до церкви в неділю. Чи може молитва допомогти?

62 Десять секретів справжньої популярності
Керстен Кемпбелл
Чого може мене навчати Новий Завіт про те, як знаходити друзів?

Чи зможете ви в цьому номері знайти заховану Ліягону? Підказка: Йдіть слідами.

ДІТЯМ

64 Музика: Мій завітний шлях
Марвін К. Гарднер і Ваня І. Уоткінс

66 Особливий свідок: Чому нам необхідно виконувати заповіді?
Старійшина Л. Том Перрі

67 Відповіді, отримані завдяки генеральній конференції
Еббі Х.
Моя прабабуся Едвардс померла. Як я могла дізнатися, чи вона щаслива?

68 Книга з жовтою обкладинкою
Рендол Саласар Кірога
Пропала улюблена книга Рендола. Може дядько допоможе.

70 Друзі по всьому світу: Я—Лука з Південної Кореї
Емі Джейн Левітт

72 Наша сторінка

73 Чудова ідея

74 Початкове товариство вдома: Життя за євангелією благословляє сім'ї

76 Для молодших дітей: Наспівування гімнів
Олівія Корі Рендалл

ВЕРЕСЕНЬ 2014, ТОМ 17, НОМЕР 9
ЛІЯГОНА 10989 192
Міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Перше Президентство: Томас С. Монсон, Генрі Б. Айрінг, Дітер Ф. Ухтдорф
Кворум Дванадцятьох Апостолів: Бойд К. Пекер, Л. Том Перрі, Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс, М. Рассел Баллард, Річард Г. Скотт, Роберт Д. Хейлз, Джеффрі Р. Холланд, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістоффферсон, Ніл Л. Андерсен
Редактор: Крейг А. Кардон
Консультанти: Хосе Л. Алонсо, Мервін Б. Арнольд, Шейн М. Боуен, Стенлі Г. Елліс, Крістоффель Голден
Головний директор: Девід Т. Ворнер
Директор з питань підтримки сім'ї і членів Церкви: Вінсент А. Вон
Директор церковних журналів: Аллан Р. Лойборг
Бізнес-менеджер: Гарф Кеннон
Головний редактор: Р. Вел Джонсон
Помічник головного редактора: Раян Карр
Редколегія: Бріттані Бетті, Девід Діксон, Девід А. Едвардс, Дженіфер Грейс Феллон, Метью Д. Фліттон, Мінді Рей Фрідмен, Лорі Фуллер, Гарретт Х. Графф, Ларен Портер Гонт, Майкл Р. Морріс, Саллі Джонсон Одекірк, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінборо, Річард М. Ромні, Пол Ванденберге, Марісса Віддісон
Головний директор художнього відділу: Дж. Скотт Кнудсен
Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон
Дизайнери: Дженетт Ендрюз, Фей П. Андрус, Менді М. Бентлі, С. Кімболл Ботт, Томас Чайлд, Нейт Джайнс, Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофгрен, Скотт М. Моой, Марк В. Робінсон, Брет Тир, К. Ніколь Уолкенхорст
Координатор з прав власності: Коллітт Небекер Он
Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс
Склад видавництва: Кевін С. Бенкс, Конні Боуторп Брідж, Джулі Бурдетт, Брайан В. Джіджі, Деніс Кірбі, Джинні Дж. Нільсон, Гейл Тейт Рафферті
Підготовка до друку: Джефф Л. Мартін
Відповідальний за друк: Крейг К. Седжвік
Відповідальний за розповсюдження: Стівен Р. Крістіансен

За інформацією щодо передплати і цін поза межами Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org або звертайтеся до місцевого розподільчого центру Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт liahona.lds.org; поштою до *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас" або "дороговказ") друкується: албанською, англійською, біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською, голландською, грецькою, датською, естонською, індонезійською, ісландською, іспанською, італійською, камбоджійською, китайською, кірибаті, корейською, китайською (спрощеною), латвійською, литовською, мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою, норвезькою, польською, португальською, російською, румунською, самоанською, себуано, словенською, суахілі, тагальською, таїтянською, тайською, тонганською, угорською, українською, урду, фіджійською, фінською, французькою, хорватською, чеською, шведською та японською мовами. (Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2014 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено. Printed in the United States of America.

Текст та ілюстрації з *Ліягони* можна копіювати для разового некомерційного церковного або домашнього використання. Ілюстративні матеріали не можна копіювати, якщо інше не зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторських прав звертайтеся до Офісу інтелектуальної власності за адресою: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: September 2014 Vol. 17 No. 9. LIAHONA (USPS 311-480) Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, `P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ідеї для домашнього сімейного вечора

У цьому номері є статті та вправи, якими можна скористатися на домашньому сімейному вечорі. Ось два приклади:

"Зцілення прихованих ран" с. 14: Подивіться на запитання на с. 18 цієї статті і подумайте про те, щоб знайти час для індивідуальної розмови про порнографію з кожною дитиною. Оскільки часом підлітки звертаються до порнографії як засобу подолання неприємностей, поміркуйте, який приклад подолання труднощів показуєте ви і візьміть зобов'язання вдосконалюватися. Під час вашого уроку ви можете встановити сімейні правила користування комп'ютером та переглянути виступи з генеральних конференцій, присвячені чеснотам (такі як Елейн Ш. Дальтон, "Повернення до чеснотності", *Ліягона,* лист. 2008, с. 78). Ви також можете скористатися сімейними реліквіями, такими як весільні фото і одяг, у якому благословляють немовлят, аби розповісти історії про те, як чеснотність благословила ваше життя.

"Десять секретів справжньої популярності", с. 62: Ви можете скористатися принципами з цієї статті, аби навчати своїх дітей, як вони можуть знаходити друзів. Ви можете підписати 10 смужок, по одній на кожну якість вияву любові, що міститься у статті (див. також 1 Коринтянам 13). Запитайте у дітей, як кожна якість може перетворювати їх на хорошого друга. Потім згадайте про когось із вашого приходу або філії чи про сусіда, і подумайте, як ви можете цій людині послужити. Ви можете відразу ж скласти план служіння і почати молитися про милосердя всією сім'єю.

ВАШОЮ МОВОЮ

Ліягона та інші церковні матеріали доступні багатьма мовами на сайті **languages.lds.org.**

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Віра, *58, 61*
Генеральна конференція, *8, 67*
Друзі, *54, 61, 62*
Жінки, *32, 42*
Завіти, *42*
Ісая, *12*
Історія Церкви, *26*
Ісус Христос, *7*
Книга Мормона, *22, 39*
Медіа, *14, 20*
Милосердя, *10, 46, 62*
Місіонерська робота, *20, 22, 54, 56*
Молитва, *39, 61, 68*
Молодь, *14, 20*
Навернення, *40*
Освіта, *48, 50, 53*
Підготовленість до надзвичайних ситуацій, *4*
Піонери, *26*
Повернення до активності, *22*
Порнографія, *14*
Послух, *66, 74*
Робота зі спасіння, *22*
Самозабезпечення, *4*
Святий Дух, *38*
Священство, *32*
Сімейна історія, *22*
Сім'я, *41, 74*
Храмова робота, *22*
Шлюб, *32*

Президент
Томас С. Монсон

ЧИ МИ ГОТОВІ?

У місцевості, де я колись жив і служив, Церква мала птахоферму. На ній, головним чином, працювали волонтери з місцевих приходів. Більшість часу птахоферма успішно працювала, постачаючи до комори єпископа десятки тисяч свіжих яєць та сотні фунтів курячого м'яса. Проте траплялися випадки, коли, волонтерська робота на фермі закінчувалася не лише мозолями на долонях, але і сумом у серці та розумі.

Наприклад, я завжди пам'ятатиму час, коли ми зібрали молодих чоловіків у Аароновому священстві для весняного прибирання. Наша сповнена ентузіазмом та енергією юрба зібралася на місці проведення служіння і заповзято почала виривати бур'ян, збирати у великі купи сміття та все це спалювати. У світлі яскравого багаття ми їли хот-доги і вітали один одного з добре зробленою роботою.

Проте виникла одна велика неприємність. Шум та багаття настільки налякали 5000 полохливих несучок, що більшість з них несподівано почали линяти і перестали нестися. З того часу ми мирилися з тим, що у нас було трохи бур'яну, але багато яєць.

Жоден член Церкви, який допомагає піклуватися про нужденних, ніколи не забуває і не жалкує про це. Працелюбність, заощадливість, самозабезпечення і здатність вділяти іншим не є для нас новими.

Ми повинні пам'ятати, що найкраща система створення комор із запасом продуктів—це коли кожна сім'я у Церкві матиме запас продуктів, одягу і, там, де це можливо, інших необхідних речей.

Звичайно, можуть бути часи, коли наші члени Церкви потребуватимуть допомоги від Церкви. Господня комора—це час, таланти, навички, співчуття, посвячені матеріали і кошти вірних членів Церкви. Ці ресурси доступні єпископу для надання допомоги нужденним.

Ми закликаємо всіх святих останніх днів бути заощадливими у плануванні, вести скромний спосіб життя та уникати надмірних або непотрібних боргів. Набагато більше людей змогло би протистояти хвилям економічних потрясінь у своєму житті, якби вони мали запас продуктів і одягу та не мали боргів. Сьогодні ми бачимо, що багато людей виконують цю настанову навпаки: вони мають запас боргів і не мають продуктів.

Я повторюю те, що проголосило Перше Президентство кілька років тому:

"Святим останніх днів упродовж багатьох років радили підготуватися до важких часів, заощаджуючи потроху кошти. Таке заощадження надзвичайно сприяє вашій безпеці і благополуччю. На кожній сім'ї лежить відповідальність самій, наскільки це можливо, забезпечувати свої власні потреби.

Де б ви не жили у світі, ми закликаємо вас готуватися до важких часів, оцінюючи свій фінансовий стан.

Ми наполягаємо на тому, щоб ви були скромні у своїх видатках; дисциплінуйте себе, роблячи покупки, аби уникати боргу. Сплачуйте борги відразу, як тільки зможете, і звільняйтеся від цього тягаря. Регулярно відкладайте невеликі суми, щоб поступово складати собі заощадження"[1].

Чи готові ми до непередбачених ситуацій у житті? Чи вдосконалюємо свої навички? Чи живемо економно? Чи маємо під рукою резервний запас? Чи виконуємо заповіді Бога? Чи втілюємо в життя вчення пророків? Чи готові вділити від свого майна бідним і нужденним? Чи чесні ми з Господом?

Ми живемо у складні часи. Часто ми не знаємо майбутнього, тому нам слід бути готовими до непередбачуваного. Коли приходить час приймати рішення, час підготовки вже скінчився. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Перше Президентство, *Приготуйте кожну потрібну річ: Кошти сім'ї* (буклет, 2007)

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

Обміркуйте потреби тих, кого ви відвідуєте; подумайте, як ви можете їм допомогти самостійно займатися працевлаштуванням, фінансами, запасом продуктів або підготовкою до непередбачених ситуацій. Подумайте, чого ви можете їх навчити, наприклад: городництву чи вмінню розпоряджатися фінансами, щоб дати змогу виконувати пораду Президента Монсона.

Ідеї щодо того як навчати цього послання молодь та дітей, містяться на с. 6.

Я ще раз послужив

Жаїне Араужо

Одного дня після проекту служіння я проходив повз наш дім зборів і побачив, як дві сестри прибирали будівлю. З моїх вуст злетіли слова: "Сестри, чи не потрібна допомога?" Одна з них усміхнулася і сказала, що я прийшов як раз вчасно, бо вони прибирали лише удвох і вже дуже стомилися. Вона сказала, що молилася, аби Господь послав когось на допомогу. Я був дуже щасливий, що став відповіддю на її молитву. Я щойно послужив іншій людині й також був стомлений, але за покликом серця ще раз запропонував допомогу.

Ми маємо заповідь працювати з радістю (див. УЗ 24:7). Коли у нас є бажання служити повсякчас, ми можемо творити чудеса в житті інших людей. Наше життя набуває більшого сенсу, коли ми служимо. Господь дійсно любить нас, Він допомагає кожній Своїй дитині, і Він дасть нам силу служити.

Автор живе в Ріо-Гранде-до-Норте, Бразилія.

А ти готовий?

Президент Монсон попросив кожного з нас підготуватися до важких часів і допомагати іншим, коли в них настануть важкі часи. Пройди цей тест, давши відповідь "правильно" або "хибно", щоб побачити, чи ти готовий!

Я завжди можу знайти людину, якій треба допомогти.
Правильно ☐ Хибно ☐

Я можу бути вдячний за все, що вже маю. Правильно ☐ Хибно ☐

У мене немає жодних талантів, якими я можу ділитися.
Правильно ☐ Хибно ☐

Заощаджувати гроші на потім—це гарна ідея. Правильно ☐ Хибно ☐

Щоб бути щасливим, мені потрібні новий одяг та іграшки.
Правильно ☐ Хибно ☐

Відповіді: Правильно, правильно, хибно, правильно, хибно

ФОТОГРАФІЯ BERNARDASV/ISTOCK/THINKSTOCK; ІЛЮСТРАЦІЯ ВЕЛА ЧЕДВІКА БЕГЛІ

З молитвою вивчіть цей матеріал і спробуйте зрозуміти, чим поділитися. Як розуміння життя і ролей Спасителя збільшить вашу віру в Нього і благословить тих, про кого ви піклуєтеся як візитна вчителька? Щоб знайти більш докладну інформацію, зверніться до ***reliefsociety.lds.org****.*

Божественна місія Ісуса Христа: Утішитель

Це одне з серії послань візитного вчителювання, де розповідається про різні аспекти місії Спасителя.

Ісус Христос пообіцяв: "Я не кину вас сиротами,— Я прибуду до вас!" (Іван 14:18). Він дасть нам "замість попелу … оздобу, оливу радости замість жалоби" (Ісая 61:3). Оскільки Христос перестраждав Спокуту за кожного з нас, Він нас не забуде. "Спаситель узяв на Себе … наші болі, страждання і лиха, щоб Він міг знати, що ми відчуваємо, і як утішити нас",—сказала Лінда С. Рівз, другий радник у генеральному президентстві Товариства допомоги.[1]

Знання, що Христос утішить нас, принесе мир і надихне наслідувати Його приклад, служачи іншим. Президент Томас С. Монсон сказав:

"Знання євангелії та любов до Небесного Батька і до нашого Спасителя будуть втішенням і підтримкою та принесуть радість нашим серцям, якщо ми будемо ходити в праведності й дотримуватися заповідей. Ніщо у цьому світі не здолає нас"[2].

З Писань

Іван 14:18, 23; Алма 7:11–13; Учення і Завіти 101:14–16

Обміркуйте

Як вас втішає розуміння того, що Господь пам'ятає вас?

ПОСИЛАННЯ

1. Лінда С. Рівз, "Господь вас не забув", *Ліягона,* лист. 2012, с. 120.
2. Томас С. Монсон, "Будьте в доброму гуморі", *Ліягона,* трав. 2009, с. 92.
3. Елейн Л. Джек, у *Дочки в Моєму царстві: Історія і спадок Товариства допомоги* (2011), с. 131.
4. *Дочки в Моєму царстві,* с. 36.

Віра, сім'я, допомога

З нашої історії

Елейн Л. Джек, 12-й генеральний президент Товариства допомоги, сказала: "Під час візитного вчителювання ми надаємо підтримку одна одній. Часто руки промовляють те, що не скажеш устами. Теплі обійми можуть сказати багато. Коли ми сміємося разом, це об'єднує нас. Коли ми ділимося, це оновлює наші душі. Ми не завжди можемо підняти тягарі сестри, яка потрапила у скруту, але ми можемо духовно підняти її, щоб вона могла нести їх"[3].

Наші сестри-піонерки Товариства допомоги "знаходили духовну силу також в любові та співчутті одна до одної. … Переживаючи страждання, заподіяні хворобами і смертю, вони з вірою молилися одна за одну і втішали одна одну. "Любов Бога линула від серця до серця,—написала Хелен Мер Уітні,—аж поки лукавий, здавалось, знесилився у своїх намаганнях втесатися між нами й Господом, і його гострі стріли там і там обламувалися"[4].

ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ САРИ КАРАБАЙН ДЖЕНСОН

БЛОКНОТ КОНФЕРЕНЦІЇ, КВІТЕНЬ 2014 Р.

“Що Я, Господь, сказав, Я сказав … чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг, все одно” (УЗ 1:38).

Вивчаючи матеріали квітневої генеральної конференції 2014 року, ви можете звертатися до цих сторінок (та Блокнотів конференцій у майбутніх випусках). Це допоможе вам у вивченні й застосуванні останніх учень сучасних пророків і апостолів та інших провідників Церкви.

ДОКТРИНАЛЬНІ ПИТАННЯ

Спокута і завіти

“Коли ми укладаємо священні завіти і дотримуємося їх, ми беремо на себе ярмо, ставши поруч з Господом Ісусом Христом. По суті, Спаситель запрошує нас покладатися на Нього і тягнути ношу разом із Ним, попри те, що наші найкращі зусилля не йдуть ні в яке порівняння з Його силою. Якщо ми довіряємо Йому і тягнемо свою ношу разом з Ним під час цієї смертної подорожі, Його ярмо дійсно стає любим, а тягар легким. …

… Завіти, які чесно приймають і шанують, та обряди, які виконуються належним повноваженням священства, є необхідними для отримання всіх благословень, що стали доступними через Спокуту Ісуса Христа. Бо в обрядах священства явлена сила божественності чоловікам і жінкам у плоті, включаючи благословення Спокути (див. УЗ 84:20–21)”.

Старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Вони могли зносити свої тягарі з легкістю”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 88.

Дізнайтеся більше про те, як зміцнити своє свідчення про Спокуту Ісуса Христа на lds.org/go/testimony914. Дізнайтеся більше про ті завіти, що пропонує нам Бог на lds.org/go/covenants914.

ПРОРОЧЕ ОБІЦЯННЯ

Вдячність

“Ми можемо вирішити бути вдячними, не зважаючи ні на що.

Така вдячність виходить за межі всього того, що відбувається навколо нас. Вона перевершує розчарування, зневіру і відчай. Вона цвіте однаково красиво в крижаному пейзажі зими і в приємному теплі літа. …

… Відчуваючи біль, ми можемо славити Христову Спокуту. В холоді гіркого смутку ми можемо відчути близькість і теплоту небесних обійм”.

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, “Продовжуйте з терпінням”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 75.

Знайдіть способи, як покращити ваше вивчення виступів на конференції на сайті lds.org/go/study914.

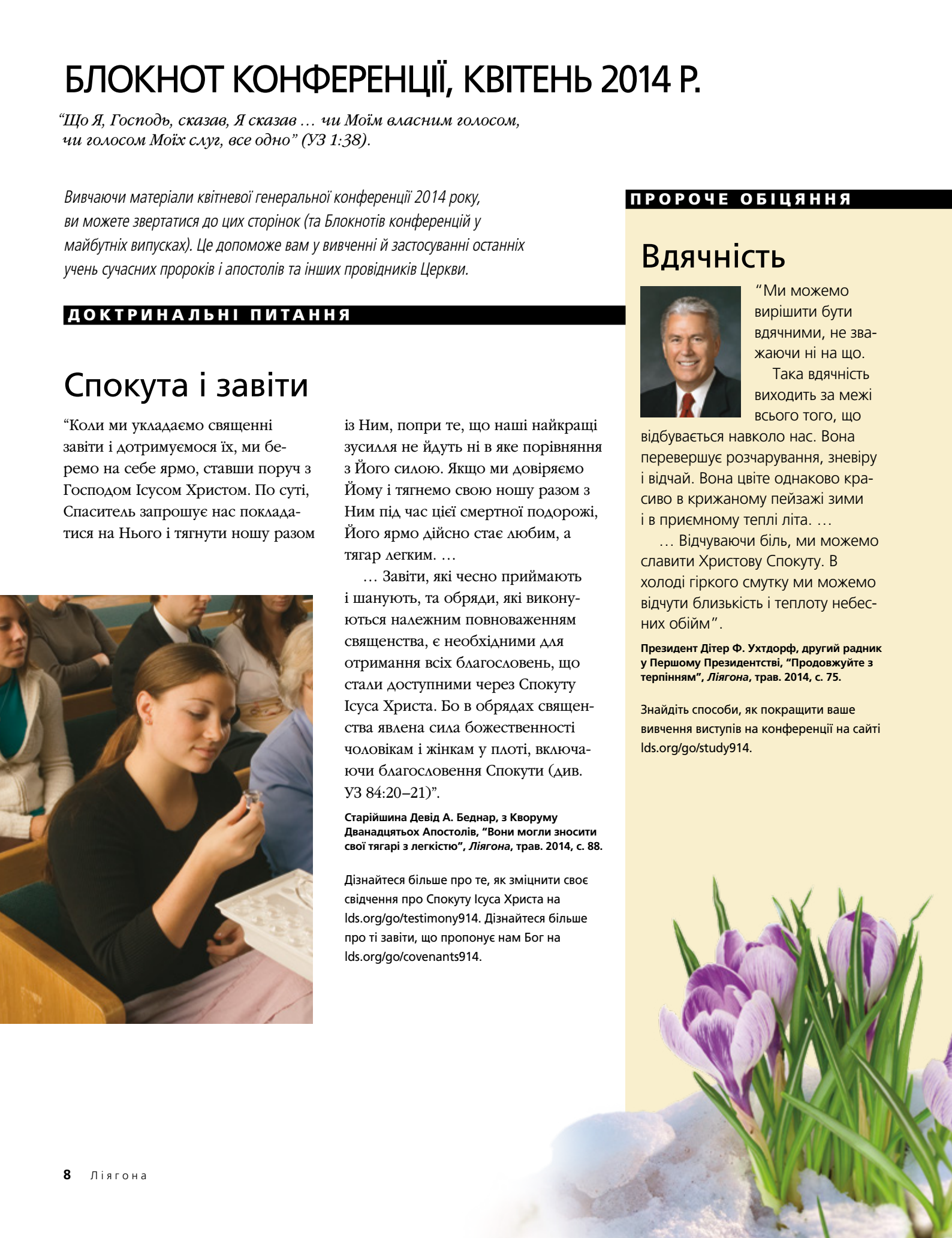

ВІДПОВІДІ ДЛЯ ВАС

На кожній конференції пророки і апостоли дають натхненні відповіді на запитання, які можуть виникати у членів Церкви. Скористайтеся своїм примірником журналу за травень 2014 року або зайдіть на сайт conference.lds.org, щоб знайти відповіді на ці запитання:

- Як я можу захистити свої переконання з ввічливістю та співчуттям? Дізнайтеся про це на сайті lds.org/go/holland914 або прочитайте виступ Джеффрі Р. Холланда, "Ціна—і благословення—учнівства", с. 6.
- Як Спокута Ісуса Христа допомагає нам стати потужним джерелом для того, щоб ділитися істиною? Дізнайтеся про це на сайті lds.org/go/scott914 або прочитайте виступ Річарда Г. Скотта, "Я вам приклада дав", с. 32.

СКЛАДАННЯ ПЛАНУ ДІЙ, ЯК ПРОСУВАТИСЯ ШЛЯХОМ ЗАВІТІВ ДЛЯ ВАШОЇ СІМ'Ї

"Ця проста вправа допомогла мені та Лесі виконувати нашу роль—допомагати кожному члену нашої сім'ї просуватися шляхом завітів, маючи план дій для кожного з них". —Єпископ Гарі Е. Стівенсон, Верховний єпископ, "Ваші чотири хвилини", с. 86.

1. На аркуші накресліть дві колонки. "Ім'я" і "План на отримання наступного або необхідного обряду".
2. Складіть список кожного члена сім'ї, якого треба христити, висвятити у священство, який має отримати храмовий ендаумент або має бути запечатаним.
3. Проведіть сімейні обговорення, уроки на домашніх сімейних вечорах, або зробіть інші підготування, аби отримати необхідні обряди у вашій сім'ї.

Захист від порнографії

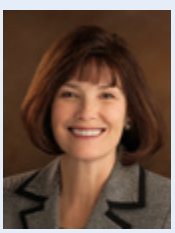

"Як нам захистити наших дітей та молодь? … Найвеличніший фільтр у світі і єдина річ, яка врешті-решт допоможе,—це особистий внутрішній фільтр, який працює від глибокого і незмінного свідчення щодо любові нашого Небесного Батька і спокутної жертви нашого Спасителя для кожного з нас. …

… Я маю свідчити про благословення від щоденного читання Писань, молитви і щотижневого проведення домашніх сімейних вечорів Це ті самі поради, які допоможуть зняти напруження, скеровуватимуть наше життя і додатково захистять наші домівки"

Лінда Ш. Рівз, другий радник у президентстві Товариства допомоги, "Захист від порнографії—домівка, де зосереджуються на Христі", *Ліягона*, трав. 2014, сс.16–17.

Поради для осіб та сімей у подоланні порнографічної залежності шукайте на сайті lds.org/go/overcome914.

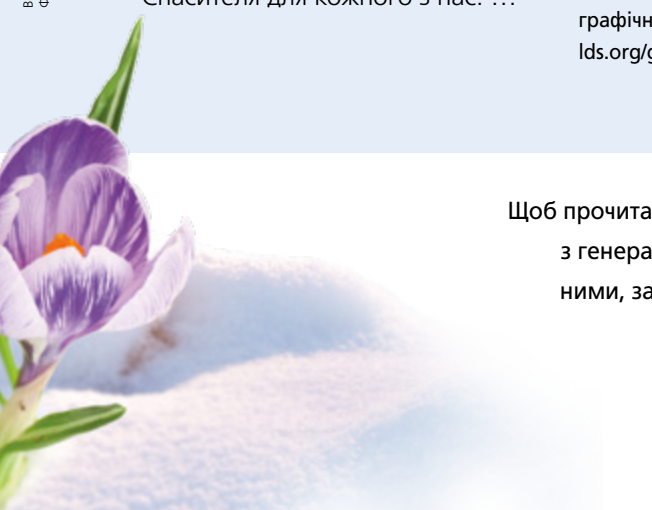

Щоб прочитати, подивитися, послухати виступи з генеральної конференції або поділитися ними, зайдіть на сайт **conference.lds.org**.

ВНИЗУ: ФОТОГРАФІЯ СНІГУ ANDREW PARK/ISTOCK/THINKSTOCK; ФОТОГРАФІЯ КВІТІВ NEIRFY/ISTOCK/THINKSTOCK

ЛЮБІТЬ БЛИЖНЬОГО СВОГО, ЯК САМОГО СЕБЕ

"Прокидаючись кожного ранку, візьмімо зобов'язання з любов'ю і добротою реагувати на все, що може статися з нами". Президент Томас С. Монсон

Коли учитель Закону запитав Ісуса, котра заповідь найбільша, Він міг вибрати будь-яку із багатьох заповідей зі Старого Завіту, із закону Мойсея або із десяти заповідей. Натомість Він звів усі заповіді до цих двох:

"Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою".

Це найбільша й найперша заповідь.

А друга однакова з нею: "Люби свого ближнього, як самого себе" (Матвій 22:37–39).

Як навчав президент Томас С. Монсон на останній генеральній конференції, дотримання однієї заповіді допомагає нам дотримуватися іншої: "Ми не можемо по-справжньому любити Бога, якщо не любимо тих, з ким разом долаємо земний шлях. Так само ми не можемо повною мірою любити ближніх, якщо не любимо Бога, Батька всіх нас. … Усі ми є духовними дітьми Небесного Батька і, як такі, є братами і сестрами. Якщо ми будемо пам'ятати цю істину, любити всіх Божих дітей стане легше" ("Любов—це суть євангелії", *Ліягона*, трав. 2014, с. 91).

Процес розвитку милосердя—Христової любові до інших людей—покращить наші стосунки, допоможе нам віддано служити і підготуватися до вічного життя (див. Мороній 10:21). Милосердя—духовний дар, про який ми можемо молитися і заради якого жити; він "дар[ований] усім, хто є істинними послідовниками … Ісуса Христа" (Мороній 7:48). Воно є "іще краща путь" (1 Коринтянам 12:31), про що говорив апостол Павло і воно є добрим, терплячим, покірним, смиренним, сповненим надії та щедрим (див. 1 Коринтянам 13).

Життя є ідеальною лабораторією для розвитку милосердя. Вчення Спасителя, названі Золотим правилом, можуть скеровувати наші дії: "Тож усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви" (Матвій 7:12). Усі ми не досконалі, але все ж усі ми бажаємо, аби до нас ставилися добре, не зважаючи на наші недоліки. ■

СПІЛКУЙТЕСЯ З ЛЮБОВ'Ю

"Сьогодні у чоловіків і жінок існує велика потреба розвивати повагу одне до одного через широченні провалля у віруваннях і поведінці та через глибокі каньйони конфліктних проблем. …

Готовність бачити очима іншого перетворить "слово гниле" на "подання благодаті". … Може це не змінить або не вирішить проблему, але більш важливим є те, чи подання благодаті може змінити нас.

Я смиренно свідчу, що ми можемо "подавати благодать" співчутливою мовою, коли розвинений дар Святого Духа проникає в наші серця з турботою до почуттів і обставин інших людей".

Старійшина У. Крейг Цвік, сімдесятник, "Про що ви думаєте?", *Ліягона,* трав. 2014, с. 43.

Розгляньте ці вчення від президента Монсона щодо різних способів, завдяки яким ми можемо показувати любов до інших:

Прощення має іти пліч-о-пліч з любов'ю. … Звинувачення роз'ятрюють рани. Лише прощення їх зцілює.

"Найбільші можливості виявляти свою любов ми маємо в стінах наших домівок.

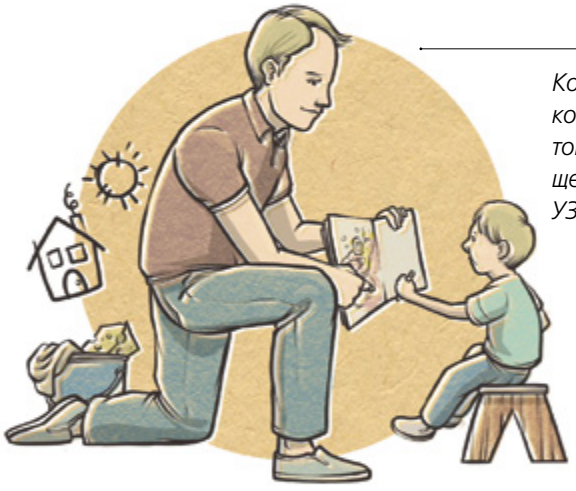

Коли нам необхідно комусь докоряти, після того необхідно виявляти ще більше любові" (див. УЗ 121:43).

Є багато способів показати свою любов: усмішка, помах руки, добре слово, комплімент.

Інші прояви можуть бути менш помітними, наприклад: виявити зацікавленість до того, що людина робить, навчати певного принципу з добротою і терпінням, відвідувати тих, хто хворіє або вже не може виходити з дому".

ІЛЮСТРАЦІЇ ДЕВІДА ХАББЕНА

З виступу "Любов—це суть євангелії", Ліягона, *трав. 2014, сс. 91–94.*

ІСАЯ

"Ісая за всіма мірками дійсно месіанський пророк Старого Завіту і, як такий, є найбільш проникливим пророчим голосом у тому літописі"[1].

—Старійшина Джеффрі Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Я—син Амоса, а моє ім'я означає "Господь є спасіння"[2]. Я трудився, будучи пророком в Єрусалимі 40 років, з 740 по 701 рік до Р.Х. Я пророкував у Єрусалимі під час правління чотирьох царів, і я був головним порадником цареві Єзекії, що дало можливість справляти великий релігійний вплив[3].

Я не лише пророкував про події, що стосувалися мого часу й народу, але і пророкував про майбутні події, що стосуються всієї людської сім'ї. Я передрік народження Спасителя: "Ось, діва в утробі зачне, і Сина породить, і назвеш ім'я йому: Еммануїл"[4]. Я проголосив, що Єгова був помазаний "благовістити сумирним, … перев'язати зламаних серцем, полоненим звіщати свободу, а в'язням—відчинити в'язницю"[5]. Я також пророкував, що після Його Другого пришестя "Господь Саваот зацарю[є] на Сіонській горі та в Єрусалимі, а перед старішими слава Його"[6].

Моє вчення завуальоване покровом символізму та поезії для тих, хто не готовий зрозуміти або наслідувати його. Однак ті, хто старанно вивчає моє вчення за допомогою Святого Духа, можуть зрозуміти мої пророцтва[7].

Я був останнім з великих пророків, хто навчав Ізраїльські племена до їхнього розсіяння зі Святої землі. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* (1997), 75.
2. Bible Dictionary, "Isaiah".
3. Див. Путівник по Писаннях, "Ісая"; scriptures.lds.org.
4. Ісая 7:14.
5. Ісая 61:1; див. також Лука 4:16–21.
6. Ісая 24:23.
7. Див. *Old Testament Student Manual: 1 Kings–Malachi,* 3rd ed. (Church Educational System manual, 2003), 131–135.
8. Див. *Old Testament Student Manual,* 131.
9. Див. Boyd K. Packer, "The Things of My Soul", *Ensign,* May 1986, 61.
10. Див. *Old Testament Student Manual,* 131.
11. Джозеф Сміт—Історія 1:40.

ПРОРОК ПРОРОКА

У Писаннях Ісая є найчастіше цитованим з усіх давніх пророків.

- Тридцять два відсотки книги Ісаї цитується в Книзі Мормона; ще три відсотки перефразовано[8].
- Спаситель цитує Ісаю в Новому Завіті щонайменше 7 разів, і апостоли цитують Ісаю щонайменше 40 разів[9].
- В Ученні і Завітах міститься щонайменше 100 посилань на писання Ісаї[10]; розділи 113 і 133 містять тлумачення і пояснення кількох пророцтв Ісаї.
- Мороній являвся Джозефу Сміту 21 вересня 1823 року й цитував 11-й розділ книги Ісаї, "кажучи, що все сказане в ній незабаром буде сповнено"[11].

ПРОРОК ІСАЯ ПЕРЕДРІКАЄ НАРОДЖЕННЯ ХРИСТА, ХУДОЖНИК ГАРРІ АНДЕРСОН; СУВІЙ BUBAONE/ISTOCK/THINKSTOCK; ФОН FORPLAYDAY/ISTOCK/THINKSTOCK

ЦЕРКОВНІ МАТЕРІАЛИ—В ДРУКОВАНОМУ АБО В ЕЛЕКТРОННОМУ ВИГЛЯДІ?

Чоловік подивився на свої руки. Він розім'яв свої пальці. Ці руки можуть робити так багато. Полагодити водопровідний кран, що тече. Зробити стіл. Провести його дружину по танцювальній залі під стильну музику.

Потім він подивився на смартфон, який недавно придбав. Його руки можуть робити так багато! Але чи могли його пальці впоратися … *з ним?*

Його посібник для Недільної школи і старенькі Писання лежали поруч з цим пристроєм. Як же він любив ці Писання! Йому подобалося відчувати папір на дотик. Він любив написані ним примітки в Писаннях. Їхню тяжкість в руках.

Однак він пам'ятав слова старійшини Річарда Г. Скотта про те, що завдяки технологіям у своїй кишені можна тримати Головні труди Церкви і ще багато чого іншого[1]. Він торкнувся вицвілої шкіряної обкладинки Писань. Він мав визнати, що не часто носив їх із собою протягом тижня.

Але лише кілька днів тому його внук скористався своїм телефоном, щоб поділитися уривком з одного зі своїх улюблених недавніх виступів з генеральної конференції. Тоді, в п'ятницю ввечері, вони були на прогулянці.

У цього чоловіка було не багато часу протягом дня, щоб навчатися. Однак він міг легко знайти 5 хвилин тут і 10 хвилин там. Він також хотів

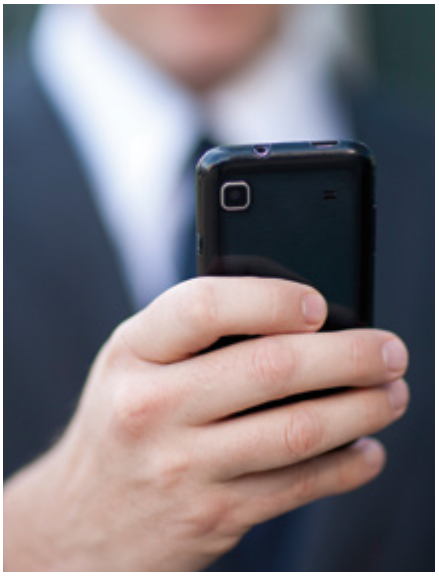

долучитися до всього, що Церква пропонує в електронному вигляді.

У вхідні двері постукали. "Привіт, дідусю!"—вигукнув його внук. "Готовий починати?"

Чоловік узяв свій смартфон. Його великі пальці, мабуть, ніколи не зможуть так вправно рухатися, як пальці його дітей та онуків. Але, можливо, цього й не потрібно.

"Авжеж!"—відповів чоловік. "Навчи мене!"

За кілька тижнів цей чоловік дізнався більше про те, чого навчав його онук: що цифровий світ …

- Різнобічний. "Є речі, наприклад, відео- та аудіоматеріали, які неможливо роздрукувати. В цифровому вигляді є все, що потрібно. Також можна робити нотатки і зберігати їх".
- Всеосяжний. "Він, як величезна бібліотека. Ви можете носити церковні видання в одній руці і вивчати їх будь-де".
- В ньому легко шукати щось. "Опції пошуку можуть допомагати вам швидко знаходити те, що вам потрібно".
- В ньому легко ділитися чимось. "Якщо тобі подобається щось, ти можеш поділитися цим. Це простий спосіб ділитися євангелією".
- Раціональний. "Не потрібно чекати, поки вам доставлять щось. І вам не потрібно шукати місце, де покласти все".
- Доступний. "Доступ до цифрових церковних матеріалів нічого не коштує вам; і чим більше люди користуються цифровими матеріалами, тим більше Церква заощаджує на друці, поштових пересилках та витратах на інвентаризацію".

Отже, як ця історія стосується вас?

Майже всі друковані церковні матеріали також доступні на сайті LDS.org або в мобільних пристроях Gospel Library. Користування цифровими матеріалами не означає цілковиту відмову від друкованих матеріалів – і тому, й іншому можна приділяти час і місце у вашому житті, однак, готуючись до майбутнього навчального року, подумайте, які цифрові ресурси можуть стати вам у пригоді.

Найголовніше, не бійтеся зануритися в цифровий світ. Завжди знайдеться хтось, хто покаже вам шлях. ■

ПОСИЛАННЯ:

1. Див. Річард Г. Скотт, "Заради миру в домі", *Ліягона,* трав. 2013, с. 30.

Зцілення

Майже всі підлітки в наш час матимуть безпосередній контакт з порнографією до того часу, коли їм виповниться 18 років. Батьки, ось що ви можете зробити.

прихованих ран

Дженіфер Грейс Феллон
Співробітник редакції церковних журналів

У великій битві за місто Куменій Геламан розповідає про 2060 юних воїнів, які "боро[лися] найвідчайдушніше" зі своїми ворогами (Алма 57:19). І хоча "не було жодної душі серед них, яка б загинула" у тій битві, "і також жодної душі не було серед них, яка б не мала багато поранень" (Алма 57:25). Багато з цих воїнів, які були ще в підлітковому віці, мали настільки важкі поранення, що вони знепритомніли через втрату крові.

Ці молоді воїни боролися в битві, в якій їхні батьки не могли брати участь замість них, і вони билися, тому що на їхнє суспільство було вчинено напад. Подібна руйнівна війна зараз точиться навколо сучасних підлітків, і причини її такі ж самі. Як колись народ Аммона, сучасні батьки так само не можуть битися в духовних битвах замість своїх дітей. Але вони можуть навчитися розпізнавати духовні рани, яких завдає ця війна, та озброїти своїх дітей знанням і засобами, які їм будуть необхідні для того, щоб вижити.

Давайте поглянемо фактам у вічі

Деякі дослідження показують, що майже 100 відсотків сьогоденних підлітків будуть бачити порнографічні зображення до того часу, коли вони закінчать середню школу, і більшість тих зображень вони побачать в Інтернеті, коли дитина виконує домашні завдання[1]. За статистикою на 2008 рік приблизно 9 з 10 юнаків і приблизно третина дівчат казали, що дивилися порнографію[2]. Середній вік, коли вони наражаються на порнографічні зображення, залишається однаковим: 11 років. Ми сподіваємося, що ці показники менші для тих, хто має в житті євангелію, але дослідження показують, що святі останніх днів "нічим не відрізняються, коли йдеться про поширення або масштаби залежностей, пов'язаних з сексом"[3]. На жаль, питання вже не полягає в тому,

Правила користування комп'ютером у сім'ї є важливими, але ми загрузнемо в дозволах і заборонах, коли йтиметься про безпеку користування Інтернетом.

чи наші діти відчують на собі вплив порнографії, а воно стоїть так: *коли*—і *як* вони будуть їй протистояти. Ми дійсно можемо очікувати, що багато молодих людей зазнають ран у цій битві. Але це не означає, що вони загинуть.

Намагаючись захистити своїх дітей, батьки можуть заплутатися в тому, як використовувати технології, аби зробити Інтернет безпечним у домі. Марк Батлер, професор з питань сімейного життя з Університету Бригама Янга, визнає необхідність захисту наших домівок і сімей, але в той же час додає, що ці "технологічні рішення є лише початком відповіді. Найважливішим щитом буде той, який ми помістимо на наших серцях, і цей духовний щит формується і потовщується вдома"[4]. Хоча блокування й правила користування комп'ютером вдома є важливими і корисними, залежність від порнографії часто розвивається поза домом: у публічних бібліотеках, в домі друзів або в місцях, де є WiFi. Там доступ до Інтернету може мати менше перепон.

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, учив: "[Було прийнято] рішення про введення більшої кількості суворіших законів. Можливо, це відверне когось від безпринципного поводження, однак решта лише стане більш винахідливою у своєму обмані. Ніколи не буде можливо створити настільки досконалі закони, щоб вони передбачали кожну ситуацію і запобігали їй. … У кінцевому результаті, лише внутрішній моральний компас, який має кожна людина, може ефективно справлятися з основними причинами, а також з симптомами занепаду в суспільстві"[5]. Зрештою, найкращим захистом, який ви можете прищепити молоді—це бажання жити чеснотно.

Ознаки наявності залежності

Неможливо неправильно поводитися зі своїм тілом, при цьому не завдаючи шкоди своєму духові. І таке пошкодження завжди залишає духовні шрами.

Спостережливі батьки можуть виявити залежність від порнографії, звернувши увагу на наступні ознаки. Застереження: ці ознаки не обов'язково вказують на залежність від порнографії. Якщо в поведінці ваших підлітків ви бачите подібні прояви, вони можуть вказувати на глибшу проблему, ніж зловживання шкідливими речовинами, залежність від порнографії, грубе ставлення з боку однолітків чи щось інше. Якою б не була причина, ви можете скористатися цими ознаками, як сигналом, аби розпочати задушевну відкриту розмову зі своїми дітьми.

Занижена самооцінка

Молодь, яка бореться із залежністю від порнографії, часто відчуває сором. Це підриває сили і занижує самооцінку. Деякими ознаками заниженої самооцінки є погана успішність у навчанні, небажання брати участь у заходах і нехтування правилами здорового життя та сну.

Небажання спілкуватися з іншими

Залежність від порнографії розвивається в атмосфері таємничності, і ви можете спостерігати, що ваш підліток все більше уникає сімейних заходів та спілкування з іншими людьми. Це найпоширеніша ознака проблеми з порнографією. Підлітки, які проводять

ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ DJAVKA/ISTOCK/THINKSTOCK

незвично багато часу у своїй кімнаті за зачиненими дверима і які усамітнюються від інших людей—не обов'язково є сором'язливими. Навіть коли ці підлітки опиняються серед людей, їм часто важко взаємодіяти з іншими. Усамітненість стає ще більш вираженою, коли залежність поглиблюється, а підлітки часто виявляють роздратування, коли хтось порушує їхній особистий простір. У людей, які страждають від порнографії, розвивається викривлене бачення своєї особистої гідності й чеснот інших людей, і вони віддаляються від тих людей, які, на їхню думку, є більш чеснотними, оскільки самі вони почуваються негідними, присоромленими і лицемірними.

Депресія

Депресія—це двосічне лезо, бо вона може бути як симптомом, так і поштовхом до залежності. Якщо людина довгий час перебуває у стані відчаю, її світосприйняття є незмінно негативним і вона визнає свою безпорадність—усе це може бути ознаками депресії. Підлітки, які жартують на тему самогубства, перебувають у депресії. Серед інших ознак депресії такі: переїдання або недоїдання, безсоння або надмірне спання та фізичне виснаження—по суті це те, що можна вважати ненормальною поведінкою.

Ми повинні передати молоді своє свідчення й відданість євангелії.

Іншими ознаками захоплення порнографією є такі: підвищена дратівливість, нечесність, гордовитість і дискомфорт або нудьгування в ситуаціях, де відчувається Дух.

Ми не можемо перерахувати всі ознаки залежності від порнографії. Батьки можуть найкращим чином оцінити, чи належним чином їхні діти озброєні проти порнографії, якщо вони будуть відкрито розмовляти з ними про сексуальність і їхнє емоційне та духовне здоров'я.

Моя дитина має залежність. І що тепер робити?

Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: "Яким би не було порочне коло залежності, завжди є надія" завдяки Спокуті Ісуса Христа[6].

У своїй основі "всі залежності утруднюють подолання життєвих негараздів",—каже професор Батлер. Діти, які не навчилися справлятися з почуттям вини, сорому, смутку чи болі, часто ставатимуть жертвою залежностей, аби подолати свої негативні емоції. Навіть менш серйозні емоційні стани, такі як стрес, нудьгування або самотність, можуть призвести до різних

залежностей, якщо дитина не розуміє, як з ними справлятися.

Батьки можуть допомагати своїм дітям розвивати здорові навички подолання емоційних стресів, самостійно моделюючи такий вид поведінки. Наступні запитання можуть допомагати вам оцінювати своє вміння долати стреси: Чи усамітнюєтеся ви, коли у вас стрес, втома або розпач? Чи ви вдаєтеся до розваг, аби уникати проблем, замість того, щоб їх вирішувати? Чи показуєте ви, що найкращий спосіб вирішення проблем—це покладатися на Небесного Батька, Спасителя і наші стосунки з іншими людьми?

Діти мають навчитися розпізнавати ознаки духовних ран, таких як смуток, провина і біль, аби вони могли перетворити свій біль на повчальний досвід. Емоційний біль не є поганим. Алма молодший описує біль за гріхи як "гострий" і "гіркий" (Алма 36:21); Петро "гірко заплакав" після того, як зрадив Спасителя (Лука 22:62); а Зизром мучився "через його злочестивість" (Алма 15:3). Ви можете допомогти своїм дітям навчитися ставитися до болю не як до страшного почуття, якого слід уникати, а як до вчителя, який може спрямувати до надзвичайного зростання. Алма, Петро і Зизром—усі скористалися болем за свої гріхи як стимулом до покаяння, і вони стали відданими посланцями євангелії. Ваш приклад і провід може допомагати дітям засвоїти цінність покаяння в процесі подолання залежності.

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, навчав: "Існує важлива різниця між смутком через гріх, який веде до покаяння, і смутком, який веде до розпачу.

Апостол Павло навчав, що "*смуток для Бога* чинить каяття на спасіння, … а *смуток світський*—чинить смерть" [2 Коринтянам 7:10; курсив додано]. *Смуток для Бога* надихає на зміни і надію через Спокуту Ісуса Христа. *Світський смуток* пригнічує нас, гасить надію і переконує ще глибше поринути у спокусу. …

?

- Що твої друзі кажуть, коли розмова заходить про секс?
- Що ти думаєш про церковні норми моралі?
- Чи були у тебе проблеми з порнографією? Чи розповів би ти мені про них, якби вони були?
- У якій ситуації ти найбільше вразливий?
- Де найбільша ймовірність того, що ти побачиш порнографію?
- Хто з друзів є найбільшою проблемою? Як, на твою думку, ми можемо з цим справитися?

СТАВТЕ ПРАВИЛЬНІ ЗАПИТАННЯ

Більшість підлітків швидше розкажуть своєму єпископу, ніж батькам, чи мають вони проблеми з порнографією, бо (1) єпископ ставить їм прямі запитання і (2) часто підлітки почуваються незручно, розмовляючи з батьками, бо тоді вони є більш вразливими. Брюс Карпентер, професор психології в Університеті Бригама Янга, рекомендує батькам розвивати здатність поговорити на делікатні теми до того, як вони поставлять прямі запитання стосовно порнографії. Це може означати залучення підлітка до розмови на загальні теми моралі й норм.

Хоча, за словами професора Карпентера, корисніше зосереджуватися на розбудові стосунків, а не на тому, щоб ставити набір запитань, він усе ж пропонує регулярно ставити вказані зліва запитання під час розмов з підлітком.

Як правило, підлітки почуваються надзвичайно незручно під час таких розмов, і найкраще, якщо батьки поводяться відкрито, чуйно і без осуду. Молоді люди з меншою ймовірністю зізнаються тим батькам, які реагують надто емоційно або застосовують грубі дисциплінарні заходи[1].

ПОСИЛАННЯ

1. Брюс Карпентер, взятого з інтерв'ю з автором 12 вересня 2013 р.

Якщо наша молодь виявлятиме віру в Спокуту Ісуса Христа, вони зможуть зцілитися від духовних ран.

Справжнє покаяння—це трансформація, а не тортури чи мука. Так, щире жалкування і справжні докори сумління через непослушність часто є болісними і дуже важливими кроками у священному процесі покаяння. Але коли провина викликає ненависть до самого себе чи не дає піднятися знову, вона скоріше заважає нашому покаянню, ніж сприяє йому"[7].

Ваші діти будуть у змозі вистояти, залікувавши духовні рани, якщо матимуть бачення і надію на чеснотне життя. Це бачення розвивається завдяки щоденній палкій молитві і щирому вивченню Писань[8]. Професор Батлер радить батькам: "Силою свого прикладу створюйте захоплююче бачення радості, миру і щастя, яке приносить чеснотне життя. Між бажанням мати чеснотне життя і його досягненням пролягає довгий шлях, але бажання є зародковим сіменем". Потрібен буде час, аби виникло бажання розвивати чесноти. "Тілесна людина—це дуже стійке створіння, і для її подолання часто доводиться витрачати багато часу",—каже професор Батлер. І хоча слово *залежність* не знімає відповідальності за вибір, це означає, що більш закоренілі звички часто вимагають терплячого і наполегливого втручання (такого, як церковна програма подолання звичок) для їхнього подолання.

Надія—попереду

Подібно до воїнів Геламана, наша молодь часто з "велик[ою] мужн[істю]" протистоїть злу (Алма 56:45). Так само як воїни з Книги Мормона покладалися на віру своїх батьків, ми також можемо передавати свої свідчення і відданість євангелії, аби наші молоді люди могли сказати: "Ми не сумнівались, що наші матері [і батьки] знали це" (Алма 56:48). Господь пообіцяв: "Я битимуся у ваших битвах" (УЗ 105:14). Якщо наші молоді люди будуть виявляти віру в Спокуту Ісуса Христа, вони стануть "сильними і [Бог надасть] їм рятівну силу" (1 Нефій 1:20). ■

Більш докладну інформацію і джерела з цієї теми можна знайти на сайті overcomingpornography.org.

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *ХРИСТОС І БАГАТИЙ ЮНАК*, ХУДОЖНИК ГЕНРІХ ГОФМАН, З ЛЮБ'ЯЗНОГО ДОЗВОЛУ C. HARRISON CONROY CO.

ПОСИЛАННЯ

1. Див. John L. Hart, "In Your Family? Undetected, Pornography Invades Homes, Ruins Lives", *Church News,* Mar. 3, 2007; ldschurchnews.com.
2. Див. Jason S. Carroll and others, "Generation XXX: Pornography Acceptance and Use among Emerging Adults", *Journal of Adolescent Research,* 23, no. 1 (2008): 6–30.
3. John L. Hart and Sarah Jane Weaver, "Defending the Home against Pornography", *Church News,* Apr. 21, 2007, ldschurchnews.com.
4. Марк Батлер, з інтерв'ю, взятого автором 2 серпня 2013 року, див. також Mark H. Butler, *Spiritual Exodus: A Latter-day Saint Guide to Recovery from Behavioral Addiction*; Boyd K. Packer, "The Shield of Faith", *Ensign,* May 1995, 7.
5. Д. Тодд Крістоффесон, "Моральна дисципліна", *Ліягона,* лист. 2009, с. 106.
6. М. Рассел Баллард, "О який же підступний план Злого", *Ліягона,* лист. 2010, с. 110.
7. Дітер Ф. Ухтдорф, "Ви можете зробити це зараз!" *Ліягона,* лист. 2013, с. 56.
8. Див. М. Рассел Баллард, "О який же підступний план Злого", с. 110.

ЗМІЦНЮВАТИ МОЛОДЬ ЗА ДОПОМОГОЮ НАДИХАЮЧИХ ЗАХОДІВ

Майк Медсен
Відділ священства

Як батьки або провідники молоді ви хочете зміцнити своїх дітей і молодь свого приходу чи філії. Вони живуть у час, коли норми у світі віддаляються від євангельських норм. Часто вони почуваються самотніми у своїх зусиллях жити за євангелією. На щастя, вони можуть здобуту силу, беручи участь у змістовних заходах з іншими молодими людьми.

Заходи можуть зміцнювати і рятувати молодь

Успішні заходи дають можливість молоді у сприятливій обстановці навчатися євангелії та жити за нею. Вони допомагають молоді підготуватися до виконання різних ролей у майбутньому житті, розвивати

"Це надзвичайний ресурс, і він допомагатиме мені постійно в моєму покликанні президента класу "Вулик".
—Мікайла Х., Техас, США

"Це буде чудовим генератором ідей та організаційним інструментом, за допомогою якого всі заходи неодмінно матимуть мету і всі будуть спрямовані на зміцнення свідчення нашої молоді".
— Джошуа Г., Манітоба, Канада

"Наповнення сайту є чудовим. Ви можете дійсно бачити, що наші провідники діють за натхненням і що вони піклуються про молодь, про місцевих керівників. Переглядаючи сайт, я не міг не відчувати натхнення".
—Віктор Р., Мексика

Вам потрібні ідеї для молодіжних заходів? Зайдіть на сайт **lds.org/youth/activities**, *де ви знайдете понад 160 ідей.*

Навички, які ми можемо використовувати під час служіння

Оволодійте новими навичками, а потім використайте їх, щоб послужити іншим.

таланти й інтереси, оволодівати навичками провідництва та зміцнювати дружбу, взаємодіючи з іншими молодими чоловіками і жінками. Заходи можуть відкривати для молоді можливості надавати змістовне служіння іншим людям у громаді. Заходи можуть також допомагати вам будувати позитивні наставницькі стосунки з молодими людьми.

Показ талантів

Спланyйте показ талантів для молоді або всіх членів вашого приходу.

Місіонерський день відкритих дверей

Заплануйте, підготуйте і повісьте оголошення про проведення місіонерського дня відкритих дверей, концерту або іншого заходу в місцевому домі зборів.

Менш активні члени й люди не нашої віри також можуть добре проводити час у невимушеній атмосфері молодіжних заходів. “Заходи є одним з найефективніших засобів допомагати іншим і рятувати їх,—каже Девід Л. Бек, генеральний президент Товариства молодих чоловіків.— Є багато молодих людей, які можуть спочатку не прийняти запрошення прийти на причасні збори або зустрітися з місіонерами, але радо приєднаються до нас на розважальному заході. Багато навернених до Церкви розповідають, що їхнє перше знайомство з євангелією відбулося тоді, коли друг запросив їх на молодіжний захід”.

Одна з ключових складових заходу є залучення молоді. Під вашим керівництвом молодь може відігравати важливу роль у плануванні; ніхто не знає їхніх інтересів цілей, бажань і запитань краще, ніж вони. Коли президентства кворумів і класів несуть відповідальність за планування і проведення заходів, що організовуються з урахуванням потреб молоді вашого приходу або філії, молодь активніше залучається і виявляє більшу зацікавленість, а згодом і отримує кращий досвід.

Розмаїття заходів

На сайті **lds.org/youth/activities,** ви знайдете понад 160 ідей того, як надихнути молодь під час планування заходів. На сайті також запропоновані способи визначення потреб молодих чоловіків і молодих жінок та методи планування і спілкування, які допоможуть молоді й дорослим провідникам втілити свої ідеї. Ви можете навіть надсилати свої ідеї на сайт.

Сайт пропонує ідеї щодо того, як служити іншим людям, ділитися євангелією, розвивати фізичне здоров’я, виконувати музику й малювати, готуватися до ролей у майбутньому житті, виконувати храмову та сімейно-історичну роботу тощо. Коли молоді люди стають більш зрілими і стикаються з багатьма обов’язками, їм треба мати різнобічні навички й досвід, аби якнайкраще проявити себе на шляху до піднесення. “Щоб підготуватися до роботи, яку Небесний Батько має для них,—каже старійшина Пол. Б. Пайпер, сімдесятник,—нашій молоді треба такий досвід, який допоможе їй зростати духовно, фізично, інтелектуально і соціально. Розмаїття категорій заходів на веб-сайті допомагає у забезпеченні великої кількості можливостей, які ми маємо надавати нашій молоді”.

Заходи, розміщені на сайті, поглиблюють вивчення євангелії, поєднуючи заходи з євангельськими принципами, які молодь засвоює під час уроків Недільної школи і за програмами “Обов’язок перед Богом” та “Особистий розвиток”.

Коли молодь, провідники і сім’ї працюють разом над плануванням і проведенням заходів, які запрошують усю молодь прийти до Христа, підростаюче покоління стане більш підготовленим до виконання Господньої роботи на землі. ■

ЗЛІВА: ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ WAVEBREAKMEDIA LTD/LIGHTWAVEMEDIA/THINKSTOCK

Старійшина
Л. Уітні Клейтон
З президентства
сімдесятників

РОБОТА ЗІ СПАСІННЯ
Тоді й тепер

П'ять обов'язкових кроків проведення роботи зі спасіння не є новими в цьому розподілі. Їх викладали й застосовували за часів Книги Мормона.

Кажучи про останні дні та про дану через одкровення істину, яка потім заповнить світ, Нефій пророкував, що люди "прийдуть до пізнання свого Викупителя і найточніших подробиць Його вчення, щоб вони могли знати, як прийти до Нього і бути спасенними" (1 Нефій 15:14; див. також Мойсей 7:62). На виповнення Нефієвого пророцтва Церква сьогодні прагне допомогти чоловікам і жінкам по всьому світу дізнатися про Спасителеве вчення і жити за ним, аби вони могли прийти до Господа і йти шляхом спасіння.

Сучасні пророки і апостоли навчають нас, що "членів Церкви Ісуса Христа послано "трудитися в Його винограднику для спасіння душ людських" (УЗ 138:56). Ця робота зі спасіння включає в себе місіонерську роботу членів Церкви, утримання навернених, активізацію малоактивних членів Церкви, храмову і сімейно-історичну роботу та навчання євангелії[1].

З Книги Мормона ми бачимо, що члени Церкви в давнину також приділяли особливу увагу "місіонерській роботі членів Церкви, утриманню навернених, активізації малоактивних членів Церкви, храмовій і сімейно-історичній роботі та навчанню євангелії". Той факт, що ці основні обов'язки членів Церкви залишаються незмінними впродовж усіх розподілів часу, є важливим свідченням, яке підтверджує, що Бог—незмінний, що Він любить всіх Своїх дітей, де б і коли б вони не жили.

Місіонерська робота

Книга Мормона чітко навчає доктрині, яка є основою місіонерської роботи. Наприклад, Нефій Писав, що "якщо ви будете слідувати за Сином з щирими намірами в серці, не чинячи лицемірства й обману перед Богом, але із справжнім бажанням, каючись у своїх гріхах, засвідчуючи перед Батьком, що ви бажаєте взяти на себе ім'я Христа, хрищенням—так, слідуючи за Господом і вашим Спасителем у воду, згідно з Його словом, знайте, тоді ви отримаєте Святого Духа; так, тоді прийде хрищення вогнем і Святим Духом" (2 Нефій 31:13; див. також 3 Нефій 11:31–40; 27:13–22).

Отже, не дивно, що існують зворушливі історії про місіонерську роботу в Книзі Мормона. Наприклад, кожен із синів Мосії відмовився бути царем нефійців, а натомість вони вирушили в землю Нефія проповідувати євангелію ламанійцям, які були запеклими ворогами нефійців. Їхня місія тривала приблизно 14 років і тисячі навернених приєдналися до Церкви. (Див. Мосія 22:28–9; Алма 1:17–27).

Наслідуючи приклад місіонерської роботи у Книзі Мормона, Церква в наш час докладає небачені за всю свою історію зусилля в цьому напрямку.

Утримання навернених

Нефій також писав про те, що треба заохочувати нових членів Церкви залишатися активними в євангелії, аби вони могли отримати вічне життя.

ІЛЮСТРОВАНО ДЕНОМ БЕРРОМ

“Після того, як ви ступили на цю тісну і вузьку путь, я спитаю вас, чи все зроблено? Слухайте, я скажу вам: Ні; бо ви б не зайшли так далеко, якби це не було через слово Христа з непохитною вірою в Нього, покладаючись повністю на заслуги Того, Хто владний спасати.

Отже, ви повинні просуватися вперед з непохитною вірою в Христа, маючи справжню яскравість надії, і любов до Бога і до всіх людей. Отже, якщо ви просуватиметеся вперед, бенкетуючи словом Христа, і витерпите до кінця, ось так каже Батько: Ви будете мати вічне життя” (2 Нефій 31:19–20).

Провідники Церкви у часи Книги Мормона вдавалися до особливих кроків, аби допомагати новим членам Церкви залишатися на прямій і вузькій путі. Оскільки Мороній бачив наші дні та знав, що ми будемо мати подібні випробування (див. Мормон 8:35), він включив у свій літопис деякі з тих заходів, які допомагали новим членам Церкви залишатися вірними своїм завітам:

“А після того як їх приймали до хрищення, і вони приймали його і очищалися силою Святого Духа, їх зачисляли до людей церкви Христа; і їхні імена брали, щоб їх можна було пам’ятати і насичувати добрим словом Бога, щоб утримувати їх на правильному шляху, щоб утримувати їх постійно пильними до молитви, покладаючись тільки на заслуги Христа, Який був творцем і виконавцем їхньої віри.

І церква збиралася разом часто, щоб поститися, і молитися, і розмовляти один з одним про благополуччя своїх душ” (Мороній 6:4–5).

Сучасна Церква дотримується моделей утримання навернених, які описано у Книзі Мормона, під час рад приходів, на кворумах священства та в інших організаціях[2].

Активізація малоактивних членів Церкви

Під кінець свого служіння Алма відчув великий смуток за духовне благополуччя групи людей, які відкололися від Церкви і називали себе зорамійцями. У Книзі Мормона сказано, що “його серце знову почало відчувати великий жаль через беззаконня людей.

Бо це було причиною великого смутку для Алми—дізнатися про беззаконня серед його народу; отже, його серце було надзвичайно засмученим, бо Зорамійці відділилися від Нефійців” (Алма 31:1–2).

Алма організував спробу повернути зорамійців. Він обрав вірних соратників і молився за себе й за них, просячи Бога “заспоко[їти] … їхні душі в Христі”, дати їм силу зносити труднощі, пов’язані з їхніми трудами, і забезпечити їм “успіх у приведенні [зорамійців] знову до [Батька] через Христа” (Алма 31:32, 34). Потім він дав своїм соратникам благословення священства, і вони почали трудитися (див. Алма 31:36).

Коли воскреслий Господь особисто служив людям у Баунтіфулі, Він навчав Своїх обраних учнів постійно намагатися рятувати тих, хто зійшов з прямого і вузького шляху. Він сказав: “Бо таким ви продовжуватимете проповідувати; бо ви не знаєте, може вони повернуться, і покаються, і прийдуть до Мене з щирими намірами в серці, і Я зцілю їх; а ви будете знаряддям принесення їм спасіння” (3 Нефій 18:32).

У наш час ті зусилля, які докладає Церква, аби відновити віру в серцях менш активних членів Церкви, є відображенням учень Спасителя і пророків, записаних у Книзі Мормона.

Храмова і сімейно-історична робота

Після того як нефійці відділилися від ламанійців, вони побудували храм. Нефій записав: “І я, Нефій, побудував храм; і я спорудив його подібним до храму Соломона, але він не був побудований з такої великої кількості дорогоцінних матеріалів; бо їх не можна було знайти на цій землі, отже, його не можна було побудувати подібним до Соломонового храму. Але спосіб спорудження був подібний до храму Соломона; і майстерність була надзвичайно витонченою” (2 Нефій 5:16).

У Книзі Мормона записано, що Яків, цар Веніямин, Алма і Амулек—усі вони навчали у храмі (див. Кн. Якова

ВАША РОЛЬ У РОБОТІ ЗІ СПАСІННЯ

Кожен член Церкви може щось робити, аби "трудитися в [Господньому] винограднику для спасіння душ людських" (УЗ 138:56). З молитвою обдумайте, які наступні кроки ви могли б зробити в місіонерській роботі, утриманні навернених, поверненні до активності, храмовій та сімейно-історичній роботі або навчанні євангелії. Ви можете записати плани у щоденник або обговорити їх із сім'єю чи домашніми або візитними вчителями.

1:17; Мосія 1:18; Алма 16:13). У книгах Алми і Геламана є згадування про багато храмів серед народу (див. Алма 16:13; Геламан 3:9).

Спаситель обрав храм у Баунтіфулі як місце Своєї появи після Його Воскресіння серед нефійців і ламанійців, які вижили (див. 3 Нефій 11:1). Він також переконався, що людям викладали вчення стосовно сімейної історії. Він цитував слова Малахії про появу Іллі в останні дні, кажучи:

"Ось, Я надішлю тобі Іллю-пророка перед пришестям великого і жахливого дня Господа;

І він поверне серця батьків до дітей, а серця дітей—до їхніх батьків, щоб Я не прийшов і не вразив землю прокляттям" (3 Нефій 25:5–6).

У Книзі Мормона часто згадується про ведення сімейної історії. Легій послав своїх синів знову до Єрусалима здобути пластини з латуні, на яких містився "літопис Юдеїв, а також родовід [його] предків" (1 Нефій 3:3). У книзі Етера подано імена правителів, які приходили на зміну один одному, і, якщо це було потрібно, згадувалися їхні брати й діти, таким чином показуючи, що серед людей велися докладні сімейно-історичні записи.

Ініціативи Церкви у сфері будівництва храмів та ведення сімейної історії відповідають вченням Книги Мормона.

Навчання євангелії

Євангелія Ісуса Христа викладається упродовж усієї Книги Мормона. Мабуть, ці слова Нефія передають дух того сповненого віри вчення і його священної мети: "Ми говоримо про Христа, ми втішаємося у Христі, ми проповідуємо Христа, ми пророкуємо про Христа, і ми записуємо наші пророцтва, щоб наші діти могли знати, до якого джерела їм звертатися за прощенням їхніх гріхів" (2 Нефій 25:26).

Багато величних учень Книги Мормона містяться у словах, якими батьки звертаються до своїх дітей. Згадайте Легія, який навчав Якова про "протилежність у всьому" (2 Нефій 2:11), або Алму, який навчав Коріантона, що "злочестивість ніколи не була щастям" (Алма 41:10), або юних воїнів, які "були навчені своїми матерями, що якщо вони не сумніватимуться, Бог визволить їх" (Алма 56:47).

П'ять обов'язкових кроків проведення роботи зі спасіння не є новими в цей останній розподіл часів. Їх викладали і за ними жили за часів Книги Мормона, і вони завжди були складовою "найточніших подробиць [Христового] вчення" (1 Нефій 15:14). ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), 5.0.
2. Див. *Довідник 2,* розділи 4 і 5.

Церква в Кореї—

ЄВАНГЕЛЬСЬКЕ СВІТЛО ПЕРЕМАГАЄ ТРУДНОЩІ

Перші члени Церкви в Кореї заклали фундамент віри, на якому сьогодні продовжують будувати десятки тисяч членів Церкви.

Гі-Чул Сео
Порадник з історії Церкви, Корея

Місіонерська робота в Кореї почалася у 1950-х роках після Корейської війни. Але перший контакт Церкви з Кореєю відбувся у січні 1910 року, коли Алма Оуен Тейлор, щойно звільнений президент Японської місії, та старійшина Фредерік А. Кейн, місіонер, який служив у Японії, провели кілька тижнів, подорожуючи Кореєю та Китаєм. Перше Президентство ухвалило їхню подорож до тих країн, щоб оцінити можливість ведення місіонерської роботи. Президент Тейлор помітив підвищену зацікавленість у корейців до християнства, коли їхня країна занепадала під японським правлінням. Однак він не був упевнений, чи корейці цікавляться християнством з політичних причин, чи сприймають Христа як свого вічного Спасителя.

Навернення доктора Кіма Го Їка

Упродовж десятиліть після відвідування президента Тейлора корейці переживали величезні випробування, серед яких японська колонізація і воєнна окупація, Азійсько-Тихоокеанська війна, гніт з боку Росії та Китаю, встановлення комуністичного режиму в Північній Кореї та Корейська війна.

Однак, дякуючи небесному втручанню, у Нью-Йорку, США, для корейців зажевріла іскра надії. Сингман Рі, президент Кореї, послав Кім Го Їка, директора Сільськогосподарської експериментальної станції в Сувоні, до Сполучених Штатів, щоб навчитися, як покращити харчування корейців. Го Їк обрав Корнельський університет, який мав чудову програму з вивчення харчування, що викладалася для старшокурсників. У 1949 році він почав працювати над здобуттям ступеню доктора, а також відвідував багато церковних зборів у місті Ітака, шт. Нью-Йорк, аби знайти "істинну церкву"[1].

Го Їк подружився з чоловіком на ім'я Олівер Вейман. На відміну від інших знайомих Го Їка Олівер не вживав алкоголь, не курив і ніколи не лаявся. Він також ніколи не працював у неділю. Одного дня Го Їк запитав у Олівера: "Чому в тебе такий стиль життя?" Відповідаючи на це запитання, Олівер дав йому книгу під назвою *The Articles of Faith* (Уложення віри), написаною старійшиною Джеймсом Е. Талмейджем (1862–1933), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів.

Го Їк за тиждень прочитав *Уложення віри*, а потім прочитав Книгу Мормона. Він повірив у обидві книги

ФОТОГРАФІЇ ЗРОБЛЕНІ ГЬОН-ГУЙ ЛІ І ДІНОМ МАРТІНОМ АНДЕРСЕНОМ; ФОТОГРАФІЯ КРАЄВИДУ МІСТА БУСАН SEANPAVONEPHOTO/ISTOCK/THINKSTOCK

Як апостол і директор групи військовослужбовців-членів Церкви старійшина Гарольд Б. Лі (в центрі без капелюха) відвідав Корею в 1954 році.

ЦЕРКВА У ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ*

Кількість членів Церкви: 85628

Місій: 4

Підрозділів: 128

Храмів: 1

** Станом на січень 2014 р.*

і сказав Оліверу, що Книга Мормона є більш повною і легшою для розуміння, ніж Біблія”[2]. Го Їк прийняв євангельське послання, як суха земля отримує довгожданий дощ. Його віра зростала щодня. Він почав слухати місіонерські уроки і вирішив охреститися.

29 липня 1951 року 46-річний Го Їк охрестився у річці Сасквеганні. Він хотів охреститися поблизу того місця, де були охрищені пророк Джозеф Сміт і Олівер Каудері понад 100 років тому. Коли він виходив з води, то почув чіткий голос, який сказав: “Паси моїх овець”. Це відчуття спонукало його присвятити решту свого життя тому, щоб допомагати євангелії укорінитися в Кореї.

У вересні 1951 року Корейська війна зайшла у глухий кут, тож доктор Кім повернувся до Кореї. Він мав величезне бажання проповідувати відновлену євангелію. Він відвідував церкву на воєнній базі США, розміщеній в Бусані, де вів уроки у класі “Євангельське вчення” і ділився своїм свідченням з корейцями, які туди приходили. Солдати США навчали молодь євангелії англійською, а доктор Кім з радістю їм перекладав. То був ефективний спосіб ділитися євангелією, і оскільки корейці довіряли доктору Кіму, його приклад вплинув на багатьох.

Після великих страждань, пережитих під час Корейської війни, люди гаряче приймали євангелію Ісуса Христа. 3 серпня 1952 року відданість доктора Кіма нарешті принесла плоди, коли у Бусані, Корея, було охрищено перші 4 чоловіки.

Доктор Кім пізніше казав групі святих: “Мені було байдуже, чи мене позбавлять життя, грошей або становища, якщо я зможу бути зі своїм Спасителем”[3]. Його життя було свідченням відданого служіння Богові.

Навіть за відсутності місії в країні, євангелія швидко поширювалася в Кореї. Зростання, на думку керівників Церкви, було надзвичайним. У вересні 1954 року, повернувшись до Юти після своєї подорожі до Кореї, старійшина Гарольд Б. Лі (1899–1973), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, висловив надію, що Церква невдовзі матиме змогу офіційно проповідувати євангелію в Кореї. Він описував віру та ентузіазм корейських святих[4]. 7 квітня 1955 року Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів поділили Японську місію на Північну Далекосхідну та Південну Далекосхідну місії. Корею було включено до Північної Далекосхідної місії. Корейські святі останніх днів хотіли, щоб місіонерів було надіслано до Кореї, але вони знали, що політична ситуація в країні була нестабільною, тож вони чекали і гаряче молилися.

Початок місіонерської роботи

2 серпня 1955 року, стоячи на прекрасному схилі Джанг-Чунг Дан у Сеулі, Президент Джозеф Філдінг Сміт (1876–1972), у той час президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, освятив Корею для початку служіння там місіонерів повного дня і молився, щоб у країну знову повернулись мир і процвітання[5]. Того вечора він організував

ФОТОГРАФІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ, КІМ ГО ЇКА І ПРЕЗИДЕНТА ДЖОЗЕФА ФІЛДІНГА СМІТА ЛЮБ'ЯЗНО НАДАНО ЦЕРКОВНОЮ ІСТОРИЧНОЮ БІБЛІОТЕКОЮ

Корейський округ, президентом якого став Кім Го Їк. Пізніше він відвідав Бусан, щоб організувати Бусанську філію.

У квітні 1956 року, хоча політична ситуація в Кореї залишалася нестабільною, новопокликаний президент Північної Далекосхідної місії відчув натхнення послати до Кореї старійшин Річарда Деттона і Дона Пауелла. Американські солдати-святі останніх днів і 64 корейські члени Церкви, такі як доктор Кім, підготували ґрунт, а місіонери забезпечили духовну поживу. Багато людей було навернено, і Церква почала зростати.

Віра перших членів Церкви

Віра корейських святих постійно зростала, але часто випробовувалася. Брат Чун Нак Сео, який після хрищення пішов служити в армію, щоб виконати свій військовий обов'язок, пригадує деякі важкі моменти: "Упродовж трьох років служби в армії моя віра і свідчення піддавалися перевірці. Одного дня командир підрозділу був п'яний і приніс багато випивки та примушував підлеглих пити з ним. Оскільки мої товариші знали, що я святий останніх днів, вони завжди випивали і мою чарку. Але того вечора п'яний командир уважно спостерігав за мною і наказав мені пити. Я сказав, що не вживаю алкоголь, але він наказував мені пити. Я не послухався знову. Він вийняв свій пістолет і націлив на мене та наказав пити. Усі спостерігали за сценою, затамувавши подих. Я знову чітко сказав: "Я не вживаю алкоголь, пане". Та мить тягнулася дуже довго. Зрештою він сказав: "Гаразд",—і заховав пістолет. Усі з полегшенням зітхнули й повернулися до казарм. Наступного ранку командир підрозділу підійшов до мене і вибачився за те, що сталося ввечері напередодні. Пізніше він часто до мене приходив, коли йому потрібна була порада в особистому житті"[6].

Брат Чун служив на місії повного дня в Кореї, а потім єпископом приходу Аламеда в Меріленді, США.

Брат Юнг Де Пан також був серед тих, хто дізнався про євангелію від перших місіонерів, які служили в Кореї. Він залишив Сеульський національний університет, аби навчатися в теологічному коледжі. Він мріяв стати пастором і очолювати християнську громаду в Кореї.

Одного дня його друг дав йому Книгу Мормона англійською мовою, оскільки на той час ще не було корейського видання. Він заглибився у читання цієї книги. Він читав її навіть під час занять. Коли одногрупники запитували його, що то за книга, він відповідав, що це книга подібна до Біблії, і порадив її придбати.

Зрештою у брата Юнга виникли у коледжі проблеми. Керівники закладу викликали його і сказали, що він піддався спокусі Сатани і впав у єресь. Тому треба було вибирати: або відмовитися від навчання, або від Книги Мормона. Прийняти рішення йому було неважко, оскільки він уже знав, що Книга Мормона істинна.

Однак після приєднання до Церкви брату Юнгу довелося долати соціальні та економічні труднощі. Він більше не отримував стипендію від коледжу і припинилася фінансова підтримка від попередньої церкви. Усі друзі відвернулися від нього. Доктор Кім надав йому вчасну допомогу. Пізніше брат Юнг зробив великий вклад у зростання Церкви в Кореї, переклавши Учення і Завіти й відредагувавши гімни. Прекрасно перекладені слова досі зворушують серця корейських членів Церкви.

Кількість сильних членів Церкви поступово зростала. У липні 1962 року було офіційно організовано Корейську місію. Гейл Е. Карр, колишній місіонер, який служив у Кореї, був покликаний новим президентом місії.

ХРОНОЛОГІЯ ПОДІЙ

1910 р.: Президент Японської місії Алма Оуен Тейлор відвідує Корею

◄ 1951 р.: Кім Го Їк хрститься в Пенсільванії, США

1952 р.: Перші корейці хрстяться у Кореї

◄ 1955 р.: Президент Джозеф Філдінг Сміт освячує Корею і організовує Корейський округ

1956 р.: Кім Го Їк співпрацює з урядом, щоб отримати дозвіл на приїзд до Кореї перших місіонерів

Цей новий президент зробив переклад і публікацію Книги Мормона корейською мовою своїм найвищим пріоритетом. Після багатьох роздумів та молитов він доручив роботу над перекладом одному з місіонерів повного дня—старійшині Ган Ін Сангу. Старійшина Ган, переглянувши два попередні переклади[7], успішно завершив новий переклад, і Книгу Мормона вперше було надруковано корейською мовою у 1967 році.

Маючи Книгу Мормона своєю мовою, багато корейців починали досліджувати Церкву, отримуючи запрошення від друзів. Гостей було так багато, що місіонерам не потрібно було шукати зацікавлених, а деякі місіонери навчали цілими днями.

Велике бажання корейських святих виконувати місіонерську роботу також відіграло велику роль у зростанні Церкви. Серед членів Церкви, які надзвичайно активно проводили місіонерську роботу, був Лі Сунг Мен з приходу Ямсіл, який приєднався до Церкви, коли йому було вже за 50 років. У його житті було багато злетів і падінь, однак він завжди був на підйомі у своєму релігійному житті. Оскільки він ремонтував взуття, то у своїй майстерні мав багато примірників Книги Мормона і пропонував відвідувачам брати її безкоштовно, якщо вони читатимуть її. Завдяки йому понад 50 чоловік, у тому числі його родичі, приєдналися до Церкви. Брат Мен прочитав Головні труди десятки разів. Вони були поруч з ним, коли він помирав[8].

Перший кіл і храм у Кореї

У 1973 році багато корейських святих останніх днів почали сподіватися, що у них невдовзі буде кіл. 8 березня 1973 року Президент Спенсер В. Кімбол (1895–1985), у той час з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, організував у Кореї перший кіл. На зборах було приблизно 800 чоловік. Перший в історії Кореї кіл об'єднував вісім приходів і дві філії. Члени Церкви в Кореї тепер могли іти за Ісусом Христом, маючи керівництво колу, що складалося з корейських провідників Церкви,

ФОТОГРАФІЮ ПРЕЗИДЕНТА СПЕНСЕРА В. КІМБОЛА ЛЮБ'ЯЗНО НАДАНО ЦЕРКОВНОЮ ІСТОРИЧНОЮ БІБЛІОТЕКОЮ

1960-ті: Організовано філії у Сеулі, Бусані, Інчеоні і Кванджу

1962 р.: Організовано Корейську місію

► 1967 р.: Книгу Мормона видано корейською мовою

1973 р.: В Сеулі організовано перший кіл в Кореї та на території Азії

1974 р.: Перший церковний центр для відвідувачів організовано у Кванджу

◄ 1980 р.: Президент Спенсер В. Кімбол став першим Президентом Церкви, який відвідав Корею

Волонтери в жилетках з написом "Руки допомоги мормонів" на фестивалі в Сеулі допомагають готувати тонни кімачі—традиційної корейської страви. Кімачі було роздано бідним людям церковними і громадськими організаціями.

і отримувати благословення від висвяченого корейського патріарха.

Місіонерська робота пожвавилася ще більше. У 1973 році охристилося приблизно 1200 чоловік. Загальна кількість членів Церкви у Кореї невдовзі перевищила 8000, серед яких було понад 700 носіїв Мелхиседекового священства у 31 приході та філії.

Через дванадцять років, після постійного зростання, корейські святі були благословенні довгоочікуваним храмом. 14 грудня 1985 року Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008), у той час перший радник у Першому Президентстві, освятив Сеульський Корейський храм. Цей храм мав особливе значення для Президента Хінклі, який плекав особливі почуття до корейських святих. Він

► *1985 р.: Сеульський Корейський храм освячено Президентом Гордоном Б. Хінклі*

1988 р.: Ансамбль народного танцю з Університету Бригама Янга бере участь у церемонії відкриття літніх Олімпійських ігор у Сеулі

◄ *1991 р.: Старійшина Хан Ін Санг покликається служити генеральним авторитетом; у Кореї продано мільйонний примірник Книги Мормона корейською мовою*

2001 р.: Старійшина Даллін Х. Оукс зустрічається з прем'єр-міністром Південної Кореї Лі Хан-Донгом

казав: "Корейські люди постраждали від війни та агресії, але вони люблять мир і є добрими людьми. Я пролив більше сліз, думаючи про Корею, ніж про будь-яке інше місце у світі"[9]. Президент Хінклі промовив молитву освячення, і багато з присутніх плакали. То був холодний зимовий день, але теплий дух Господа наповнив храм того дня і зворушив серце кожного.

На одній з картин, що є у храмі, зображена сестра Хо Хі Сун, яку було охрищено в серпні 1970 року. Вона почала виконувати храмову роботу, коли їй було за 80. Вона пройшла ендаумент щонайменше за 1500 людей. Лише у 2007 році вона виконала вікарні обряди за більш ніж 600 чоловік. Один американський художник, зворушений служінням цієї сестри, намалював її портрет і подарував Сеульському храму, щоб вшанувати невтомну роботу цієї жінки, яка допомагала спасати душі.

Багато інших корейських святих самовіддано виконували храмову роботу. Наприклад, кіл Масан (зараз кіл Чангвон), почав регулярні відвідування храму в 1995 році. У другу п'ятницю кожного місяця замовлений автобус збирав членів Церкви в містах Їнхе-Гу, Чангвон, Їнью, Сашеон і Геоє по дорозі до Сеулу. Автобус прибував до храму о 2 чи 3 годині ночі, пару годин члени Церкви спали до початкових обрядів, проведення яких розпочинається о 5 ранку. Потім вони ходили на сесії ендаументу до пізнього вечора, перш ніж повернутися додому після 10 вечора. Наступного дня вони йшли до церкви й увесь день відвідували членів Церкви. Брат Кім Чунгсеок, у той час президент колу, пригадує: "Вони були виснажені, але щасливі".

Тепер, коли Церква в Кореї існує вже кілька десятків років, вона стала зрілою. Місцеві церковні провідники незмінно проповідують сімейні цінності та інші пріоритетні вчення наших пророків. Більше корейських членів Церкви визнають важливість сімейного поклоніння Богові—проведення домашніх сімейних вечорів, сімейні молитви та сімейне вивчення Писань. І як ніколи багато корейських підлітків служать на місії повного дня. Завдяки євангельському світлу корейські члени Церкви будують майбутнє, яке є таким же яскравим, як і їхня віра. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Denny Roy, "Kim Ho Jik: Korean Pioneer", *Liahona,* Feb. 1989, 8.
2. Kim Ho Jik, in Denny Roy, "Kim Ho Jik", *Liahona,* 11.
3. Kim Ho Jik, in Denny Roy, "Kim Ho Jik", *Liahona,* 14.
4. Див. Harold B. Lee, in Conference Report, Oct. 1954, 125–31.
5. Див. Robert H. Slover, "Korea Dedicated to Preach the Gospel", *Church News,* Sept. 10, 1955, 4.
6. Зі щоденника Чун Нак Сео.
7. Вперше Книгу Мормона було перекладено корейською мовою у 1961 році Хонг Б'юнг Шиком, а вибране з неї—книгу 3 Нефій,— було видано в 1962 році. Дехто вважав, що переклад надто важкий і дослівний, тож Чунг Де Пан, якого було рукопокладено старійшиною Гордоном Б. Хінклі, почав і закінчив новий переклад у 1964 році.
8. Як про це розповідав єпископ брата Лі під час його поховання 8 квітня 2011 р.
9. Із записів автора під час освячення Сеульського Корейського храму 14 грудня 1985 р.

Старійшина
М. Рассел Баллард
З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

ЧОЛОВІКИ, ЖІНКИ І СИЛА СВЯЩЕНСТВА

Ніколи не забуваймо, що ми—сини і дочки Бога, рівні для Нього в правах, з різними обов'язками і здібностями, якими Він нас наділив, та відкрив доступ до сили священства.

Мій дідусь, старійшина Мелвін Дж. Баллард (1873–1939), член Кворуму Дванадцятьох Апостолів, у 1939 році перебував у лікарні, страждаючи від останньої стадії лейкемії. Мій батько, який сидів поруч з ліжком дідуся, розповідав, що раптом дідусь сів на ліжку, обвів поглядом лікарняну палату, нібито звертався до зібрання, і виразно промовив: "А понад усе, брати, нехай наші думки будуть чіткими".

Зі сказаного мною, будь ласка, запам'ятайте і чітко зрозумійте вчення Христа, яке включає любов нашого Батька Небесного до Його дочок, які є дорогоцінними і важливими для Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Я впевнений, що існують певні істини стосовно зміцнення і розбудови царства Божого на землі, які необхідно зрозуміти як жінкам, так і чоловікам.

Усі ми—улюблені сини і дочки нашого Небесного Батька. Ми жили з Ним у доземному світі. Аби виповнити місію, яка полягає у тому, щоб "здійснювати безсмертя і вічне життя людини" (Мойсей1:39), Небесний Батько створив план, щоб допомогти Своїм дітям сягнути їхнього найвищого потенціалу.

Є такі, хто ставить під сумнів місце жінки в Божому плані та в Церкві. Я давав інтерв'ю великій кількості національних та міжнародних ЗМІ і знаю, що більшість журналістів, з якими я спілкувався, мають упереджену думку з цього питання. Багато ставили запитання, в підтексті яких звучала думка, що жінкам відводиться другорядна роль у Церкві. Це дуже далеко від істини.

Хочу запропонувати вам п'ять пунктів стосовно цієї важливої теми для обмірковування та створення чіткого уявлення.

ФОТОГРАФІЯ KASIASTOCK/SHUTTERSTOCK.COM

1. Батько і Син бажають, щоб ми отримали піднесення.

Наш Небесний Батько створив як жінок, так і чоловіків, які є Його духовними дочками і синами. Це означає, що стать залишатиметься з нами вічно. Його план було створено для того, аби допомогти всім, хто вирішить іти з Ним і Його Сином

Ісусом Христом, сягнути своєї долі спадкоємців вічного життя.

Небесний Батько і Його Син є досконалими. Вони все знають і все розуміють. Більше того, Їхні сподівання щодо нас є досконалими. Їхня робота і Їхня слава полягає в тому, щоб побачити Своїх дітей у піднесеному стані.

Безсумнівно, що коли наше майбутнє піднесення є їхньою основною метою і ціллю і якщо Вони все знають і є досконалими, тоді Вони найкраще розуміють, як готувати, навчати і вести нас у такий спосіб, аби ми мали найбільші шанси стати гідними піднесення. Наш Небесний Батько знає все, передбачає все і розуміє все. Його розуміння, Його мудрість і Його любов до нас є досконалими. Безсумнівно, ми повинні погодитися, що Небесний Батько і Його Син знають, які можливості необхідно надати Божим синам і дочкам, аби найкраще підготувати людську сім'ю до вічного життя.

Кожен з нас має привілей вибирати, чи будемо ми вірити, що Бог є нашим Батьком, і що Ісус є Христос, і що Вони мають план, створений для того, аби допомогти нам повернутися до Них додому. Звичайно ж, для цього необхідно мати віру. Наше свідчення, спокій розуму і благополуччя починаються з бажання вірити, що Небесний Батько дійсно знає нас найкраще.

2. Церква управляється ключами священства.

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів—це Господня Церква, і Його Церква управляється владою священства і через неї та ключами священства. "Ключі священства є владою, яку Бог дав провідникам священства, щоб керувати, контролювати і управляти використанням Його священства на землі. Використання влади священства скеровується тими, хто тримає ключі від неї (див. УЗ 65:2; 81:2; 124:123) … [і] ма[є] право головувати і керувати Церквою у сфері їхніх повноважень"[1].

Ті, хто має ключі священства, дають можливість всім людям, які служать або вірно трудяться під їхнім керівництвом, застосовувати повноваження священства

Саме так як жінка не може зачати дитину без чоловіка, так і чоловік без жінки не може повною мірою користуватися владою священства, щоб створити вічну сім'ю. … У вічності сила створювати життя і сила священства будуть належати і чоловіку, і дружині.

і мати доступ до влади священства. Усі чоловіки і жінки служать у Церкві під керівництвом тих, хто мають ключі священства[2].

Я повторю дещо зі сказаного мною на генеральній конференції у квітні 2013 року: "У великому плані нашого Небесного Батька, який було укріплено священством, чоловіки мають унікальну відповідальність служити у священстві, але вони не є священством. Чоловіки і жінки мають різні, але однаково важливі ролі. Саме так як жінка не може зачати дитину без чоловіка, так і чоловік без жінки не може повною мірою користуватися владою священства, щоб створити вічну сім'ю. … У вічності сила створювати життя і сила священства будуть належати і чоловіку, і дружині"[3].

Чому чоловіків, а не жінок, висвячують у чини священства? Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008) пояснював, що "саме Господь", а не людина, "вирішив, що чоловіки у Його Церкві повинні мати священство", а жінок Він наділив "здатністю додати завершеності цій величній і дивовижній організації, яка є Церквою і царством Божим"[4]. Господь не відкрив, чому Він організував Свою Церкву саме таким чином.

Це питання, як і багато інших, є питанням нашої віри. Чи віримо ми, що це Господня Церква? Чи віримо ми, що Він організував її відповідно до Своїх цілей і мудрості? Чи віримо ми, що Його мудрість перевищує нашу? Чи віримо ми, що Він організував Свою Церкву у такий спосіб, щоб вона була найбільшим можливим благословенням для всіх Його дітей, як синів, так і дочок?

Я свідчу, що ці принципи істинні. Я свідчу, що це Господня Церква. Жінки є невід'ємною складовою в керуванні й роботі Церкви, служачи провідниками Товариства допомоги, Товариства молодих жінок і Початкового товариства; служачи вчителями, місіонерками повного дня та обрядовими працівницями у храмі; а також вдома, де відбувається найважливіше навчання в Церкві.

То давайте ж не забувати, що приблизно половина навчання у Церкві здійснюється сестрами. Велика частка керівної роботи також здійснюється сестрами. Багато проектів служіння та заходів планується і скеровується жінками. Участь жінок у радах приходів і колів та в генеральних радах Головного управління Церкви забезпечує необхідне бачення, мудрість і рівновагу.

Понад 20 років я навчав важливості рад, у тому числі важливості участі в них сестер-провідників. Я погоджуюся, що деякі чоловіки, у тому числі дехто з провідників священства, ще до кінця не зрозуміли важливості залучення наших сестер-провідників до повної участі у радах приходів та колів. Я також погоджуюся, що деякі чоловіки пригнічують жінок, а в деяких рідких випадках винні в жорстокому з ними поводженні. Це є мерзотою в очах Бога. Я впевнений, що чоловіки, які будь-яким чином принижують жінку, будуть відповідати перед Богом за свої вчинки. І будь-який провідник священства, який не залучає сестер-провідників до роботи, при цьому виявляючи їм повну повагу, не шанує і не звеличує ключі, дані йому. Його влада і вплив будуть зменшуватися, поки він не зрозуміє шляхів Господа.

А ви, сестри, хоча ваш внесок є важливим і бажаним для ефективного проведення рад, маєте бути обережними, аби не перебирати на себе ролі, які вам не належать. Найуспішнішими радами приходу і колу є такі, на яких провідники священства довіряють сестрам-провідникам і заохочують їх робити свій вклад в обговореннях, під час яких сестри-провідники виявляють цілковиту повагу і підтримують рішення ради, прийняті під керівництвом носіїв священства, які мають ключі.

3. Чоловіки і жінки є рівноправними в Божих очах.

Чоловіки і жінки є рівноправними в Божих очах і в очах Церкви, але рівноправними не означає однаковими. Обов'язки і божественні дари чоловіків і жінок відрізняються за своєю природою, але не за важливістю чи впливом. Бог не вважає жодну стать кращою чи важливішою за іншу. Президент Хінклі проголосив жінкам, що "наш Вічний Батько … ніколи не мав наміру зробити вас чимось меншим за вінцеву славу Своїх творінь"[5].

Дехто відчуває збентеження і перестає чітко мислити, коли порівнює завдання чоловіків із завданнями жінок, а завдання жінок із завданнями чоловіків.

Усе життя мене оточували жінки. У мене є 3 сестри. (Я був єдиним хлопцем). У мене 5 дочок, 24 онучки і 19 правнучок. І звичайно ж, я маю благословення 63 роки бути у шлюбі зі своєю дружиною Барбарою. Я

вже давно навчився слухатися її. Я зрозумів, що коли вона каже, що думала над чимось або що мала сильне відчуття стосовно певного питання, яке стосується сім'ї, то мені краще приділити цьому увагу, оскільки майже в кожному випадку вона відчувала натхнення. Я з власного досвіду знаю, як молоді дорослі сестри і молоді матері іноді усвідомлюють, а іноді ставлять під сумнів свою самоцінність і здатність робити свій вклад. Але можу засвідчити, що коли їхні думки і молитви звернені до небес, вони будуть благословенні силою і переконанням, що Батько і Син розуміють їхні почуття.

Жінки приходять на землю з унікальними духовними дарами і схильностями. Це особливо підтверджується, коли йдеться про дітей і сім'ю та благополуччя і виховання інших.

Чоловіки і жінки мають різні дари, різні сильні сторони і різні точки зору та схильності. Це одна з фундаментальних причин, чому ми потрібні одне одному. Необхідні чоловік і жінка, щоб створити сім'ю, і необхідні чоловіки і жінки, щоб здійснювати роботу Господа. Чоловік і дружина, які в праведності працюють разом, доповнюють одне одного. Тож будьмо обережними і не робімо спроби втручатися в план Небесного Батька та цілі для нашого життя.

4. Усі Божі діти мають доступ до благословень священства.

Коли чоловіки і жінки ідуть до храму, їх однаковою мірою обдаровують однаковою силою, яка за визначенням є силою священства. У той час як повноваження священства скеровуються через ключі священства, а ключі священства мають лише гідні чоловіки, доступ до сили і благословень священства відкрито всім Божим дітям.

Президент Джозеф Філдінг Сміт (1876–1972) пояснював: "Благословення священства не призначаються виключно чоловікам. Ці благословення також проливаються … і на всіх відданих жінок в Церкві. … Через священство Бог пропонує Своїм дочкам кожний духовний дар і кожне благословення, які можуть отримати Його сини"[6].

Ті, хто увійшли у води хрищення і згодом отримали свій ендаумент у домі Господа, мають право на щедрі й прекрасні благословення. Ендаумент дослівно означає дар сили. Усі, хто входять у дім Господа, беруть участь в обрядах священства.

Наш Небесний Батько щедро наділяє Своєю силою. Усі чоловіки і всі жінки мають доступ до цієї сили, яка є допомогою у їхньому житті. Усі, хто уклав священні завіти з Господом і хто шанує ці завіти, має право на отримання особистого одкровення, удостоюється служіння ангелів, спілкування з Богом, отримання повноти євангелії, а потім разом з Ісусом Христом стає спадкоємцем усього, що має наш Батько.

5. Церкві потрібен голос і віра жінок.

Нам потрібно більше чітких, впливових голосів та віри жінок. Нам потрібно, щоб вони знали вчення і розуміли, у що ми віримо, аби вони могли свідчити про істинність усього—незалежно від того, де складається свідчення: чи навколо багаття в таборі, чи на зборах свідчень, чи на блозі, чи на Facebook. Лише вірні жінки-святі останніх днів можуть показати світові, як виглядають і поводяться жінки Божі, які уклали завіти.

Жоден з нас не може стояти і дивитися, як цілі Бога применшуються і відмітаються. Я закликаю вас, особливо сестер у Церкві, шукати проводу небес, щоб знати, що вони можуть робити для того, аби їхній голос віри і свідчення були почуті. Генеральні авторитети і сестри, які служать у генеральних президентствах, не можуть робити це самотужки. Місіонери повного дня не можуть робити це самотужки. Провідники священства і провідники допоміжних організацій не можуть робити це самотужки. Всі ми маємо захищати Небесного Батька і Його план. Всі ми повинні захищати нашого Спасителя і свідчити, що Він є Христос, що Його Церкву було відновлено на землі та що є такі поняття, як "добро" і "зло".

Якщо нам потрібно мати сміливість відстоювати і захищати Церкву, то необхідно спочатку підготувати себе, вивчаючи євангельські істини. Нам потрібно об'єднати свої свідчення шляхом старанного щоденного вивчення Писань і просячи у Бога виповнення Моронієвого обіцяння стосовно того, що ми можемо "пізнати правду про все" (Мороній 10:5), якщо будемо шукати її за допомогою смиренної молитви й навчання.

Не витрачайте час, намагаючись вдосконалити або змінити Божий план. У нас для цього немає часу. Не

марнуйте зусиль, намагаючись визначити, як організувати Господню Церкву в інший спосіб. Господь на чолі цієї Церкви, і всі ми виконуємо Його настанови. Як чоловікам, так і жінкам необхідно збільшувати віру і свідчення про життя і Спокуту нашого Господа Ісуса Христа й поглиблювати знання про Його вчення і доктрину. Нам необхідно мати ясний розум, аби Святий Дух міг навчати нас, що робити і що казати. Нам потрібно чітко мислити у цьому світі, де панує безлад і зневага до Божих справ і слів.

Сестри, ваша сфера впливу є унікальною—чоловікам вона не підвладна. Ніхто не може захищати нашого Спасителя з більшим переконанням чи силою, ніж ви—дочки Бога, які мають таку внутрішню силу і переконання. Сила голосу наверненої жінки—незрівнянна, і Церкві потрібні ваші голоси, як ніколи раніше.

Я залишаю вам своє свідчення, що ми живемо в день і час, коли необхідно об'єднатися—чоловікам і жінкам, молодим чоловікам і молодим жінкам, хлопцям і дівчатам. Ми повинні відстоювати план нашого Небесного Батька. Ми повинні захищати Його. Його витісняють. Як члени Церкви ми не повинні стояти осторонь і дозволяти, аби це відбувалося. Нам слід відважно проголошувати свою позицію настільки гучно, щоб її було почуто.

Нехай Бог благословляє нас сміливістю у вивченні простих євангельських істин і здатністю ділитися ними при кожній нагоді. ■

З виступу на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга 20 серпня 2013 р. Повний текст англійською мовою можна знайти на сайті speeches.byu.edu.

ПОСИЛАННЯ

1. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), 2.1.1.
2. Див. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 111.
3. М. Рассел Баллард, "Це Моя робота і Моя слава", *Ліягона,* трав. 2013, с. 19.
4. Gordon B. Hinckley, "Women of the Church", *Ensign,* Nov. 1996, 70.
5. Gordon B. Hinckley, "Stand Strong against the Wiles of the World", *Ensign,* Nov. 1995, 98.
6. Joseph Fielding Smith, "Magnifying Our Callings in the Priesthood", *Improvement Era,* June 1970, 66.

У той час як повноваження священства скеровуються через ключі священства, а ключі священства мають лише гідні чоловіки, доступ до сили і благословень священства відкрито всім Божим дітям.

ЩОСЬ ЗУПИНИЛО МЕНЕ

Похід з ночівлею для проведення різноманітних заходів на відкритому повітрі було заплановано на п'ятницю і суботу. Я був радий, що ми підемо разом з сином. Карл мав підробіток і працював у п'ятницю, тож я запропонував, що заїду за ним у п'ятницю ввечері після роботи. Ми планували залишити машину біля моста, що пролягав над місцем розташування табору, а потім спуститися вниз.

Коли ми приїхали до моста, було вже темно. На небі сяяв сріблястий місяць і кілька зірок. Стежка до місця розташування табору звивалася скелястою місцевістю, яка тягнулася вздовж річки. На початку свого шляху ми знаходилися на висоті 275 м над рікою.

Ми пройшли зовсім мало, як наш ліхтарик почав гаснути. У тьмяному світлі здавалося, що час від часу стежка взагалі зникає. Раптом я відчув, що слід зупинитися. Я різко зупинився, але зробив ще кілька кроків. Відчуття чи голос знову повторився: "Зупинися!"

Я знову зупинився. Карл, який ішов услід за мною, мало не налетів на мене.

Ми пройшли зовсім мало, як наш ліхтарик почав гаснути. У тьмяному світлі здавалося, що час від часу стежка взагалі зникає.

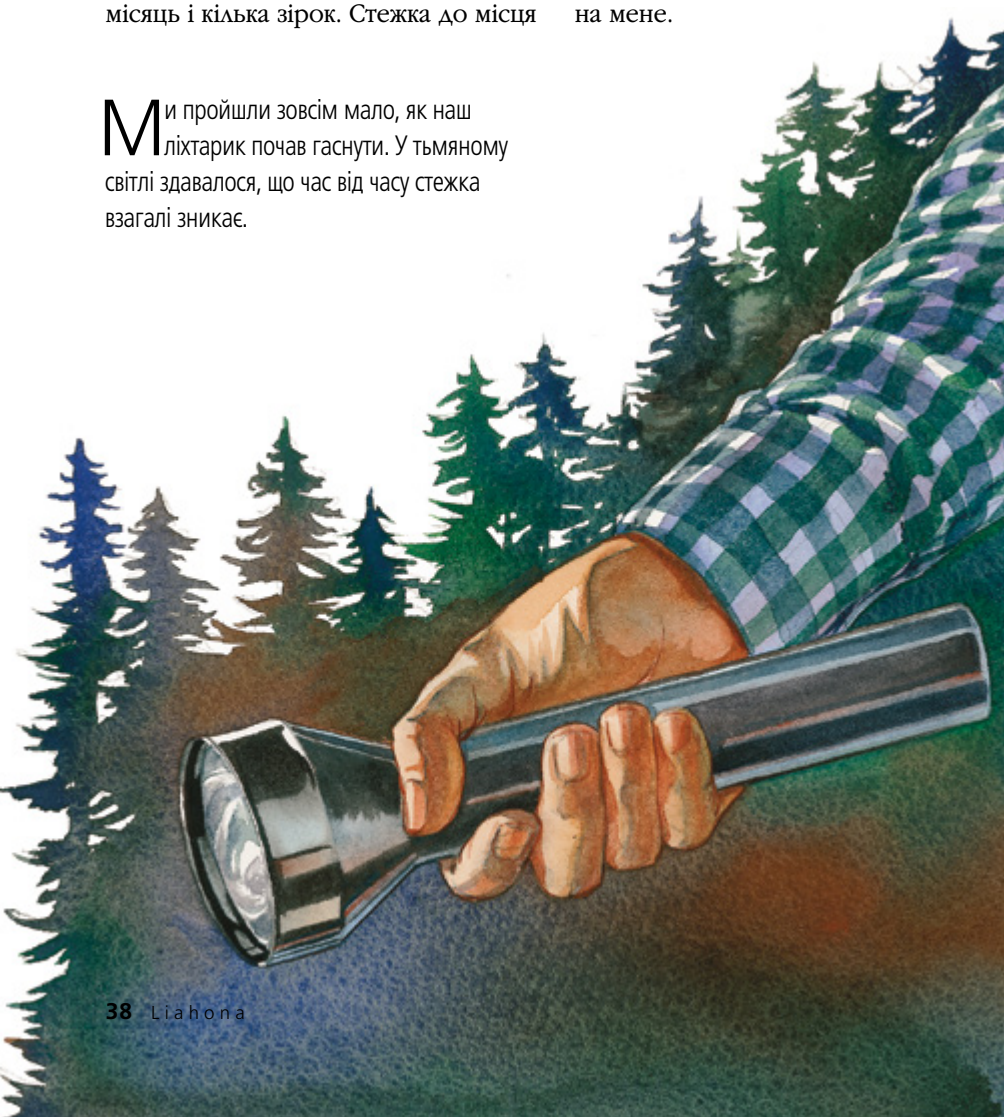

"Тату, що трапилося?"— запитав він.

Я розповів йому про спонукання, додавши, що нам треба йти додому і що ми повернемося вранці.

"Тату, я вже бачу багаття,—сказав він.— Нам залишилося не більше півтора кілометра до табору".

Усвідомлюючи, що спонукання було від Святого Духа, я наполягав на тому, що ми не зробимо вперед жодного кроку. Ліхтарик зовсім погас, тож ми обережно пішли стежкою назад. Карл був розстроєний і майже не розмовляв дорогою додому.

Наступного дня рано-вранці ми повернулися до моста і знову почали наш шлях. Карл зможе взяти участь хоча б у суботніх заходах. Ми швидко йшли, аж поки раптом стежка не зникла! Тоді нас вразила думка. Ми дійшли саме до того місця, де зупинилися минулого вечора.

"Тату, тут обрив над річкою метрів 90 заввишки, сказав Карл.— Ми б загинули!"

Обрив над річкою був стрімким. Перед нами було провалля шириною 3,5 метри, яке утворилося внаслідок нещодавньої бурі.

Ми з Карлом обнялися і заплакали. Тоді ми знайшли іншу стежку й дійшли до табору. Ми прибули якраз на сніданок.

На попередній стежці мали встановити попереджувальний знак, але його не було. На щастя, попереджувальним знаком для нас був Святий Дух. ■

Рональд Д. Колбі, Юта, США

ІЛЮСТРОВАНО БРЕДЛІ КЛАРКОМ

ВІДКРИЙ СВОЮ КНИГУ МОРМОНА

Будучи членом вищої ради Віденського Австрійського колу, раз на місяць я відвідую один з приходів. Оскільки я живу за 190 км від Відня, то часто їду туди потягом.

Якось у неділю, повернувшись додому після відвідування того приходу, я з сумом помітив, що зник мій гаманець. Я хвилювався, оскільки не знав, чи я загубив свій гаманець, чи його було вкрадено. У гаманці була невелика сума грошей, храмова рекомендація, кредитна картка та інші важливі картки.

Наступного дня на роботі мені було важко зосередитися. Я знову і знову запитував себе: "Коли я востаннє користувався гаманцем? Де я міг його залишити?" Я зателефонував до поліції, на залізничну станцію і єпископу того приходу, де був. Ніхто його не знаходив. Я також молився, і з плином дня мої молитви ставали все гарячішими. Тієї ночі я погано спав.

Під час ранкової молитви наступного дня я відчув сильне духовне спонукання відкрити Книгу Мормона, щоб знайти вирішення своєї проблеми. Я відразу ж відкинув це відчуття, оскільки жодний вірш у Книзі Мормона немає нічого спільного з втратою мого гаманця.

Однак відчуття мене не залишало: "Чому ти сумніваєшся? Віра передує диву! Просто відкрий книгу. У першому ж вірші, який ти прочитаєш, знайдеш вирішення твоєї проблеми".

Я проігнорував це відчуття, вважаючи, що сам собі його навіюю. Але почуття заполонило все моє серце, і зрештою я підкорився. Я встав, підійшов до столу і взяв Книгу Мормона. Серце калатало у передчутті. Я не гортав сторінки. Я просто відкрив книгу і прочитав Кн. Якова 3:1: "Дивіться на Бога з твердістю розуму, і моліться Йому з надзвичайною вірою, і Він заспокоїть вас у ваших стражданнях, і Він захищатиме вашу справу". Я був приголомшений і не міг більше читати.

Господь захищатиме мою справу! Я пішов на роботу втішений і заспокоєний. Об 11:00 мені зателефонували з поліцейського відділку на залізничній станції і сказали, що їм принесли мій гаманець. Наступного дня я отримав його. Нічого не зникло.

Господь заспокоїв мене у моїх стражданнях. Він захистив мою справу. За допомогою Книги Мормона мій Небесний Батько відповів на мої молитви дуже безпосереднім, особистим чином. Я завжди любив Книгу Мормона, а після цього випадку вона набула для мене ще більшої цінності. ■

Едуард Майєр, Верхня Австрія, Австрія

Під час ранкової молитви наступного дня я відчув сильне духовне спонукання відкрити Книгу Мормона, щоб знайти вирішення своєї проблеми.

ЧОМУ Я ЛЮБЛЮ КНИГУ МОРМОНА

Приблизно 30 років тому я вперше приїхав до Юти. Стиль мого життя важко було назвати християнським, але я бажав змінитися. Та не знав, як.

Увечері свого другого дня перебування в Юті я зупинився в мотелі в маленькому містечку в південній Юті. Коли адміністратор дала мені ключ від кімнати, я запитав, чи вона є святою останніх днів. Вона чемно відповіла: "Так". З сяючою усмішкою вона додала: "Чи ви вже читали нашу чудову книгу—Книгу Мормона?" Відчуваючи подив і зацікавленість, я відповів, що ще не читав.

"У вашій кімнаті є примірник,— продовжувала вона.— У цьому місті для вас немає нічого цікавого, тож ви можете ознайомитися з цією чудовою книгою".

Я подякував їй і відніс багаж у свій номер. Зайшовши, я відразу ж побачив на поличці темно-коричневу книгу в паперовій обкладинці під назвою Книга Мормона.

Я навмання відкрив книгу десь посередині і прочитав кілька віршів, але мій розум їх не сприйняв. Я нічого не зрозумів. Розчарований, я поклав книгу і вийшов з номера, відчуваючи порожнечу. Я їздив на машині, поки не знайшов бар—темне неприємне місце. Зайшовши всередину, я відразу ж відчув себе нещасним, самотнім і позбавленим надії. Кілька хвилин я постояв там, а потім розвернувся і швидко вийшов, прийнявши рішення ніколи знову не марнувати навіть миті свого життя в будь-якому барі.

У піднесеному настрої я повернувся в номер мотелю і взяв Книгу Мормона. Я став на коліна перед Господом, про Якого так мало знав, і благав Його змилуватися наді мною. Я просив Його простити мені той безлад, на який я перетворив своє життя, і допомогти зрозуміти те, що я прочитаю у Книзі Мормона, аби знати, чи Джозеф Сміт був істинним пророком і чи Мормонська Церква є дійсно для мене.

Я благоговійно відкрив книгу і прочитав перший вірш, який побачив: "Я уславляю прямоту; я уславляю істину; я уславляю мого Ісуса, бо Він викупив мою душу від пекла" (2 Нефій 33:6). Моє серце палало і котилися сльози. Слова були сповнені чудовим світлом надії—світлом Ісуса Христа, Який запрошував мене прийти до Нього.

Плачучи, я знову став на коліна у молитві, благаючи Господа вести мене. Потім я відкрив Книгу Мормона знову і почав читати з першого розділу книги 1 Нефія. Я був вражений незрівнянною силою, чистотою та істинністю слів і свідчення Нефія. Я читав до 2 годин ночі, і поки я читав, Господь відкривав моє розуміння.

Через шість місяців я охрестився і став членом цієї чудової, істинної Церкви. Я знаю, що Господь благословив мене можливістю знайти і прочитати Книгу Мормона—книгу, яка стала основою моєї віри і свідчення в Ісуса Христа. ■

Стів Рахаві, Каліфорнія, США

У номері на поличці я побачив темно-коричневу книгу в паперовій обкладинці під назвою Книга Мормона.

Я ВИРОЩУЮ ДІТЕЙ ЧИ КВІТИ?

Коли наші діти були малі, ми переїхали у невеличкий будиночок з гарним подвір'ям. По обидва боки від вхідних дверей були дві незасаджені клумби, і хоча я не була досвідченим садівником, мені захотілося посадити там квіти. Я купила книгу з садівництва і замовила каталоги рослин та насіння й уважно їх вивчала.

Упродовж наступних кількох місяців я планувала свою клумбу, готувала ґрунт і насадила понад 200 цибулин квітів. Я знала, що результат своєї роботу побачу лише через кілька місяців, але часто ходила перевіряти, чи щось не виросло. Ранньою весною мої квіти зацвіли, починаючи з малесеньких фіолетових ірисів, а потім нарцисів. Всередині весни на клумбах зацвіли розкішні тюльпани. Я любила свої клумби і часто сиділа на ґанку, милуючись квітами.

Одного дня до моєї чотирирічної доньки Емілі прийшла погратися її подружка. Саме перед тим як за подружкою мала приїхати мама, щоб забрати її, дівчатка ледве пройшли в кухонні двері з оберемками тюльпанів у руках. "Поглянь, що ми тобі принесли",—радісно сказали вони. Дівчатка зірвали майже всі квіти.

Тюльпани цвітуть лише раз на рік! Моє серце впало—я стільки працювала, стільки чекала. Ми поставили квіти в усі вази і решту подарували подружці Емілі. Пізніше, коли я скаржилася своїй мамі на цю неприємність, вона сказала: "Знаєш, ти вирощуєш дітей, а не квіти".

Я зрозуміла, що маю змінити своє бачення. Я згадала пісню Початкового товариства про збирання квітів, яку співала зі своїми дівчатками:

Матусю, тебе я кохаю
так щиро,
Нагадують квіти про
тебе мені[1].

Я бачила знищену клумбу, але дві чотирирічні дівчинки бачили вияв любові.

Щоб посадити клумбу, треба мати терпіння, однак щоб відступити на крок і поглянути на цей випадок очима моїх дітей, необхідно мати ще більше терпіння. Але коли я, як мама, навчаюся терпінню, то наближаюся до Господа. ■

Пола Шульте, Міссурі, США

ПОСИЛАННЯ

1. "Я часто гуляю", *Збірник дитячих пісень,* с. 109.

Дівчатка ледве пройшли у кухонні двері з оберемками тюльпанів у руках. "Поглянь, що ми тобі принесли",—радісно сказали вони.

СЕСТРИ У ЗАВІТІ

Як послідовники Ісуса Христа усі ми маємо сестер, які люблять і підтримують нас незалежно від наших сімейних обставин.

Еммелайн Р. Уілсон

Коли в першу неділю свого навчання в Парижі, Франція, я прийшла у приход, то була вражена його розмаїттям. Збори Товариства допомоги вела мила жінка зі Східної Європи. Деякі сестри із Західної Африки люб'язно запропонували мені свій збірник гімнів. Жінка з Азії, яка докладала величезних зусиль, аби перекласти свій урок французькою, проводила один з найчудовіших уроків у моєму житті. Хоча я була молодою американкою, яка жила за 8 тис. км від свого дому, я почувалася вдома серед добрих жінок Церкви. Ми були з різних країн: Франції, Камбоджі, Кот-Д'Івуара, України і Сполучених Штатів—але різниця у віці та культурах не мала значення. Дух сестринства об'єднував нас.

Під час перших років навчання у коледжі я вперше зрозуміла, до якої надзвичайної мережі сестер я належала все своє життя. Я зростала, не маючи біологічних сестер, тож мені часом було важко зрозуміти, що таке сестринство. І хоча я така вдячна за своїх чудових батьків і братів, мені хотілося мати сестер, з якими б я могла ділитися, сміятися і здобувати життєвий досвід. Натомість я навчилася покладатися на сестер, яких я знайшла у "з'єднанн[і] віри" (Ефесянам 4:13). Багато разів я пересвідчувалася, що можу покладатися на цих сестер—починаючи з провідників Товариства молодих жінок, які допомагали мені оволодівати життєвими навичками, до маленької дівчинки, яка писала мені листи, поки я служила на місії. Завдяки євангелії Ісуса Христа я *дійсно* маю сестер!

Світ навчає нас, що відмінності в сім'ях, поколіннях, культурі чи особистих якостях віддаляють нас. В дійсності сестри поєднані між собою—на якому б етапі життя не перебували—завдяки любові, служінню і нашому божественному спадку дітей Небесного Батька. Ця єдність допомагає нам виконувати завіти хрищення. Ми пообіцяли "прийти до кошари Бога і називатися Його народом, і … нести тягарі один одного, так, щоб вони були легшими;

Так, і … сумувати з тими, хто сумує; так, і співчувати тим, хто потребує співчуття, і бути свідками Бога в усі часи і в усьому, і в усіх місцях, де ви можете бути" (Мосія 18:8–9).

Прийти до кошари Бога

Сестри допомагають одна одній дотримуватися цих завітів хрищення багатьма способами. Тінг Чанг з Тайваню "[прийшла] до кошари Бога" ще в середніх класах школи. Оскільки її сім'я була у складній фінансовій ситуації, Тінг відмовлялася від обіду в школі, аби зменшити сімейні витрати, поки цього не помітила її однокласниця Джина. Мама Джини почала готувати кожного дня

ФОТОГРАФІЯ ЖІНОК З ДЕМОКРАТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ КОНГО ЗРОБЛЕНА ГОВАРДОМ КОЛЛЕТТОМ

більше їжі, щоб ділитися нею з Тінг. Невдовзі Джина запросила свою подругу піти разом до церкви, хоча Джина сама ще не була членом Церкви. Її мама нещодавно охристилася, і Джину навчали місіонери. Приклад милосердя, виявленого цими жінками, сильно вплинув на Тінг, і вона також почала зустрічатися з місіонерами.

Тінг і Джина разом читали Писання і вели щоденник свого священного досвіду. Узи їхнього сестринства зміцніли, коли обидві дівчини охристилися в один день. Вони й досі читають щоденник їхнього навернення, щоб укріпити своє свідчення. Сьогодні обидві служать на місії повного дня, щоб поширювати радість євангелії Ісуса Христа. Джина, її мама і Тінг стали сестрами завдяки тому, що жили за Господніми нормами і взяли на себе Його ім'я.

Нести тягарі одне одного

Служіння з любов'ю—це ще одна ознака істинного сестринства. Співчутливе служіння і візитне вчителювання є двигуном такого служіння у Церкві. Жаклін Соарес Рібейро Ліма з Бразилії розповідала, як дві візитні вчительки благословили її життя і сім'ю після того як їй поставили діагноз: глибока депресія, і вона була неспроможна регулярно ходити до церкви. "Мій чоловік Владімір робив усе можливе, допомагаючи мені

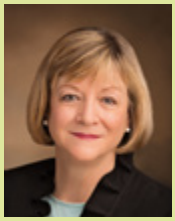

"Ми, як жінки Церкви, радіємо нашим багатьом різним ролям. Хоча багато в чому ми різні й унікальні, ми також усвідомлюємо, що ми всі є дочками одного Небесного Батька, що і робить нас сестрами. Ми об'єднані у побудові царства Бога, а також укладеними нами завітами, незалежно від наших обставин".

Бонні Л. Оскарсон, генеральний президент Товариства молодих жінок, "Сестринство: Як же ми потрібні одна одній!", *Ліягона*, трав. 2014, с. 119.

подолати найважчий етап хвороби, крім того, що він ходив на роботу і піклувався про нашу маленьку донечку. Найгірші моменти він долав на самоті—поки двох чудових жінок не покликали моїми візитними вчительками".

Ті дві жінки—Рита і Фатіма—виявили свою любов, дізнавшись більше про хворобу і підтримуючи сім'ю Жаклін. Вона постійно відчувала щиру зацікавленість сестер її долею. Їхнє служіння включало також організацію невеликого свята для Жаклін і пошиття сукні для її донечки. Згодом сердечна турбота Рити і Фатіми допомогли Жаклін духовно, і вона знову почала регулярно відвідувати церкву завдяки їхній підтримці. Ці візитні вчительки допомогли нести тягарі однієї сестри, дійсно будучи для неї сторожем.

Якими б не були тягарі наших сестер—фізичними, чи емоційними, чи духовними—дивовижним є те, що ми з любов'ю допомагаємо стомленій молодій матері, сором'язливій дівчині класу Вулик, самотній літній жінці, перевантаженій президенту Товариства допомоги. Жінки завіту "отримують задоволення в служінні та в добрих справах"[1] і таким чином шукають і надихають тих сестер, які стомилися і знесилилися.

Сумувати з тими, хто сумує

Жінки віри наслідують приклад Спасителя, коли з добротою піклуються про інших. Мабуть у Писаннях немає кращого прикладу безкорисливої любові, ніж та, що була між Ноомі з Віфлеєму та її невісткою Рут з Моаву. Рут вирішила служити своїй свекрусі після того, як чоловік і сини Ноомі померли. Огорнута смутком Ноомі вирішила повернутися на батьківщину. Хоча ці жінки мають різний культурний і релігійний спадок, вони подружилися, підтримуючи одна одну в бажанні жити праведно і в подоланні труднощів.

Приклад Рут і її служіння були настільки надзвичайними, що сум Ноомі перетворився на радість завдяки такій прекрасній невістці та сестрі в євангелії. Узи між ними були настільки міцними, що інші жінки, спостерігаючи їхню взаємну любов, казали: "Благословенний Господь, … [Який дав тобі] тво[ю] невістк[у], що любить тебе, що ліпша тобі за сімох синів" (Рут 4:14–15).

Співчувати тим, хто потребує співчуття

Записка від однієї сестри з її приходу втішила Раїхау Гарікі з Таїті, яку покликали вчителькою Товариства допомоги лише через місяць після того, як їй виповнилося 18 років. Вона переживала, як зможе навчати "мам і бабусь, жінок, які вже так багато знали, пройшли через велику кількість випробувань і пережили багато всього". Після першого ж уроку від однієї жінки зі свого класу вона отримала "записку, сповнену любові". Ця записка зміцнила впевненість Раїхау і вона приклеїла її у свій щоденник. Це буде допомагати їй у важкі часи.

Сестри в євангелії втішають і підтримують одна одну в нелегкі

Жінки завіту "отримують задоволення в служінні та добрих справах", і таким чином знаходять сестер, які стомилися і знесилилися, і допомагають їм.

періоди. Дж. Скотт Фетерстоун, президент колу в Юті, згадує, як разом із дружиною ходив провідати жінку зі свого колу, у якої помер чоловік. "Моя дружина просто обняла її, разом з нею плакала і втішала жінку, поки та не відчула, що її люблять". Іноді виявляти сестринство—це так просто.

Бути свідками Бога

Є велика сила в тому, коли жінки всіх поколінь стоять "за істину й праведність"[2]. Наше сестринство в євангелії Ісуса Христа може зміцнювати нас незалежно від ситуацій, у яких ми опиняємося у світі, що стає все більш злочестивим. Навіть наймолодші можуть бути свідками: Джессіку Восаньякона з Каліфорнії, США, навчали євангелії шестирічні дівчатка у її класі Початкового товариства, які нагадали їй про важливість сім'ї і свідчили про це.

Літні сестри також є великим прикладом. Кімм Фрост з Юти пригадує багато жінок, приклад яких допомагав їй залишатися сильною в євангелії. Серед них—Урсула Скваєрс. Кімм розповідає: "Сестра Скваєрс стала моєю напарницею з візитного вчителювання, коли їй було більше 90 років. Вона мала не дуже добрий зір чи слух, але була повністю відданою євангелії. Вона ніколи не пропускала Церкву і з вірою служила візитною вчителькою. … Вона була для мене натхненням". Чи то завдяки прикладу, чи ділячись своїм свідченням, сестри здобувають відчуття єдності, наслідуючи Учителя.

Сестри в Божій Церкві

Я дійсно знайшла сестер, коли спостерігала за жінками, які є "свідками Бога в усі часи і в усьому, і в усіх місцях" (Мосія 18:9). Я мала можливість служити на місії повного дня. Коли мене покликали служити місію на Храмовій площі в Солт-Лейк-Сіті, Юта,—єдиній місії в Церкві, де служать лише дівчата, зізнаюся, що хвилювалася через те, що навколо мене буде стільки жінок. Але мені не слід було переживати. Моє свідчення про сестринство зросло надзвичайно під час спілкування з величезною кількістю жінок—як місіонерок повного дня, так і членів Церкви,—кожна з яких свідчила про Спасителя своїми щоденними вчинками.

У мій перший Різдвяний вечір на місії президент місії зібрав усіх сестер, щоб переглянути надихаючий фільм. В одному з фрагментів фільму було показано, як дві сестри допомагають одна одній долати важкі обставини. Мене зворушила їхня єдність. Коли під час перегляду фільму я озирнулася навколо і подивилася на сяючих сестер-місіонерок, Дух сильно свідчив мені, що сестринство—це вічні узи, призначені нашим Небесним Батьком, і вони поширюються на мене також. Яка чудова істина: ми ніколи не самотні, бо Господь усім нам дав сестер. ■

Автор живе в штаті Юта, США

ПОСИЛАННЯ

1. "Декларація Товариства допомоги", *Жінка Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів: Основний посібник для жінок* (2000), xi.
2. *Товариство молодих жінок: Особистий розвиток* (брошура, 2009), с. 2.

Поєднання культур у Торонто

Кетрін Нельсон

Якою є вірна молодь в Онтаріо, Канада? Один юнак розповідає про свою культуру і віру.

Ринок Кенсінгтон, розташований у самому серці Торонто, Канада, є мініатюрною моделюю світу з його розмаїттям. На вузеньких вуличках по обидва боки розташувалися ларьки, магазинчики і ресторани, де можна скуштувати їжу багатьох країн: сальвадорську, мексиканську, перуанську і французьку—для початку. На кожному кроці ви бачите кошики з яскравими фруктами й овочами, підноси зі свіжою надзвичайною випічкою та яскравий національний одяг з різних країн.

Мозаїка культур у Торонто утворилася завдяки іммігрантам, корінним мешканцям, біженцям і студентам. Джонатан Портер, 25-річний студент, який живе в Торонто, каже: "Служіння членам Церкви у моєму приході, які мають таке різне походження, допомагає бачити різницю між культурними традиціями—у тому числі між моєю канадською культурою—і євангельською культурою. Так цікаво спостерігати, що в кожній культурі є ті чесноти, праведність яких підтверджує євангелія. Це сприяє спілкуванню, що основується на Святому Дусі, Який допомагає людям розуміти одне одного попри відмінності в культурах".

Джонатан також бачив, як впливає євангелія на стиль керівництва: "Хоча провідники часто дотримуються різних стилів керування, виходячи зі свого культурного спадку, однак це не має значення. Усіх їх покликано Богом через одкровення повноваженням священства, і їх благословлено".

Завдяки інституту релігії Джонатан отримує те, що дуже цінує: "Я зростав у Торонто, і в мене не було багато однолітків, які були членами Церкви, тому я відчуваю безпеку і приязне ставлення в інституті. Ми об'єднані в любові до євангелії. Інші люди помічають стиль нашого життя, наші норми і визнають, що ми не такі, як усі".

З власного досвіду Джонатан зрозумів, яким важливим є милосердя—"чиста любов Христа" (Мороній 7:47). "Доросла молодь в інституті є такою різною, і не завжди легко любити одне одного,—каже він.—Я зрозумів, що милосердя означає служити іншим, навіть незначним чином, і любити їх, незважаючи на те, звідки вони".

Ця любов і розмаїття благословляє місіонерську роботу. "У нас так багато людей, які є навернеными в першому або другому поколінні. Іноді люди приєднуються до Церкви тут і повертаються у свої країни й діляться євангелією із сім'єю та зміцнюють свої країни. Як на мене, це і є спадком Церкви у Торонто". ■

Автор живе в штаті Юта, США.

PHOTOGRAPHER NAME TO COME

Які особливості має їжа в Торонто?

Легко знайти багато страв з каррі, африканських і мексиканських страв. Є велика діаспора з Ямайки, тож серед моїх улюблених страв—роті, рис з горохом і козяче м'ясо з каррі.

Що тобі приносить задоволення?

Я люблю вивчати мови і можу розмовляти ними зі своїми друзями. Я добре володію п'ятьма мовами: англійською, французькою, гаїтянською креольською, португальською і мовою тсвана.

Як у Торонто ходять на побачення?

Оскільки багато людей у Торонто є іммігрантами у другому поколінні, то коли я обираю, з ким буду зустрічатися, мені необхідно познайомитися з батьками, які часто дотримуються своїх культурних традицій, і вони пригощають мене своїми традиційними стравами. Це цікаво.

ЦЕРКВА В КАНАДІ

187982 святих останніх днів
327 приходів
150 філій
7 місій
8 храмів

КАНАДА В ЦИФРАХ

34568211 чоловік
44 національні парки і заповідники
50 відсотків полярних ведмедів у світі живуть у Канаді

ФАКТИ ПРО КАНАДУ

Столиця: Оттава
Мови: англійська і французька

ПІДГОТУВАТИСЯ до **МОЖЛИВОСТЕЙ, ЩО ВИПАДУТЬ У ЖИТТІ**

Хочете мати величне майбутнє? Отримайте освіту!

Коли домашні завдання починають накопичуватися і ви не знаєте, чи варто всі їх виконувати, згадайте цю пораду Першого Президентства. Їхні мудрі слова можуть допомогти вам справитися зі ще однією горою ваших завдань з трохи більшим ентузіазмом.

Оскільки освіта має величезний вплив на ваше майбутнє і є "важлив[ою] складов[ою] плану Небесного Батька, аби допомогти вам стати більш схожими на Нього" (*Заради зміцнення молоді* [2011], с. 9), ви побачите, що вона варта всіх ваших зусиль.

Президент Томас С. Монсон

НЕБЕСНЕ ВЧЕННЯ

"Деякі уроки в житті ви засвоїли від батьків, а деякі—в школі або в церкві. Однак є певні моменти, коли ви знаєте, що навчання проводить Небесний Батько, а ви—Його учень".

"Who Honors God, God Honors", *Ensign*, Nov. 1995, 48.

ЖИТТЄВЕ МОРЕ

"Життя—це море, у якому гордий стає смиренним, ледар викриває своє справжнє обличчя, а провідник виявляє свої справжні якості. Щоб здійснити безпечну подорож і прибути в бажаний порт призначення, потрібно мати перед собою карту і вона має бути найсучаснішою. Вам слід навчатися на досвіді інших людей, твердо відстоювати принципи, розширювати свої інтереси, розуміти право інших людей плисти тим самим морем і бути надійними у виконанні своїх обов'язків.

"Зусилля, докладені вами під час навчання, значною мірою вплинуть на можливості, що відкриються перед вами по його завершенні. Намагаючись здобути хороші оцінки, не забудьте, що найважливіше—це набуття справжнього вміння мислити".

"Great Expectations" (Brigham Young University devotional, Jan. 11, 2009), 4; speeches.byu.edu.

ФОН ВІД HEMERA/THINKSTOCK; ГРАФІКА ЗАГОЛОВКУ ВІД KELLY-ANNE LEYMAN/ISTOCK/THINKSTOCK

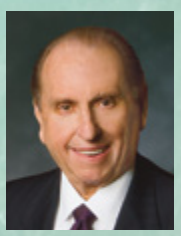

Президент Томас С. Монсон

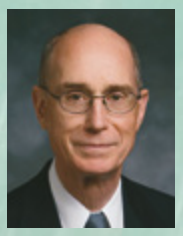

Президент Генрі Б. Айрінг
Перший радник у Першому Президентстві

Президент Дітер Ф. Ухтдорф
Другий радник у Першому Президентстві

СПОЧАТКУ ГОТУЙСЯ, ПОТІМ ДІЙ

"Підготовка до можливостей і обов'язків, що чекають на вас у житті, ще ніколи не набувала такого великого значення. Ми живемо у суспільстві, яке постійно змінюється. Жорстка конкуренція—складова цього життя. Роль чоловіка, батька, дідуся, годувальника і захисника дуже відрізняється від тієї, якою вона була покоління тому. Підготовка не є *бажаною* або *можливою*. Вона є обов'язковою. Стара фраза "Незнання—це щастя", пішла в небуття. Спочатку готуйся, потім дій".

"Duty Calls", *Ensign*, May 1996, 43.

Президент Генрі Б. Айрінг

БАЖАННЯ НАВЧАТИСЯ

"Оскільки ти є дитиною Бога, то твоя доля, за умови, що ти будеш старанним і вірним,—стати таким, як Він. Це означає, що немає нічого, що є істинним і чого ти не можеш вивчити, оскільки Він знає всю істину.

Більшість людей перестають навчатися через страх. Вони бояться, що не зможуть навчатися. Тобі ніколи не слід страшитися, якщо ти вірний. Твоя формальна освіта може з певних причин перериватися, але я хочу, щоб ти знав з абсолютною впевненістю, що ти можеш вивчити все, що за Божим бажанням ти маєш вивчити. Успішні учні вірять у це. Вони мають впевненість, що можуть навчатися".

"Do What They Think You Can't Do", *New Era*, Oct. 1989, 6.

ГОСПОДЬ ЗНАЄ ВАС

"За вашим життям уважно спостерігають, так само, як і за моїм. Господь знає не лише те, яку роботу вам доручити, але і що вам треба знати, щоб виконати її. Ви впевнено можете розраховувати на те, що Він відкриє можливості для вашого зростання. Ви не будете бачити тих можливостей чітко, так само, як не бачив їх і я. Однак коли ви зробите духовні речі пріоритетними у своєму житті, то Господь благословить вас відчуттям того, що саме треба вивчати, і мотивацією працювати наполегливіше".

"Real-Life Education", *New Era*, Apr. 2009, 6.

Президент Дітер Ф. Ухтдорф

ЗАПОВІДЬ НАВЧАТИСЯ

"Для членів Церкви освіта—це не лише непогана ідея—це заповідь. Нам слід дізнаватися "про те, що в небесах, і на землі, і під землею; те, що було; те, що є; те, що незабаром статися має; те, що є вдома; те, що за кордоном" [див. УЗ 88:79-80]".

"Два принципи для будь-якої економіки", *Ліягона*, лист. 2009, с. 58.

ТЕРПІННЯ І НАПОЛЕГЛИВІСТЬ

"Коли мені було 10 років, наша сім'я стала біженцями у новій країні. Я завжди гарно учився в школі—так було, доки ми не переїхали до Західної Німеччини. ...

Оскільки навчальна програма була новою і дивною для мене, я почав відставати. Вперше у житті мене відвідала думка про те, що можливо я не достатньо розумний, щоб навчатися в школі.

На щастя, один з моїх учителів навчив мене бути терпеливим. Він навчив мене того, що спокійна і послідовна праця—терпелива наполегливість—допоможе мені вчитися.

З часом важкі предмети стали зрозумілішими—навіть англійська. Поволі я почав бачити, що, докладаючи наполегливих зусиль, можу вчитися. Це сталося не одразу, але, завдяки терпеливості, таки сталося". ■

"Продовжуйте з терпінням", *Ліягона*, трав. 2010, с. 57.

ЯК НАВЧАТИСЯ ПО-СПРАВЖНЬОМУ

Закінчити університет—це не те саме, що здобути освіту.

ІЛЮСТРАЦІЇ АЛЕКСА УЕСТЕЙТА

Девід А. Едвардс
Співробітник редакції церковних журналів

"Пам'ятайте, якщо у нашому житті є надто багато чогось, тоді ми можемо втратити баланс. Водночас, коли ми приділяємо замало уваги тому, що є важливим, може статися те саме"

—Старійшина М. Рассел Баллард

"Здобудьте хорошу освіту". Це мабуть найпоширеніша порада, яку дають підліткам.

Однак частина тих, хто дослухається до цієї поради, отримує від неї більше, ніж решта,—і ми не маємо на увазі лише оцінки, ступені чи роботу. То яка ж різниця між людьми, які дійсно "стають освіченими" і тими, хто просто "закінчує університет"?

Мова в першу чергу йде не про природні здібності, а про пріоритети, ставлення і вміння, зазначені нижче.

Пріоритети

1. Прагніть духовного навчання. Аби забезпечити собі успішний результат, виконуйте пораду президента Генрі Б. Айрінга, першого радника у Першому Президентстві:

"Нашим пріоритетом має бути духовне навчання. …

… Те, що ми на перше місце ставимо духовне, не звільняє нас від вивчення світських предметів. Навпаки, завдяки цьому наша мирська освіта має мету і спонукає нас працювати над нею старанніше.

Якщо ми будемо приділяти духовному навчанню належну увагу, нам треба буде прийняти деякі важкі рішення стосовно того, як витрачати свій час. Але ми ніколи свідомо не повинні приймати рішення відводити духовності другорядну роль. Ніколи. Це призведе до трагедії"[1].

2. Шукайте баланс. Наявність балансу означає, що у вас є чітке усвідомлення своїх пріоритетів. Якщо сам баланс є пріоритетом, це допоможе вам бачити перспективу. Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: "Пам'ятайте, якщо у нашому житті є надто багато чогось, тоді ми можемо втратити баланс. Водночас, коли ми приділяємо замало уваги тому, що є важливим, може статися те саме"[2].

3. Приділяйте достатньо часу для сну. Цей пункт може здаватися маловажним, але коли ви достатньо спите, все йде по-іншому; і звичайно ж, краще висипатися, ніж придумувати способи, як не заснути під час занять. Велика кількість досліджень доводять взаємозв'язок між навчанням і часом, який приділяється сну, однак багато людей жертвують ним на користь інших речей (часто це розваги). Переконайтеся, що це занесено до вашого переліку пріоритетів. (Але не перестарайтеся, див. пункт два вище та Учення і Завіти 88:124.)

Ставлення

1. Ви несете відповідальність за свою освіту (у тому числі й свої невдачі). Чи знаєте ви підлітків, які й досі сподіваються, що батьки допоможуть їм виконати домашнє завдання і навчальні проекти? Або які виправдовують невдачі такими словами: "Просто викладач мене не любить". Або списують все на обставини? Візьміть на себе відповідальність за свою освіту. Ви будете здивовані тим, що ви в дійсності вивчите і наскільки щасливішими станете.

2. Оцінки—це не те саме, що знання. Не плутайте символ (оцінку) з тим, що він уособлює (навчання і зусилля). Хоча оцінки є важливою ознакою, пам'ятайте, що знання і навички, які ви здобуваєте, є важливішими за будь-які оцінки—хороші вони чи погані. З таким ставленням ви частіше будете задоволеними своїми оцінками.

3. Ваша самоцінність не повинна бути прив'язана до зовнішніх чинників, таких як нагороди, оцінки та ступені. Якщо ви розумієте притаманну вам самоцінність, яку маєте як дитина Небесного Батька, ви зможете бути щасливими незалежно від досягнень, ознакою яких є зовнішні нагороди. Намагайтеся добре вчитися і досягати цілей, поставлених вами у сфері

Читайте заради задоволення. Кожного дня читайте щось хороше: книги, журнали, вебсайти—будь-що інформативне або надихаюче.

освіти, але не дозволяйте нагородам керувати вами.

4. Старанно навчатися—це важливіше, ніж "бути розумним". Навіть якщо ви вважаєте, що завдяки природним здібностям вам легше навчатися, ніж іншим, ви повинні дивитися на успіх як на результат старанної праці, а не на дар, з яким ви народилися. І якщо не все вдається легко,—не здавайтеся. Праця принесе результат. Таке ставлення добре вам слугуватиме в усіх сферах життя, особливо, коли ви закінчите навчання і почнете працювати. Немає коротких шляхів у справжньому навчанні. Ви не можете хитрувати все життя.

5. Ви вже багато знаєте, але не знаєте всього. Знайдіть зв'язок між різними речами, які ви вже вивчили. Але за жодних обставин не думайте, що ви вже знаєте все—ніхто не знає всього. Таке ставлення є перепоною для навчання.

6. Навчання саме по собі є винагородою. Багато людей говорять про освіту як про засіб досягнення мети—спосіб зробити наступний крок у житті, здобути роботу тощо. Це правда, але правда також і те, що ви будете щасливішими та більше всього дізнаєтеся, якщо будете дивитися на навчання як на самостійну ціль. Не будьте людиною, яка тільки й запитує: "А це буде на контрольній?" або "Коли нам це знадобиться?"

7. Не уникайте труднощів лише тому, що можете зазнати поразки. Чим більшим є ваше бажання робити щось складне зараз, тим більш готовими ви будете протистояти труднощам пізніше. Наприклад, люди, які вибирають предмети для навчання лише з огляду на те, що вони легкі, продають себе задешево і, можливо, закопують свій талант.

8. Будьте допитливими. Ви вивчите набагато більше, якщо будете допитливими і ставитимете запитання. Також, якщо ви цікавитеся чимось, це робить вас більш цікавою особистістю. Пам'ятайте: навчання відбувається постійно, скрізь, не лише в університеті.

9. Ви це можете. Є різниця між *важким* і *неможливим*. Ваш шлях до знання може бути важким, але ви можете його здолати. Навчання—це одне із завдань, яке ми маємо виконувати тут, на землі.

Навички

1. Вивчайте те, що вам подобається; любіть те, що вивчаєте. Шукайте те, що є дійсно для вас цікавим, і досліджуйте його. Але також навчіться бачити цінність в усьому, чого вас навчають.

2. Читайте заради задоволення. Кожного дня читайте щось хороше: книги, журнали, вебсайти—будь-що інформативне або надихаюче. Ті, хто читає хороші матеріали, як правило, краще навчаються і мають цікавіше життя.

3. Приділяйте більше уваги тому, як ви справляєтеся зі стресами. Дуже важливими навичками є здатність усвідомлювати, що ви у стресовому стані, та вміння знімати стрес.

4. Просіть про допомогу, коли вона вам потрібна—просіть тих людей, які дійсно можуть допомогти. Вірите ви в це чи ні, але просити про допомогу—це вміння. Коли ви потрапили у складну ситуацію, вирішальною є здатність усвідомити це і попросити про допомогу, поки ще не пізно.

5. Керуйте своїм часом. Керування часом означає, що ви впевнені в тому, що коли ви *кажете*, що певні речі є для вас пріоритетними, вони *дійсно* є вашими пріоритетними. Знайдіть систему, яка буде для вас зручною і яка допоможе вам досягнути ваших цілей. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Henry B. Eyring, "Real-Life Education", *New Era,* Apr. 2009, 5.
2. М. Рассел Баллард, "Дотримуватися балансу в своєму житті", *Ліягона,* вер. 2012, с. 50.

УМІЙ ЗАХОПЛЮВАТИСЯ

“Шукайте в найкращих книгах слів мудрості; прагніть знання, саме через навчання і також через віру”.
(Учення і Завіти 88:118).

ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ ДЕВІДА СТОКЕРА

НЕДІЛЬНІ УРОКИ

Тема цього місяця:
Заповіді

Коли ваші друзі хочуть дізнатися ЧОМУ?

Чим краще ви розумієте інших, тим краще ви можете допомогти їм зрозуміти ваші норми.

Річард М. Ромні
Співробітник редакції церковних журналів

17-річній Кеті Р. з Аризони, США, часто доводилося пояснювати своїм родичам певні речі, які вона, як свята останніх днів, робила або не робила.

“Я пам’ятаю, як одного дня розмовляла зі своєю тіткою,— розповідає Кеті.— Вона сказала: “У твоїй Церкві не дозволяють ні курити, ні випивати. Це правда?” Я відповіла, що Церква навчає про шкоду від алкоголю і куріння, але Небесний Батько дав мені свободу вибирати. Знаючи те, що я знаю, я *обираю* не курити і не пити”.

Кеті каже, що у її випадку така відповідь була кращою, ніж просто сказати: “Тютюн і алкоголь суперечать моїм нормам”, хоча іноді й така відповідь може бути абсолютно доречною.

“Моя тітка вважає, що церкви змушують людей бути слухняними, тож коли я пояснила, що ми маємо свободу волі, вона по-справжньому зацікавилася тим, що я сказала,— розповідає Кеті.— Коли я пояснила, що мені потрібно було встановити особисту ціль не курити і не пити, вона охоче погодилася підтримувати мене”.

Діліться знаннями, дбаючи про інших

Як ми бачимо з прикладу Кеті, вам буде легше розповідати про церковні норми іншим людям, якщо ви почнете запитувати себе, що самі знаєте про людей, з якими розмовляєте. Що спонукає їх ставити запитання? Чи їм просто цікаво знати, у що ви вірите? Чи вони ставлять прямі запитання і шукають пряму відповідь, а може вони обережні у запитаннях, сподіваючись, що ви зрозумієте їхні наміри до того, як вони довірятимуть вам настільки,

щоб прийняти вашу пораду? Що *їм* цікаво почути?

Дух може навіяти вам думку або відчуття того, що для них буде найпотрібнішим. Якщо так, дійте за спонуканням. Вам не треба проголошувати імпровізований виступ для причасних зборів або заглиблюватися в обговорення доктрини. Підтримуйте розмову. Просто поясніть духовні цілі, які ви поставили для себе, і як ви їх визначили.

Пам'ятайте, що абсолютно доречно дати зрозуміти, що у вас може не бути відповідей на всі запитання, але ви можете познайомити їх з іншими людьми, наприклад, з місіонерами, які можуть допомогти їм знайти те, що вони шукають.

Пам'ятайте, що головне полягає не в тому, що *ви* хочете сказати, а в тому, що *вони* готові почути. Дайте можливість кожному з вас висловити свої почуття і просто поділитися своїми віруваннями. Додайте своє свідчення, якщо це доречно, і дайте можливість Святому Духові свідчити про істину. Це найкращий спосіб допомагати іншим зрозуміти, якими є норми і чому ви їх дотримуєтеся. (Див. 1 Нефій 10:17, 19).

Приклад життя за євангелією

Лорен Б. з Франції згадує, як почуваєшся на місці того, хто ставить запитання. Йому було 15 років, коли він вперше прийшов на церковні збори. Він був вражений щасливим виглядом членів Церкви, особливо молоді.

"У мене було багато запитань,— розповідає він.— На відміну від учнів у моїй школі, вони не курили і не пили. А молоді чоловіки і молоді жінки виявляли велику повагу одне до одного. Здавалося, що кожен мав спрямування і мету. І саме це мене дуже приваблювало".

Він потоваришував з Жаном-Мішелем, якому було 16 років, і його 14-річною сестрою Євою. "Вони пояснили мені, що Слово мудрості містить принципи здорового життя,—пригадує Лорен.— Вони поділилися почуттями про цнотливість і пояснили, що це заповідь від Небесного Батька, Який хоче, щоб ми були вірними чоловіками і дружинами всю вічність.

Вони не лише пояснили мені свої норми, але я безпосередньо побачив, що вони живуть відповідно до своїх вірувань,—каже Лорен.— Коли ви дотримуєтеся заповідей, то відчуваєте щастя, а коли ви щасливі, це допоможе людям знати, чому ви живете у такий спосіб".

Цей випадок навчив Лорена, що цитування великої кількості норм не є найкращим способом ділитися тим, що ви знаєте. Найкращий спосіб—це жити відповідно до своїх вірувань. Потім, як сказано в Писаннях, "завжди готовими будьте на відповідь кожному, хто в вас запитає рахунку про надію, що в вас" (1 Петра 3:15). ■

NO CUSSING CLUB (КЛУБ ЧИСТОЇ МОВИ)

Подивіться, як один юнак, пояснюючи свої норми, привернув до себе увагу свого міста, країни та світу: lds.org/go/nocussing.

ЩЕ ОДНА ПРИЧИНА

"Хтось може сказати: "Я не думаю, що зможу жити за вашими нормами". Тоді це ще одна причина, щоб [приєднатися до нас]! Мета Церкви—підтримувати людей, які є недосконалими, опинилися в скрутних обставинах, вибилися з сил. У ній багато людей, які всім своїм серцем *бажають* дотримуватися заповідей, навіть якщо вони ще не досягли в цьому *майстерності*.

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, "Приєднуйтеся до нас", *Ліягона*, лист. 2013, с. 23.

ПРИЄДНУЙТЕСЯ ДО РОЗМОВИ

Те, що ви можете робити:

- Запишіть у щоденнику випадки, коли ви жили за церковними нормами і розповідали про них іншим.
- Під час зборів посту і свідчень або на молодіжних зборах складіть свідчення про Господні норми.
- Прочитайте виступ з генеральної конференції "Підготовка—шлях до благословень" Президента Томаса С. Монсона, (*Ліягона*, трав. 2010, с. 64). Він розповідає про побачення, дружбу, чесність та інші норми. Ви можете зробити перелік порад, над якими ви хотіли б працювати.

Я ЗНАВ, ЩО МАЮ РОБИТИ

Я мав вибирати: або зрікатися Церкви, або залишити школу.

Джозеф Сенгооба

Я ходжу до школи, яка належить одній з церков у моїй країні. Якийсь час тому однокласники обрали мене бути старостою у нашому класі. Одного дня, коли я планував, чого навчати, то натрапив на підготовлену Церквою брошуру про закон цнотливості. Я вирішив навчати своїх однокласників про закон цнотливості і попросив у місіонерів повного дня брошури, які роздав під час уроку.

Після мого уроку багато учнів захотіли більше дізнатися про Церкву, тож я навчав їх і роздав більше церковних матеріалів, у тому числі й Книгу Мормона. Я не знав, що це не схвалювалося нашою директоркою.

Одного дня вона викликала мене до себе в кабінет і запитала, до якої церкви я ходжу. Коли я їй сказав, вона запитала, навіщо я роздавав учням нашу церковну "Біблію". Я сказав, що роздав її лише тим, хто попросив.

Після довгої розмови про Церкву, під час якої директорка дала чітко зрозуміти, що впевнена в тому, що Церква не від Бога, вона сказала мені: "Я знаю, що в тебе немає батьків, і мені шкода, тому що тобі доведеться залишити мою школу, оскільки ти навернеш багато моїх хороших учнів до своєї церкви". Вона сказала, що я маю вибирати між Церквою і освітою.

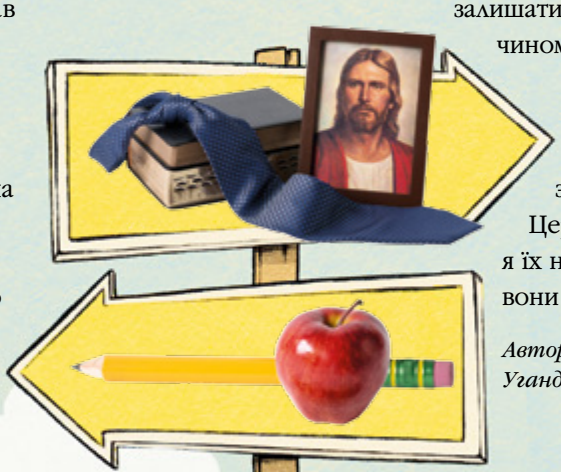

Вона скликала збори і сказала всій школі, що мені заборонено приходити до школи, оскільки я належу до Мормонської Церкви, і що всім учням, які зацікавляться тим, чого я навчав, також доведеться піти зі школи.

Після зборів вона запитала, що я вибрав: свою церкву чи освіту. Я відчув, що Дух каже мені відстоювати те, що я знаю: Господь відновив Свою істинну Церкву. Я склав їй своє свідчення, залишаючи школу. Вона сказала, щоб я повернувся наступного тижня забрати листа, в якому сказано, що я більше не ходжу до школи.

Коли я прийшов наступного тижня, директорка змінила свою думку! Вона більше не змушувала мене залишати школу. Я був щасливий головним чином через те, що відстоював істину.

Цей випадок навчив мене завжди стояти за те, що, як я знаю, є істиною. Господь завжди буде поруч. Якби я зрікся Церкви, учні сказали б, що те, чого я їх навчав, не є істиною. Але тепер вони знають, що я знаю істину. ■

Автор живе в Центральній області, Уганда

ІЛЮСТРАЦІЇ ДЕВІДА ХАББЕНА

У мене є подруга, яка завжди себе критикує. Як я можу допомогти їй стати кращої думки про себе?

Те, як ви будете підходити до проблеми вашої подруги, залежить від серйозності самої проблеми. Наприклад, вона може критикувати себе просто, аби здаватися покірною або отримувати компліменти або заспокоювання від інших. Якщо це так, не вагайтеся і підбадьорте її, але також спробуйте м'яко відвернути її увагу від своєї особистості, а більше зосередитися на інших. Завдяки цьому вона відчує більше задоволення і самоповагу, а також істинне смирення.

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, сказав: "Ми не стаємо покірними, думаючи *погано* про себе; ми стаємо покірними, думаючи *менше* про себе" ("Гордість і священство", *Ліягона*, лист. 2010, с. 58).

Якщо проблема здається серйознішою—якщо ви підозрюєте, що вона страждає від глибокої депресії—заохотьте її поговорити зі своїми батьками, шкільним радником або її єпископом. Або самі підіть до них та поясніть ситуацію. Вони зроблять все, щоб вона отримала потрібну їй допомогу, а також, за необхідності, професійну допомогу. ■

Як мені виявляти любов до людей, які недобре до мене ставляться?

Спаситель навчав: "Любіть ворогів своїх, благословляйте тих, хто вас проклинає, творіть добро тим, хто ненавидить вас, і моліться за тих, хто вас переслідує" (Матвій 5:44). Не так-то й легко слідувати цій заповіді, тому що вона йде врозріз з нашою природою—тобто проти тілесної людини (див. Мосія 3:19). Отже, з чого нам почати? Ось лише кілька пропозицій:

- Намагайтеся сприймати усіх людей, як дітей Небесного Батька. Це не просто гарна ідея: це дійсність. Нехай вона вкориниться глибоко у вашому серці, і ваше ставлення може змінитися.
- Визнайте, що та любов, яку заповідає нам Спаситель, є дійсно подарунком від Бога, тому ви повинні "мол[и]т[и]ся Батькові з усією енергією вашого серця, щоб вас було сповнено цією любов'ю, яку Він дарував усім, хто є істинними послідовниками Його Сина, Ісуса Христа" (Мороній 7:48).
- Знайдіть прості способи служити тим, хто є недобрим. Ви ніколи не знаєте, коли це може допомогти їм змінитися, але навіть якщо вони цього не зроблять, ви матимете перевагу, бо були добрими.
- Поділіться з ними євангелією, навіть якщо це просто констатація прямого і твердого свідчення про просту істину—таку як: "Ми всі діти Божі". ■

Старійшина Казухіко Ямашита
Сімдесятник

Susume!

"Ідіть вперед з вірою". Ця фраза має скеровувати наше життя.

У японському перекладі гімну "Нас Господь покликав на служіння" (*Гімни,* № 249), слова *прямо* і *тільки прямо* перекладені як *susume.* Це слово має для мене важливе значення завдяки тому, що відбулося кілька років тому, коли я був президентом колу у Фукуока, Японія.

До нас приїхав Президент Церкви Гордон Б. Хінклі (1910–2008), і мене попросили супроводжувати його. Під час одних зборів послухати пророка зібралися 300 місіонерів повного дня. Святий Дух наповнив каплицю, і багато з нас плакали від радості. Ми співали "Нас Господь покликав на служіння" японською мовою, повторюючи знову і знову *susume, susume.* Президент Хінклі запитав у президента місії, який сидів поруч з ним: "Що означає *susume*?"

"Це означає "іти прямо",—відповів президент місії.

Збори були чудовими. Президент Хінклі підбадьорив і заохотив місіонерів. Після того він помахав їм рукою на прощання і залишив будівлю. Коли він сів у мою машину, щоб їхати до готелю, то сказав мені одне слово японською: *"Susume!"*

Чудове послання

Те слово стало для мене девізом: "Іди прямо! Будь позитивним! Дивися в майбутнє з вірою!" Саме таке послання молоді Церкви міститься в останньому розділі брошури *Заради зміцнення молоді.* Після перерахування благословень, які приходять завдяки дотриманню Господніх норм з розділу "Вперед з вірою", там сказано: "Якщо ви будете слідувати цьому, Господь зробить ваше життя набагато кращим, ніж ви самі могли б це зробити. Він примножить ваші можливості, розширить бачення та надасть вам сили. Він надасть вам необхідну допомогу у подоланні ваших випробувань і труднощів. Ваше свідчення зміцниться, й ви знайдете справжню радість, пізнаючи вашого Небесного Батька та Його Сина Ісуса Христа, і ви відчуєте Їхню любов до вас" ([2011], с. 43).

Євангелія навчає нас іти вперед з вірою. "Просіть—і буде вам дано, шукайте—і знайдете, стукайте—і відчинять вам" (Матвій 7:7). Для мене це означає *susume.*

Відома історія

Самураї—це військова еліта середньовіччя і початку нової історичної епохи в Японії. Японці досі згадують одного з них на ім'я Ріома Сакамото, який помер у 1876 році. Серед причин того, чому він і досі такий знаменитий, є та, що він завжди був позитивно налаштований. Він не боявся нікого і нічого. Він ішов туди, де був потрібен.

ІЛЮСТРАЦІЇ ДЖУЛІ ЄЛЛОУ

進め

ВИ МОЖЕТЕ ЦЕ ЗРОБИТИ

Євангелія є посланням миру. Навіть якщо у вас опустилися руки, ви, як і раніше, можете рухатися вперед з вірою. Ось сім ідей, які вам допоможуть.

1. **Виявляйте наполегливість щодня.** Моліться. Вивчайте Писання. Дотримуйтеся заповідей. Ходіть на збори і на семінарію. Беріть участь у домашніх сімейних вечорах.
2. **Кайтеся.** Коли ви припускаєтеся помилок, шукайте прощення.
3. **Слухайте Святого Духа.** Дійте за Його підказками.
4. **Зміцнюйте довіру.** Підтримуйте своїх провідників. Дослухайтеся до праведних настанов, які ви отримуєте від батьків.
5. **Пізнавайте Спасителя.** Наближайтеся до Нього, і Він буде наближатися до вас (див. УЗ 88:63). Дух свідчитиме вам, що Він живий.
6. **Думайте більше не про себе, а про інших.** Найкращий спосіб знайти себе—загубити себе у служінні іншим (див. Матвій 10:39; 16:25).
7. **Ніколи не здавайтеся.** Пам'ятайте, що Небесний Батько любить вас. Він впевнений у вас, тож будьте впевнені у собі.

ДОПОМОГА ВІД ГОСПОДА

"Рухаючись вперед, стараючись жити так, як нам належить, ми справді отримаємо допомогу від Господа".

Президент Томас С. Монсон, "Будь сильний та відважний", *Ліягона*, трав. 2014, с. 69.

Надихаючись ідеєю того, що всі люди створені рівними, він докладав усіх зусиль, щоб встановити новий уряд. Але його було вбито, і навіть після отримання багатьох колотих ран, нанесених мечем іншого самурая, він не здавався. Він намагався піднятися і йти вперед. Це дуже відома історія в Японії.

Я розумію, що всі ми маємо випробування і страждання, а іноді нам здається, що на нас нападає ворог. Сатана спокушатиме нас погано про все думати і втратити надію.

Але я свідчу, що євангелія дає нам силу сказати *susume* і йти вперед. Євангелія не шле нам негативних послань. Ми повинні піднятися і йти вперед з вірою, бо у нас є обіцяння Господа, що нас не буде переможено. "А Господь, Він Той, що піде перед тобою,—не опустить тебе й не покине тебе,—не бійся й не лякайся" (Повторення Закону 31:8).

Джерело щастя

Мої дорогі друзі! Я хочу, щоб ви були щасливими. Справжнє щастя слід шукати у знанні про те, що наш Небесний Батько живий. Він любить і знає кожного з нас. Він знає про нас усе—наші слабкості, сили, хороші риси, погані риси, випробування і страждання. Через любов до нас Він послав Свого Сина спасти нас. Ісус Христос—це мій Спаситель. Він—Спаситель моєї сім'ї. Він—ваш Спаситель. Він скеровує нас. Він веде нас. Я знаю, що ця Церква—це Його Церква, і я знаю, що Президент Томас С. Монсон—це наш сучасний пророк.

Я обіцяю, що якщо ви матимете позитивне ставлення і матимете бажання робити щось хороше, то Святий Дух буде з вами. Якщо ви будете думати про Бога і про щось хороше, Святий Дух вестиме вас. Якщо ви зможете постійно заохочувати себе "іти вперед", то, незважаючи на труднощі, ви з вірою будете просуватися вперед. ■

СИЛА—В ДОТРИМАННІ НОРМ

Дізнайтеся про це більше, зайшовши на сторінку *Заради зміцнення молоді* на сайті standards.lds.org.

Я молився за СВОГО ДРУГА *так, як молився Алма*

"І це тому, що він молився з вірою" (Алма 31:38).

Даніел Маурісіо дос Сантос

Два останні тижні мій найкращий друг ходив зі мною до церкви. Але коли я знову запросив його, він сказав, що більше не піде. Він хотів на вихідні більше поспати і десь порозважатися. Я прийняв його відповідь, але мені стало сумно, бо мені хотілося, щоб він пішов, відчув Духа і більше дізнався про Бога. Коли я прийшов додому, то пішов до своєї кімнати й помолився, розповівши Небесному Батькові про свій сум і попросивши у Нього втішення та спрямування.

Після молитви я пішов на кухню помити посуд. Тато запитав, чи піде мій друг зі мною до церкви наступного тижня. Коли я розповів йому, що сказав мій друг, тато помітив мої переживання і сум. Ось що він сказав: "Виконуй свою частину. У людей є свобода волі. Ти посадив насіння". Сповнені віри слова батька заспокоїли моє серце.

Готуючись до Недільної школи, я читав Алма 30–32. У розділі 31 Алма всім серцем молиться до Господа за своїх братів зорамійців, які відкинули Господні шляхи і почали сходити на манівці. Коли я читав ці слова, Дух торкнувся мене і я також відчув натхнення помолитися.

Я став на коліна і помолився за свого найкращого друга так, як молився Алма. Як і Алма, я казав Небесному Батькові, що "[його душа] дорогоцінн[а], і [він мій брат]; тому дай Ти [мені], о Господи, силу і мудрість, щоб [я міг] привести [його, мого брата], знов до Тебе" (Алма 31:35).

Наступного дня я приготувався йти до церкви, знаючи, що мій друг не піде зі мною. Однак у мене на серці було спокійно, тому що я, подібно до Алми, молився з вірою. Коли я вийшов з дому, щоб іти до церкви, мені зателефонував друг. Він запитав, чи я вийшов з дому і чи міг би підібрати по дорозі і його. Ми мали чудові збори тієї неділі, і я знаю, що Дух свідчив йому про істину.

Я знаю, що завдяки Книзі Мормона і молитві віри не лише мій друг отримав благословення того дня. Моє свідчення про Господа і цю книгу також зміцнилося, і те свідчення спрямувало мене до служіння на місії та дало можливість свідчити про істину. Я знаю, що Книга Мормона наближає нас до Бога, навчає нас приходити до Христа і що Він спасе наші душі. ■

Автор живе у Федеральному окрузі, Бразилія

ДЕСЯТЬ СЕКРЕТІВ СПРАВЖНЬОЇ ПОПУЛЯРНОСТІ

Де я можу знайти секрет популярності? У Новому Завіті?

Керстен Кемпбелл

“Ми—найкращі!”—вигукнула лідер групи підтримки футбольної команди старших класів. Я була в захопленні від її рівних зубів і журнальної посмішки. Я спостерігала, як вона сміялася і розмовляла з дівчатами й фліртувала з хлопцями.

“От якби я була такою, як вона!”—подумала я, розмірковуючи над своєю самотністю. У батька була така робота, що кожні 3-5 років ми переїжджали в інше місто, тож нам з сестрою було важко підтримувати з іншими тривалі дружні стосунки.

Лідер групи підтримки була відома своїм нескромним одягом і участю у вечірках, де розпивали алкогольні напої. Спостерігаючи за нею, мені раптом так захотілося стати такою ж популярною, як і вона. Я так хотіла знайти друзів, що на якусь мить подумала, чи не слід мені занизити свої норми, щоб бути схожою на неї.

Поки ми з сестрою їхали додому, я упивалася жалем до самої себе і в серці молилася Небесному Батькові. Я просила Його повідомити мені секрет, який би допоміг позбавитися самотності й невпевненості. Хоча я на той час не була членом Церкви, у мене була сильна віра в Бога.

У мене відразу ж виникла думка: “Перестань думати про себе”.

“У цьому і полягає секрет?”— подумала я розчаровано. “Як це може мені допомогти стати популярною?”

В кінці того ж тижня я прочитала про любов у 1 Коринтянам 13. Це допомогло мені зрозуміти, чому Небесний Батько намагався навчити мене любити інших, а не зосереджуватися на тому, як вони до мене ставляться. Я взяла якості любові, перераховані там, і почала їх застосовувати. Коли я так зробила, то побачила, що все моє шкільне життя змінилося. Ось кілька цінних уроків, які я засвоїла.

Любов довготерпить

Я намагалася бути більш терплячою з людьми у школі. Один з хлопців насміхався з мене під час фізкультури, але я намагалася реагувати на його зло добротою і усмішкою. Згодом він перестав мене зачіпати. У кінці року ми стали хорошими друзями.

Любов не заздрить

Ми з сестрою заздрили талантові однієї дівчини, яка добре грала в баскетбол у нашій школі, і ми зазвичай робили на її адресу в’їдливі зауваження. Я вирішила натомість навчитися радіти її перемогам. Я також почала розвивати свої таланти. Коли я почала це робити, мій важкий тягар упав, і я стала набагато щасливішою.

ФОН AKIYOKO/ISTOCK/THINKSTOCK; ГРАФІКА DARKSITE/ISTOCK/THINKSTOCK

Любов милосердствує

Я завжди захоплювалася дівчиною у своєму класі, яка була доброю до всіх, незалежно від їхньої популярності. Я почала наслідувати її приклад і шукати можливостей виявляти доброту іншим людям.

Любов не надимається

Іноді я вважала себе кращою за інших, бо жила за вищими моральними нормами. Я подумала про Спасителя, Який був лагідним і любив усіх людей, і вирішила змінити своє ставлення. Коли я спробувала бути смиренною і доброю, люди почали виявляти бажання подружитися зі мною.

Любов не поводиться нечемно

Я любила Господа і мала високі моральні норми. Я вирішила, що заниження цих норм зробить мене нещасною.

Любов не рветься до гніву

Одного разу вчителька зробила зауваження, яке ранило мої почуття. Замість того, щоб різко відповісти, я запитала, може у неї щось сталося. Вона сказала, що це дійсно так і вибачилася. Її різкі зауваження були наслідком особистих неприємностей і не мали до мене ніякого відношення.

Любов тішиться з правди

Серед того, чого навчили мене мої друзі-святі останніх днів, було ось що: плітки і поширення брехні—це зло. Я намагалася уникати пліток і змінювати тему розмови, коли хтось починав казати щось нехороше.

Любов вірить у все, сподівається всього

Я почала помічати хороше в людях і бути оптимістичною. Коли в мені відбувалася така зміна ставлення, люди починали відчувати натхнення біля мене. Це спонукало їх більше зі мною спілкуватися.

Любов усе терпить

Коли моя сестра серйозно захворіла і втратила здатність ходити, як всі, багато її друзів відвернулися від неї, бо вона кумедно ходила. Я бачила, як вона страждає, і зрозуміла, як важливо залишатися біля людей, коли вони переживають важкі часи.

Ніколи любов не перестає

Коли я почала виявляти любов у своїх стосунках, то у мене з'явилося багато справжніх і надійних друзів. Моя самотність зникла, і я зрозуміла, що популярність ніщо в порівнянні зі справжнім скарбом дружби і поваги, які приносить життя за євангельськими принципами.

Я вдячна за Небесного Батька, Який приділив час, щоб навчати старшокласницю секретам тривалої дружби. ■

Автор живе у шт. Вашингтон, США

ЛЮБОВ—ЦЕ ДУХОВНИЙ ДАР

Мормон навчає нас, як розвивати милосердя, чисту любов Христа. Ви можете вивчати Мороній 7:44–48, щоб дізнатися, як сповнитися цією любов'ю (див. Мороній 7:48).

Мій завітний шлях

Слова: Марвіна К. Гарднера
Музика: Ванья І. Уоткінс

З переконаністю ♩. = 48–62

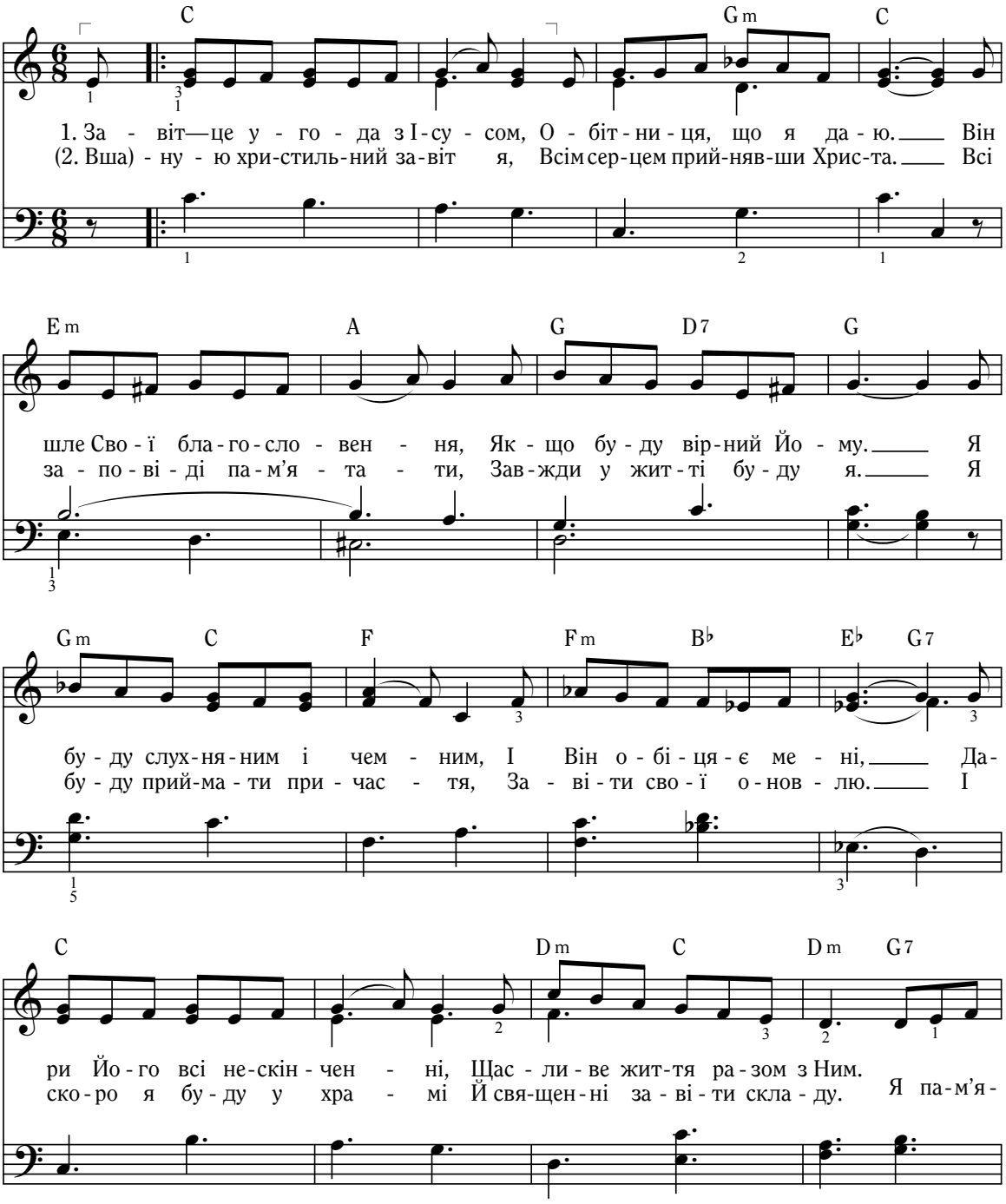

© 2014, Марвін К. Гарднер та Ваня І. Уоткінс Усі права застережено.
Використовується з дозволу. Цю пісню можна копіювати для разового некомерційного церковного або домашнього використання. Ця позначка має бути на кожній окремій копії.

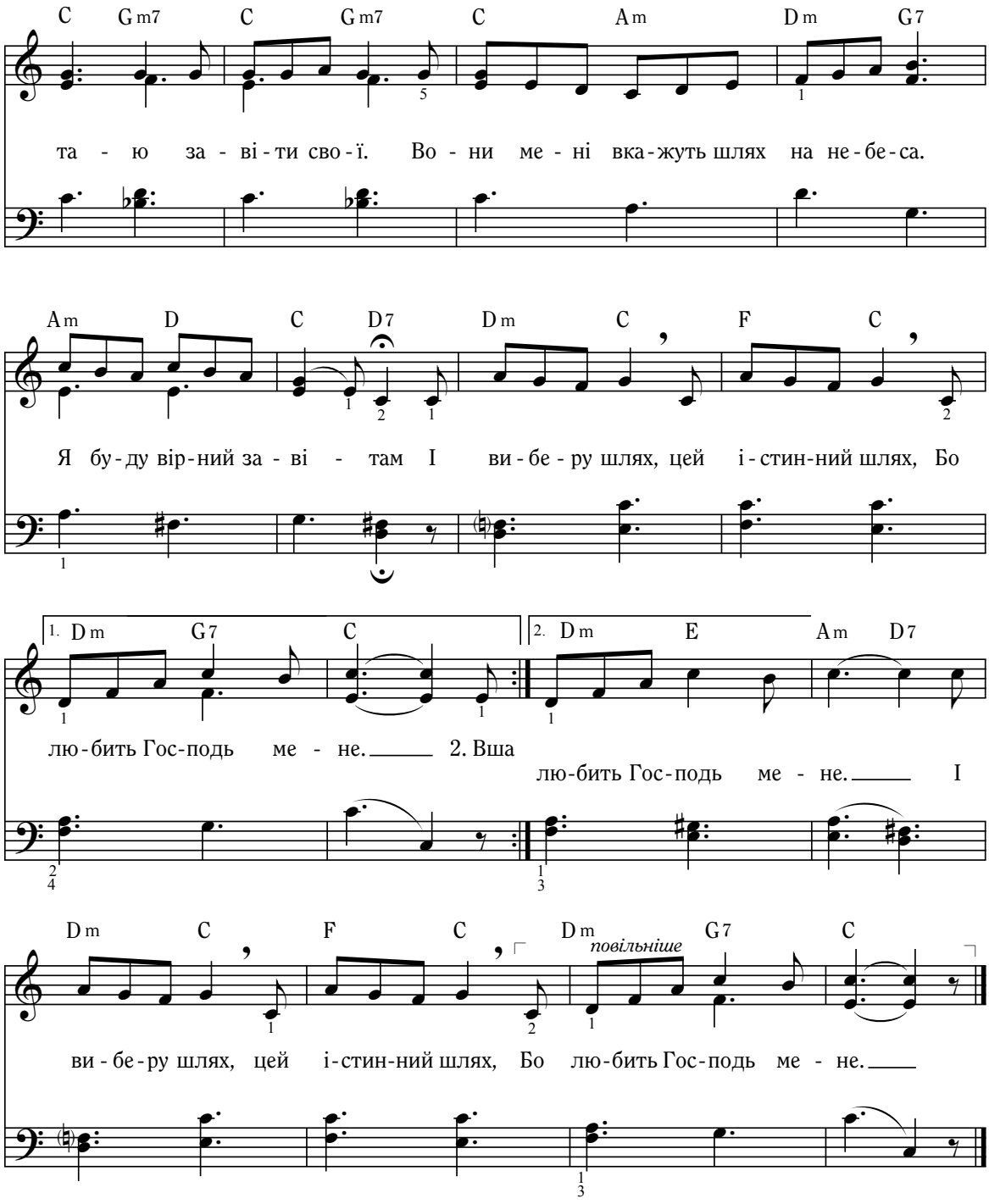
C Gm7 C Gm7 C Am Dm G7
та - ю за - ві - ти сво - ї. Во - ни ме - ні вка - жуть шлях на не - бе - са.
Am D C D7 Dm C F C
Я бу - ду вір - ний за - ві - там І ви - бе - ру шлях, цей і - стин - ний шлях, Бо
1. Dm G7 C 2. Dm E Am D7
лю - бить Гос - подь ме - не. 2. Вша
лю - бить Гос - подь ме - не. І
Dm C F C Dm G7 C
повільніше
ви - бе - ру шлях, цей і - стин - ний шлях, Бо лю - бить Гос - подь ме - не.

Чому нам необхідно виконувати заповіді?

Старійшина Л. Том Перрі
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Члени Кворуму Дванадцятьох Апостолів покликані як особливі свідки Ісуса Христа.

Мета Небесного Батька—це наше вічне щастя.

Ми не повинні вибирати, яка заповідь, на нашу думку, є важливою.

Ми повинні виконувати всі заповіді Бога.

Його заповіді—це дорожня карта, за допомогою якої ми повернемося до Нього.

ІЛЮСТРАЦІЯ МЕТТА СМІТА

Л. Том Перрі, "Послух закону—це свобода", Ліягона, *трав. 2013, сс. 86–88*

Відповіді, отримані завдяки генеральній конференції

Мія (зліва) і Еббі

Еббі Х., 7 років, шт. Небраска, США

Коли померла моя прабабуся Едвардс, мені і моїй сестрі Мії було сумно. Хоча батьки і сказали, що ми знову одного дня побачимо нашу прабабусю і будемо вічною сім'єю, ми переживали.

Тато сказав, що ми можемо молитися, аби на генеральній конференції отримати відповіді на свої запитання стосовно бабусі Едвардс. Я молилася, щоб дізнатися, чи щаслива бабуся Едвардс. Мія молилася, щоб дізнатися, чи бабуся Едвардс була зі своїм чоловіком і дочкою, яка раніше померла.

Під час недільної ранкової сесії конференції ми слухали і почули, як пророк відповів на наші запитання! Президент Монсон сказав, що коли люди помирають, це ніби вони переходять в кімнату, де є багато членів сім'ї, яких вони люблять і які померли раніше. Тож Мія знала, що бабуся Едвардс була зі своїм чоловіком і дочкою. Тоді Президент Монсон прочитав уривок з Книги Мормона, у якому сказано, що духи праведних переходять у стан щастя (див. Алма 40:11–12)[1]. Бабуся Едвардс завжди намагалася обирати правду, тож я знала, що вона щаслива.

Ми з Мією були такі раді від того, що пророк говорить від імені Бога і що Бог відповідає на наші молитви. Ми більше не переживаємо за нашу бабусю Едвардс. Ми знаємо, що коли ми, наслідуючи її приклад, будемо обирати правду, одного дня знову її побачимо. ■

Чи є у тебе запитання, про яке ти хотів би помолитися перед конференцією?

Не забудь уважно слухати, щоб отримати відповідь!

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Томас С. Монсон, "Перегони життя", *Ліягона,* трав. 2012, с. 93.

ІЛЮСТРАЦІЯ КАРЕН ЛІ

Книга з жовтою обкладинкою

Рендол Саласар Кірога

Ґрунтується на справжніх подіях

Рендол жив у Болівії. Йому подобалося ходити до школи, і він добре дбав про свої шкільні підручники. Його улюблена книга мала жовту обкладинку і цікаві малюнки.

Одного дня Рендол не міг знайти свою жовту книгу. Його мама і тато допомагали йому шукати, але вони все ж таки не могли її знайти.

ІЛЮСТРАЦІЇ БРАЙЯНА БНА

Рендол дуже засумував. “Давай помолимося,—сказав батько Рендола.— Ми попросимо Небесного Батька допомогти нам”.

Після молитви у батька Рендола виникла ідея:

“Давай поговоримо з твоїм дядьком,—сказав він.— Можливо його діти користуються такою самою книгою, і вони дадуть тобі покористуватися нею”.

“Це буде відповідь на наші молитви”,—подумав Рендол.

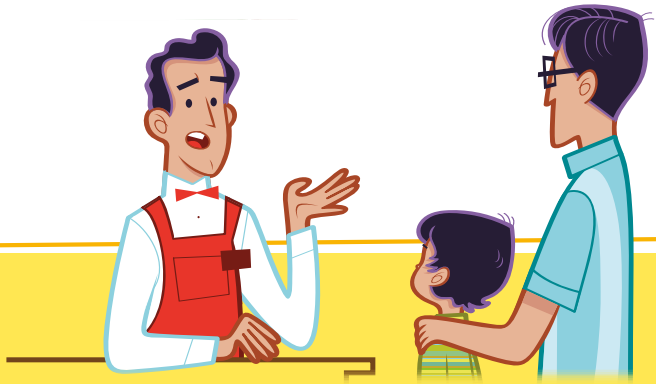

Сім’я Рендола вирушила до магазину його дядька. Вони запитали його про жовту книгу. Дядько відповів, що його діти ніколи не навчалися по такій книзі.

Тепер Рендол був зовсім збентежений. Невже Небесний Батько не відповість на їхню молитву?

Саме в ту мить кілька чоловіків, які продавали книги, зайшли в дядьків магазин. У них була книга в жовтій обкладинці!

Батько Рендола купив книгу. Рендол подякував Небесному Батьку за те, що Той відповів на його молитву. ■

Автор живе в Болівії.

Я МОЛЮСЯ З ВІРОЮ

Дженіс Кепп Перрі

Я молюсь навколішках
кожен день.
Я розмовляю з Небесним
Батьком.
Він чує мене і відповідає,
Коли я молюся з вірою.

Я починаю зі слів: “Наш
Небесний Батьку”,
Я дякую за послані
благословення.
А потім, що треба, прошу
зі смиренням,
В ім’я Ісуса Христа, амінь.
(*Children’s Songbook,* 14)

З інтерв'ю, взятого Емі Джейн Левітт

Чи має ваше ім'я якесь особливе значення? В Кореї ім'я людини часто має важливе значення. Ім'я восьмирічного Луки означає "світло". Його батьки обрали це ім'я, щоб нагадувати йому, що він може мати яскраве майбутнє. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

Я—ЛУКА з Південної Кореї

Мені подобається жити в Південній Кореї. Тут весело зростати!

*Анйонг, чингудул!**

* *"Привіт, друзі!" корейською мовою*

Я—найстарша дитина у нашій сім'ї. Мою найменшу сестру звуть Еріка.

ІЛЮСТРОВАНО БРЕДОМ ТІРОМ

Я люблю читати. Я—двомовний. Це означає, що я можу читати, писати і розмовляти як корейською, так і англійською мовами.

Я навчаюся в школі з 8:30 до 14:30. Потім я йду на додаткові заняття в дитячій академії, яка називається хак-вон. *Я також навчаюся грати на піаніно і малювати.*

ЛЮБЛЮ НА ХРАМ ДИВИТИСЬ!

Я люблю футбол і граю в спортзалі весь рік.

Я—громадянин як Сполучених Штатів, так і Південної Кореї, тож у церкві я беру участь також у американській програмі для бойскаутів.

Чусеок—*це одне з наших найбільших свят. Це свято врожаю—корейський День подяки.*

ГОТОВІ ВИРУШАТИ В ДОРОГУ!

У валізі Луки є кілька його улюблених речей. Яку з них ти покладеш до своєї валізи?

НАША СТОРІНКА

ДІЛИТИСЯ ЄВАНГЕЛІЄМ

У школі я ділюся євангелією зі своєю вчителькою і однокласниками. Я показую вчительці *Ліягону* і ділюся історіями з Книги Мормона. Я знаю, що хоча вони і не члени Церкви, однак можуть дізнатися більше про євангелію Ісуса Христа. Це також допомагає мені, щоб я міг думати про Ісуса Христа. Це допомагає мені зміцнювати свідчення про Нього, Його євангелію і Книгу Мормона.

Ісмаел П., 9 років, Аргентина

Люблю на храм дивитись,
Іві А., 7 років, Джорджія, США

Енцо В., 6 років, Бразилія

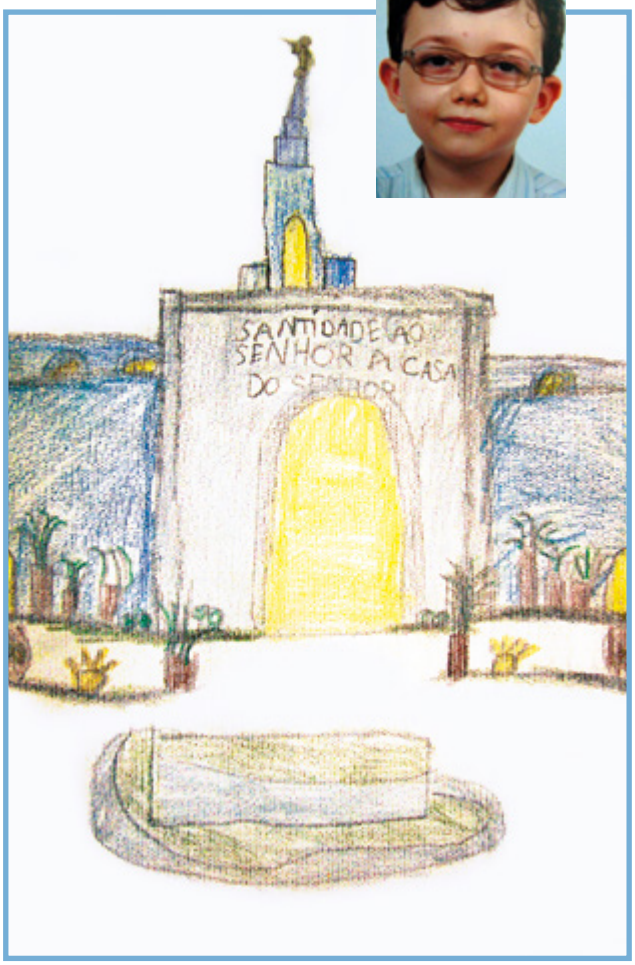

Я знаю, що Бог створив радісний світ для мене і для тебе!

Принс Хампрі Б., 5 років, Філіппіни

Бог, наш Вічний Батько живий і любить нас.

Давайте усвідомимо, наскільки близько Він хоче до нас прийти, як далеко сягає Його бажання нам допомагати і як сильно Він нас любить.

Президент Томас С. Монсон

ІЛЮСТРАЦІЯ ДЖИМА МЕДСЕНА

Узято з "До нових зустрічей", ***Ліягона,*** **трав. 2014, с. 115.**

Дізнайтеся більше про тему цього місяця для Початкового товариства!

Євангелія благословляє мою сім'ю

Які благословення Небесний Батько дав тобі? Деякі з них легко побачити: наприклад, прекрасний світ, створений Небесним Батьком, або новонароджений братик чи сестричка у твоїй сім'ї. Але іноді тобі треба придивитися, аби помітити благословення Небесного Батька. Подивися, чи в цій історії про Нефія ти зможеш знайти благословення, які Нефій і його сім'я отримали за те, що жили за євангелією. (Ти також можеш прочитати історію в 2 Нефій 5).

Господь застеріг Нефія, що йому слід вивести свій народ у пустиню, аби ламанійці їм не зашкодили. Нефій був слухняним. Він зібрав свою сім'ю і всіх, хто вірив у слово Бога. Вони подорожували у пустині багато днів. Нарешті вони стали табором і взялися до роботи. Вони сіяли насіння і збирали гарний врожай. Вони вирощували багато тварин. Вони будували будинки і храм, де могли поклонятися Богові. Нефій навчав народ з Писань, і вони дотримувалися заповідей.

Нефій писав, що люди "жили щасливо" (2 Нефій 5:27). Це означає, що спосіб їхнього життя допомагав їм бути щасливими. Коли ми живемо за євангелією, то отримуємо благословення, що можуть нам допомагати бути щасливими. ■

ХРАМ НЕФІЯ, ХУДОЖНИК МАЙКЛ Т. МАЛМ; ІЛЮСТРАЦІЯ ТОМАСА ЧАЙЛДА

ВІРШ З ПИСАНЬ

Уложення віри 1:13

ІДЕЇ ДЛЯ ДОМАШНЬОГО ВИСТУПУ

Що може робити твоя сім'я, аби "жити щасливо"?

ВДАЛЕ ПОЛЮВАННЯ

Будь успішним слідчим! Уважно придивися на сліди і знайди правий слід і лівий слід, які відповідають один одному. Ліві сліди—це те, що ми можемо робити, аби жити за євангелією. Праві сліди—це благословення, які приходять завдяки цьому. Коли ми виконуємо те, що сказано у сліді, ми можемо залишатися на шляху, який веде до Небесного Батька.

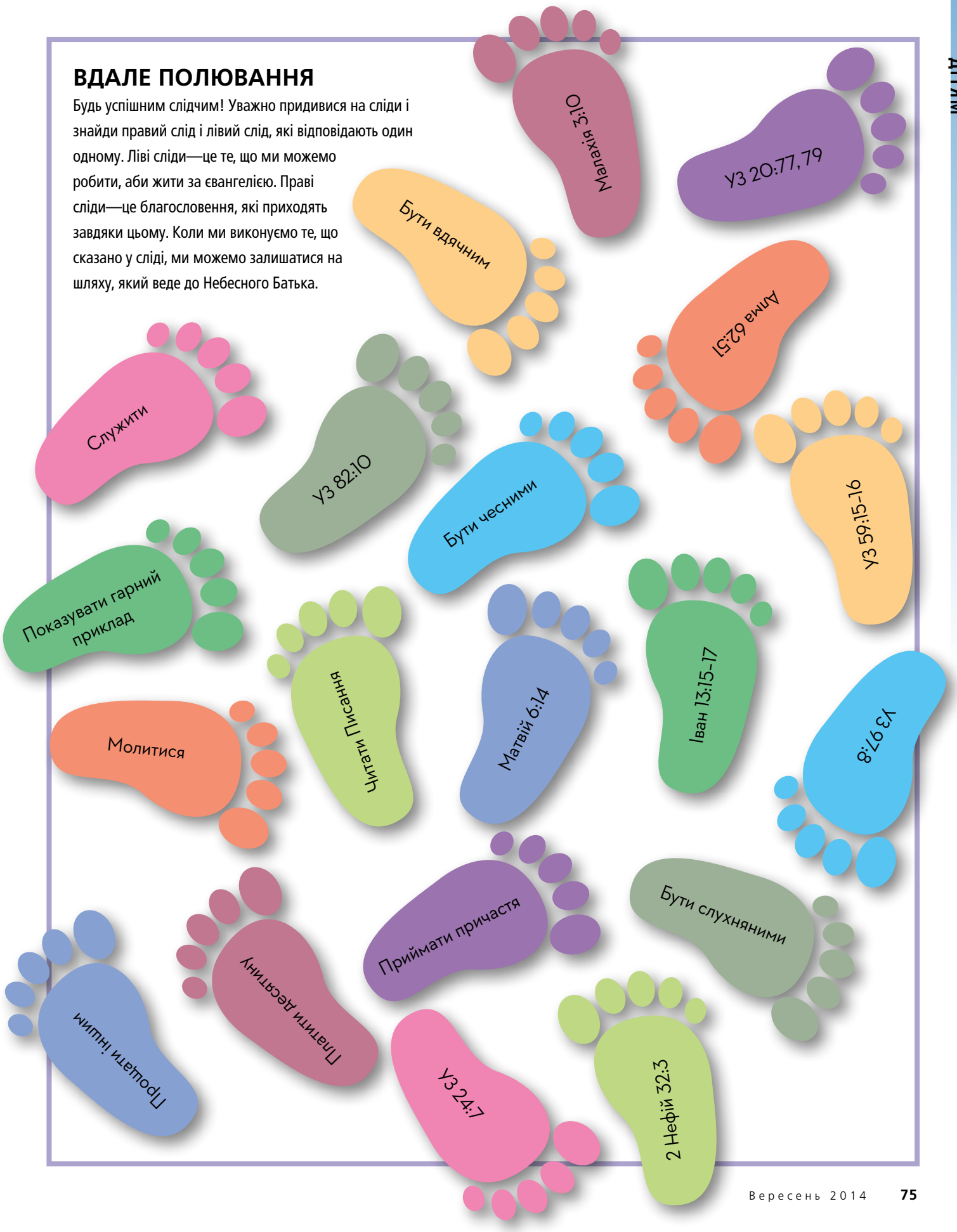

Наспівування гімнів

Олівія Корі Рендалл

Ґрунтується на справжніх подіях

Есі подобалося співати. Вона завжди відчувала радість, коли співала в Початковому товаристві. Вона знала, що Ісусу подобається чути її спів.

Одного дня мама і тато співали гімн на причасних зборах. Есі також хотіла співати, але не знала слів.

ІЛЮСТРАЦІЇ АДАМА КОФОРДА

“Чому ти сумна?”—запитала мама у Есі.

“Я не знаю слів”, —відповіла Есі.

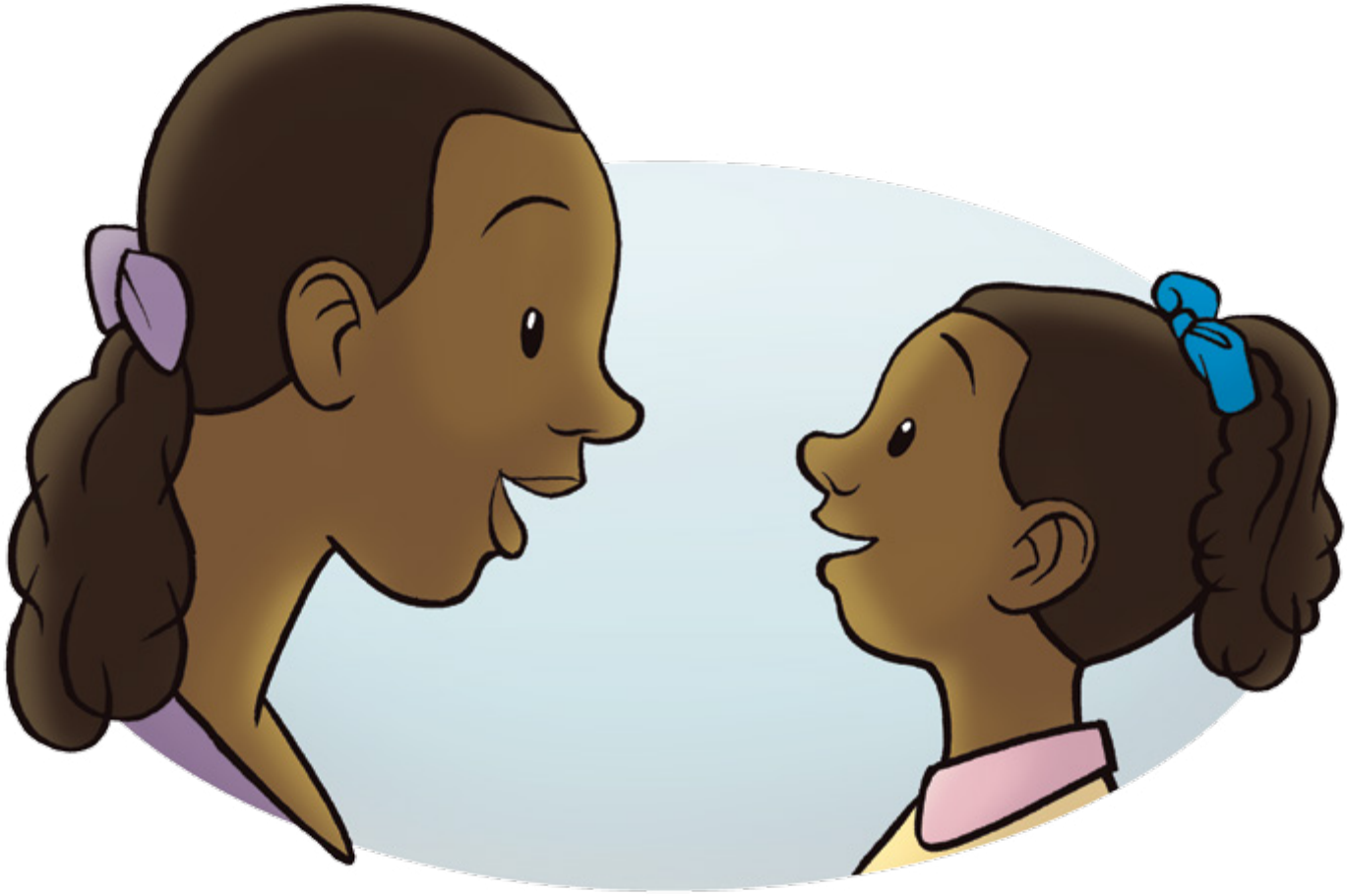

“У мене ідея,—сказала мама.—Наступного тижня, коли ми будемо співати, ти можеш наспівувати без слів”.

Есі стало краще. Їй подобалося наспівувати.

Наступного тижня Есі наспівувала, в той час як тато і мама співали гімни. Вона була щасливою. Вона знала, що Ісусу подобається чути, як вона наспівує. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

Улюблена квітка бабусі

Карен Ніколайсен Бакстер

Я люблю збирати квіти на бабусиній клумбі.
Кольори такі гарні—блакитний, фіолетовий,
рожевий і червоний.
Вона цілує мене і промовляє, гладячи по обличчю:
“Ти наймиліша квітка, яку я коли-небудь бачила!”

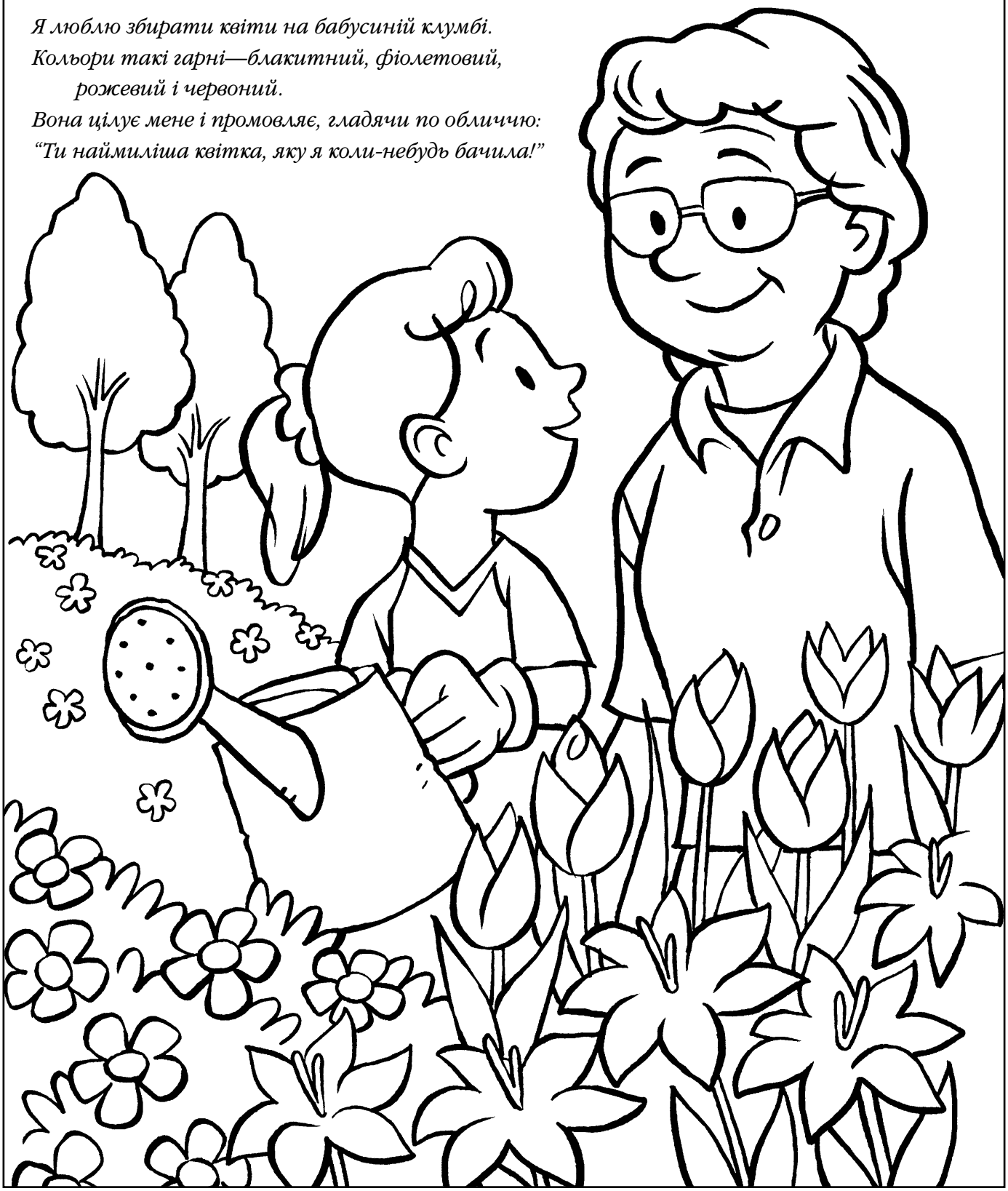

Старійшина Ле-Гранд Річардс (1886–1983)
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

НЕЗВИЧАЙНІ ХЛОПЦІ

Якось я одержав листа від місіонера з Каліфорнії. Він розповідав, що один жіночий клуб влаштовував офіційний сніданок у готелі. Жінка, яка його організовувала, поставила одну зайву тарілку на стіл і сказала: "Коли поруч буде проходити солдат, ми запросимо його зайняти це місце за столом". І трапилося так, що то був мормонський хлопець.

Коли подавали каву, він до неї не доторкнувся. Як легко було б йому сказати: "Ага, мама не бачить. Тато не бачить. Єпископ не бачить. Я—єдиний чоловік серед цих жінок. Маленька чашечка кави не зашкодила б".

Але він мав виявити хвалу Господу, Який покликав його з темряви до чудового світла, тож він не пив каву. Потім йому запропонували чай, але він і його не пив. Тоді вони захотіли все дізнатися про нього. Це відкрило двері до розмови про те, як його виховували. А потім, коли вже всі поїли, вони запалили цигарки і передали їх по колу. Звичайно ж, юний солдат відмовився. Саме тоді одна з жінок прийняла рішення: "Якщо коли-небудь мормонські старійшини постукають до мене у двері, я впущу їх. Я хочу знати більше про людей, які можуть виховати такого хлопця, який сидить сьогодні з нами за столом".

Ще одного мормонського юнака послали на схід на курси підготовки офіцерів. У табір прибув новий командир і на його честь організували бенкет. Біля кожної тарілки поставили бокал з коктейлем. Коли настав відповідний час, кожен з тих потенційних офіцерів мав підвестися з бокалом коктейлю і привітати тостом нового командира. Усі, крім одного хлопця, а він підняв склянку молока.

"Чому ви привітали мене склянкою молока?"

І офіцер це помітив. Він швидко підійшов до того хлопця, коли вечірка закінчилася, і сказав: "Чому ви привітали мене склянкою молока?"

"Знаєте, командире,—сказав він,—я ніколи у своєму житті не доторкався до алкоголю. Я не хочу до нього доторкатися; мої батьки не схвалили б цього; і я думаю, що і вам це також не сподобалося б. Але я хотів привітати вас, тож я подумав, що вас задовольнило б те, якби я привітав вас напоєм, що я звик пити".

Офіцер сказав: "Вранці вам треба бути у штабі" і вказав час.

Я думаю, що той юнак провів безсонну ніч, але коли він прийшов у штаб наступного ранку, офіцер призначив йому місце у своєму штаті, давши таке пояснення: "Я хочу себе оточити людьми, які мають сміливість робити те, що, на їхню думку, є правильним, незалежно від того, що інші думають про це".

Хіба це не прекрасно! Він був незвичайним хлопцем, чи не так? Я сподіваюся, що всі ви незвичайні. Я сподіваюся, що коли ви потрапите в подібну ситуацію, то приймете відповідне рішення. ■

З "Stories from the General Authorities: An Uncommon People", New Era, *Feb. 1974, 28–29.*

ФОТОГРАФІЯ БОКАЛУ З ВИНОМ ZVIANI/ISTOCK/THINKSTOCK; ФОТОГРАФІЯ СКЛЯНКИ МОЛОКА DENPHUM/ISTOCK/THINKSTOCK

ПОГЛЯДИ

Як мені відшукати надію?

"У кожного з нас бувають часи, коли нам треба знати, що все буде добре. … Я стверджую, що це якраз те, що пропонує нам євангелія Ісуса Христа, особливо в час нужди. *Є* допомога. *Є* щастя. … Не здавайся. Продовжуй свій шлях. Продовжуй докладати зусиль. … Все буде добре в кінці. Довіряй Богу й вір у добре майбутнє. … Деякі благословення приходять відразу, деякі пізніше, деякі ми не отримуємо аж до того часу, поки ми не потрапимо на небеса; але для тих, хто приймає євангелію Ісуса Христа, *вони приходять".*

Старійшина Джеффрі Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Первосвященик майбутнього доброго", *Ліягона,* січ. 2000, 42, 45.

Також у цьому номері

ДЛЯ ДОРОСЛОЇ МОЛОДІ

СЕСТРИ У ЗАВІТІ

Незалежно від місця проживання, віку і життєвих обставин усі жінки мають сестер у євангелії.

с. 42

ДЛЯ МОЛОДІ

с. 50

ЯК НАВЧАТИСЯ ПО-СПРАВЖНЬОМУ

Здобувати освіту—це більше, ніж отримувати хороші оцінки чи закінчити університет.

ДЛЯ ДІТЕЙ

Відповіді, отримані завдяки генеральній конференції

Чи була прабабуся щасливою? Тато сказав, що я можу отримати відповідь на моє запитання під час генеральної конференції.

с. 67

ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

4 02109 89192 1 UKRAINIAN